XXX. ÉVFOLYAM, 40. SZÁM **Ára: 1,80 Ft** 1974. OKTÓBER 3.

Ludas Matyi

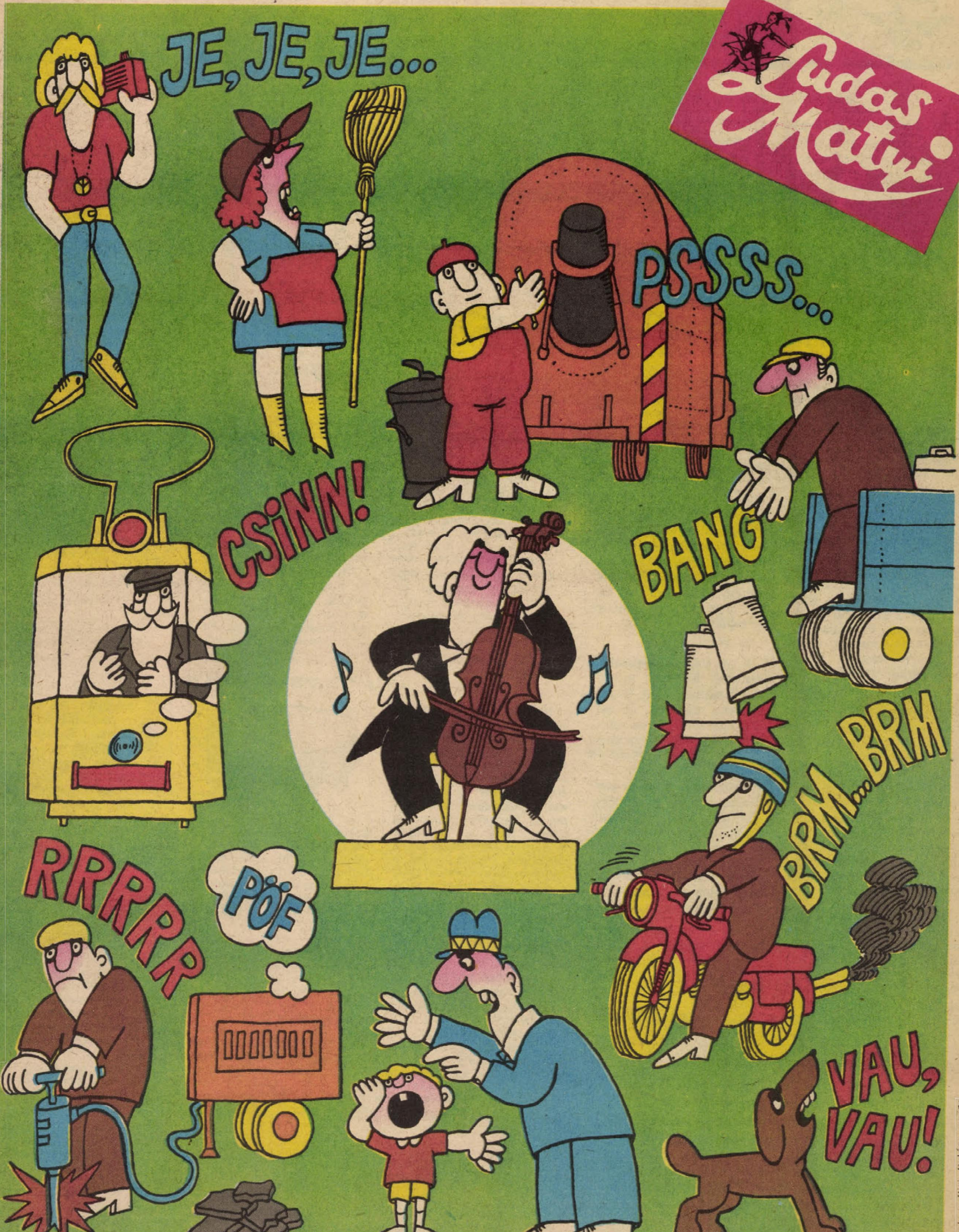
JE, JE, JE...
PSSSS...
CSINN!
BANG
BRM...BRM
RRRRR
PÖF
VAU, VAU!

Balázs-Piri Balázs rajza

BUDAPESTI ZENEI HETEK

KEDVES LUDAS!

MOZART — BUGYIBAN

Nem szeretném, ha bárki arra következtetne dühös kis írásom címéből, hogy a tisztes szatirikus hetilap hasábjai közé holmi frivol hangnemet óhajtok becsempészni. Ezért aztán sietve közlöm, hogy „bugyi”-nak a szak-zsargon a hanglemezek borítóját hívja, azt a színes tasakot, amely táncdalok esetében már a Táncdalfesztivál órájában ott virít a slágereknek helyet adó színház előcsarnokában, klasszikus művek esetében viszont a „nyomdai átfutás” fél évtől másfél évig terjed. Nyilván, mert emezekkel mindössze az európai Grand Prix aranyát lehet nyerni Párizsban, az előbbiekkel viszont itthon lehet százezerre tehető aranylemezt eladni.

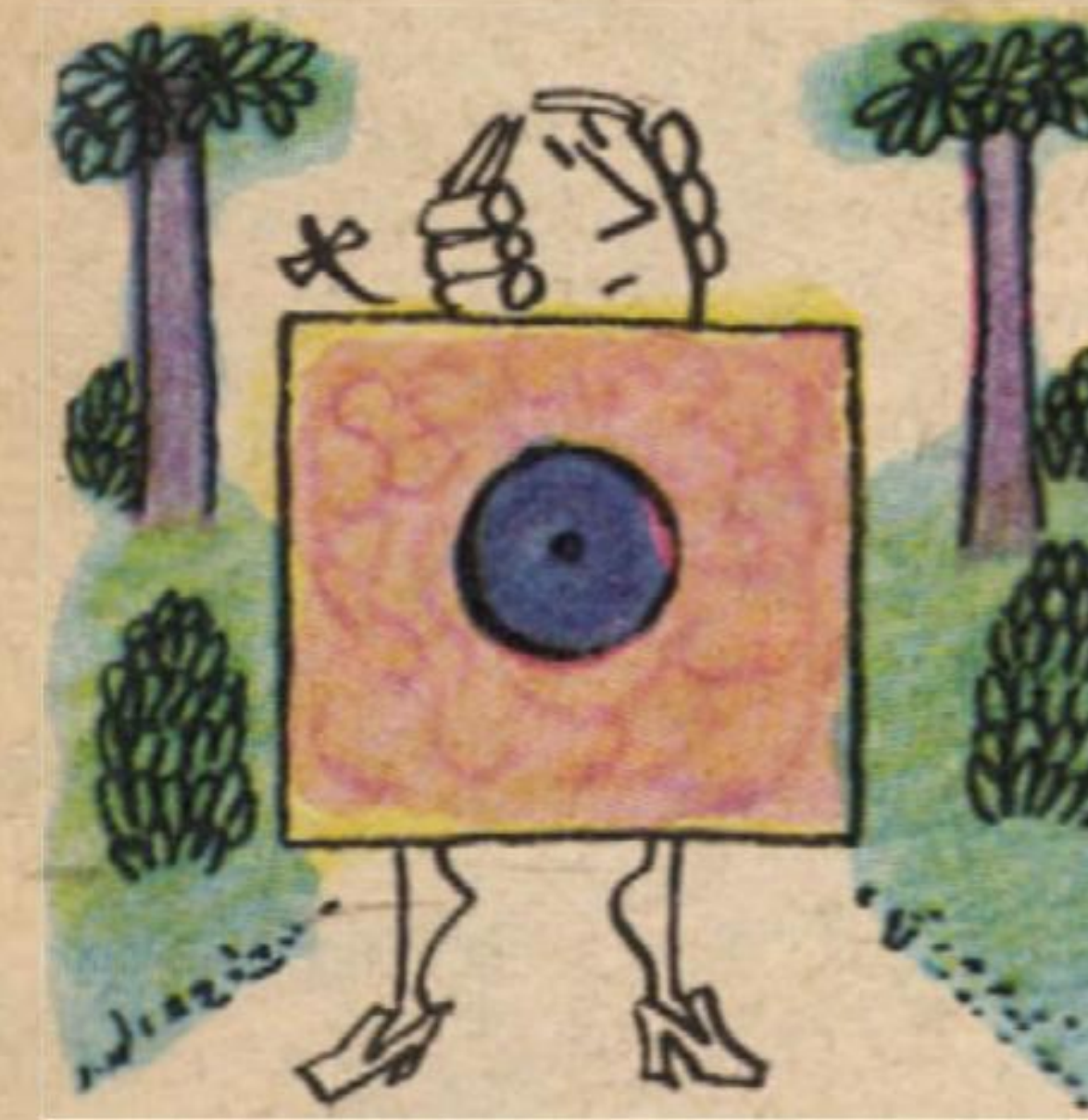

Szóval: hosszú várakozás után elkészült Mozart három zongorára írott versenyművének a bugyija (pardon: borító-tasakja) s így a nagyszerű felvétel forgalmazhatóvá vált s a zeneértők és zeneszeretők legnagyobb örömére a művet három olyan fiatal zseniális pianista szólaltatja meg a lemezen, mint Kocsis Zoltán, Ránki Dezső és Schiff András.

Sajnos azonban a bugyi körül némi baj van. A fedőlapon látható szépséges, színes fotó ugyanis azt ábrázolja, amint a három ifjú művész derűs arccal ül egyetlen zongora előtt, összesen hat kezüket a billentyűkre helyezve, miközben a háttérben színes virágok, zöldellő fák és bokrok virítanak, ők maguk — már tudniillik a zongoraművészek — pedig garbóban, kardigánban, illetve blézerben feszítenek.

Namármost. Hazánkban sajnos még nem mindenki zeneértő, talán még nem is zeneszerető. De kétségtelenül szeretnénk ezek számát szaporítani. Veszünk hát nekik egy ilyen szépséges muzsikájú Mozart-lemezt, aminek tasakjáról ők — még mielőtt a zene felcsendülne — tájékozatlanságukban a következőket tudhatják meg:

1. Mozart ezt a művét nem három zongorára komponálta, hanem egyre s amellett kell a három művésznek szorongania,

2. a művet nem koncertteremben szokták előadni, hanem a zöldben, még csak nem is szabadtéri dobogón, hanem fű-fa-virág (és sajnos nem az egész világ!) jelenlétében,

és végül

3. a mű meghallgatása nemcsak a lemez megvásárlói számára nem ünnepi alkalom, de még az előadóknak sem, hiszen akkor nem délelőtti sportöltönyükben kezdenének annak lejátszásához.

Vagy lehet, hogy a borítótasak tervezője emlékezett még arra a klasszikussá vált bemondói bakira, amikor a Mozart-műveket időrendben soroló Köchel-jegyzék helyett annak idején ez hangzott el: Köpper-jegyzék?!

Persze, ez se stimmel. Mert Köpperből manapság már hosszú alsót se nagyon csinálnak, hát még bugyit!

Rácz György

ÖNKRITIKA

Szeptember 5-i számunkban megróttuk a Jókai Mgtsz balatonfüredi pecsenyesütő-boltját, amiért abban sem kolbászt sem tepertőt nem lehetett kapni, csak hurkát. Megróvásunk alapja cikkírónknak az a feltevése volt, hogy: „...a hurka a legromlandóbb, azt kell megetetni a népekkel, s ha kolbász is van terítéken, akkor a válogatósak inkább azt veszik, márpedig itt ne válogassanak, azt egyék, amit kapnak!”

Erre a feltevésre — mint ez a Tsz hozzánk intézett leveléből egyértelműen kiderül — munkatársunknak semmi alapja sem volt. Elnézést kérünk a Jókai Mgtsz vezetőitől.

A szerkesztőség

PECSÉT

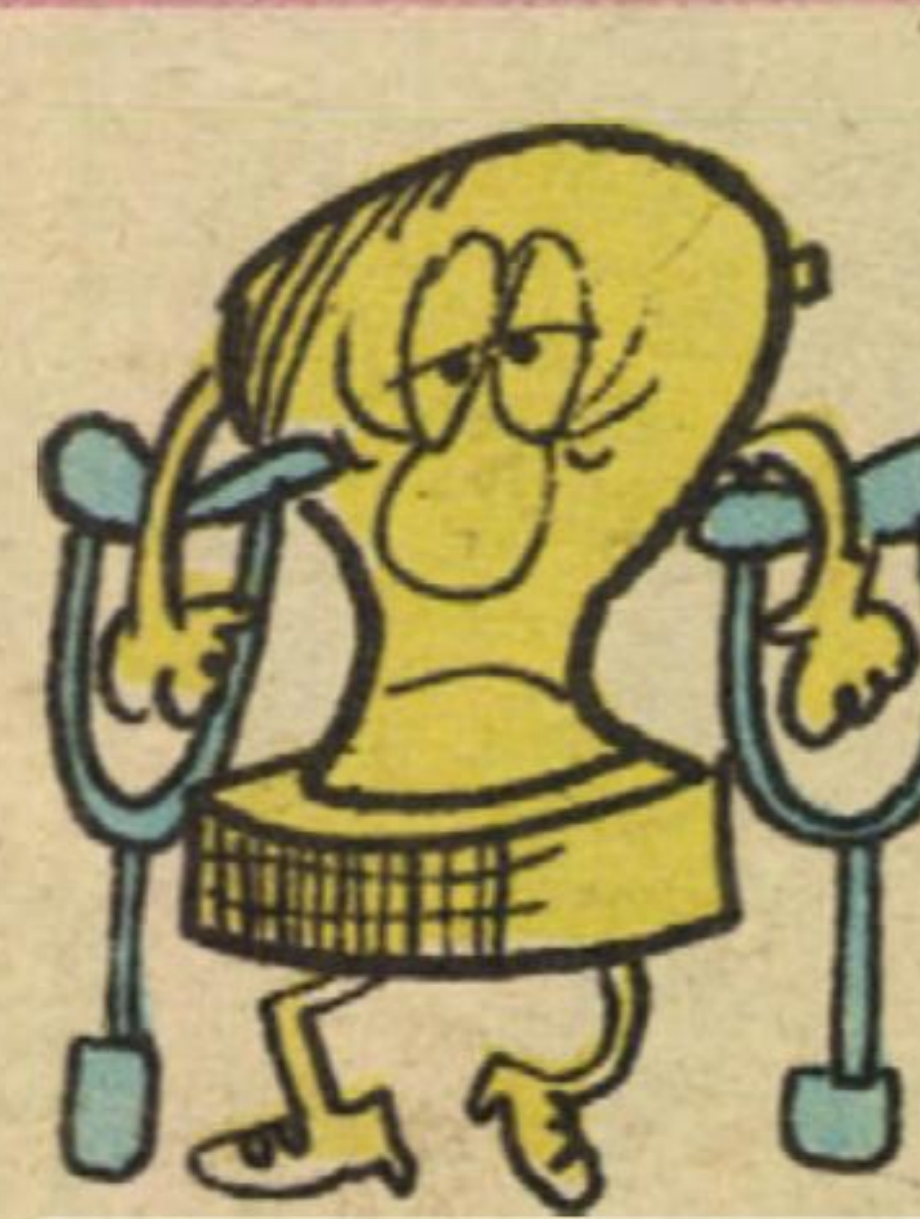

A Csengeri utcai SZTK-rendelőintézet reumaosztályán kaptam egy receptet, amelyet a Boráros téri gyógyszertárban akartam beváltani. Ám a gyógyszerésznő kijelentette, hogy a recept nem jó, mert a pecsét olvashatatlan. Próbáltam panaszt tenni a gyógyszertár vezetőjénél, de ő is hajthatatlan maradt a pecsétet illetően, hivatkozva arra a szomorú tényre, hogy a vényeket felülvizsgáló központ sok hasonló, formahibás recept megfizetésére kötelezte. Kijelentette, hogy inkább a saját zsebéből kifizeti a gyógyszer árát, de így nem fogadja el a receptet.

Elballagtam tehát újból a rendelőintézet reumaosztályára, elmondtam, hogy jártam a receptjükkel. „Nem tehetünk róla, rossz a pecsétünk!” — jelentették ki kategorikusan. Nem tágítottam, kértem, hogy adjanak egy új receptet. Erre azt mondták: menjek vissza a földszintre, kérjek egy új bejelentőlapot, várjam ki a soromat, akkor kaphatok csak újabb vényt.

Ehelyett inkább panaszra mentem. Az igazgató-főorvosnő meghallgatta a panaszomat, lemásolta a vényt és saját gyönyörű, olvasható körpecsétjével látta el.

Ugye, milyen egyszerű?!

B. T.
Bpest VI., Liszt Ferenc tér

VIHARKABÁT

Hosszú évek óta kérjük már, hogy mi, mozdonyfűtők is kapjunk munkaruhaként viharkabátot. Kérésünk végül meghallgatásra talált, s megszületett a határozat: ezentúl szolgálati ruha címen mi is kapunk majd „esőköpeny anyagból készült félkabátot”, magyarul, köznapi nyelven: viharkabátot.

A határozat már rég megszületett, ám a viharkabátomat azóta sem kaptam meg. Valahányszor érdeklődöm a ruházati főnökségünkön, mindig az a válasz: még nem küldték meg Pestről.

Szép, szép a határozat, de mégsem vehetem magamra, hogy szélben, viharban megvédjen a megfázástól. Jó lenne, ha az illetékesek viharos gyorsasággal intézkednének a viharkabát ügyében.

Törőcsik József
Gárdony, Vízárok u. 9.

UTAZÁS KESZTHELYTŐL HÉVÍZIG

Nagyon rossz utazási körülményeket teremtett a Volán Keszthely és Hévíz között. A gyógyulni, pihenni vágyó beutaltak holtfáradtan érkeznek meg Hévízre, mert szardínia módra összepréselve, egymáson taposva jutnak el odáig. Már a felszállás is nagyon bonyodalmas: az ülőkalauz miatt nagy a torlódás az ajtóban, s amíg a dugig tömött kocsi minden utasától inkasszál a kalauznő, rengeteg időt rabolnak el az utasoktól. Lehetővé kellene tenni, hogy felszállás előtt megvásárolhassák az utasok a jegyet, s akkor rögtön kisebb lenne a tolongás. Az elviselhetetlen zsúfoltságon pedig több kocsi beállításával kellene segíteni.

Az üdülés végén Hévízről Keszthelyre ugyancsak hasonló körülmények között lehet az utat megtenni, hiába pihent a beutalt két hétig, mire vonatra szállhat, megint fáradtnak, elcsigázottnak érzi magát!

Györök József
Bpest XXI., Martinász u. 20.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas Matyiban megjelent közlemény alapján a XII. ker. György Aladár utca 1—13. szám alatti szakasz útburkolatának, illetve építésének helyzetét megvizsgáltattam. Sajnos, az útszakasz kátyúzását eddig azért nem tudták elvégezni, mert az utca ezen szakaszán csatorna- és gáz-nyomvonal javítási, illetve fektetési munka folyt. Az Út- és Létesítménykarbantartó Üzem szeptember 30-ig a szükséges kátyúzást el fogja végezni.

Pozsonyi Vilmos
tanácselnök
XII. kerületi Tanács

•

A lapban megjelent olvasói panaszra válaszolva közöljük: A martonvásári kastélyt és parkot a Magyar Tudományos Akadémia Martonvásári Kutató Intézete tartja fenn. A park és a kastély vasár- és ünnepnapokon nyitva áll minden látogató előtt, de munkanapokon nem, mert a park is munkaterület, több helyen kísérletek folynak és a munkanapokon való látogatások esetleg meghiúsítanak egyes kísérleteket. A Kutatóintézet csak munkaszüneti napokon tud parkőröket biztosítani, munkanapokon nem. Ha viszont iskolai vagy más csoportok munkanapokon kívánják megtekinteni a parkot vagy a kastélyt, akkor esetenként az Intézet igazgatója erre engedélyt ad.

Senkár István
Járási Hivatal elnöke
Székesfehérvár

•

A „Meddig nőnek a fák?” címmel megjelent cikkre válaszolva közöljük, hogy a XI. ker. Petzval utcában az elektromos légvezetéket zavaró faágakat még ebben a hónapban eltávolítjuk.

Fővárosi Kertészeti Vállalat
Parkvédelmi Osztály

GAVALLÉR APA

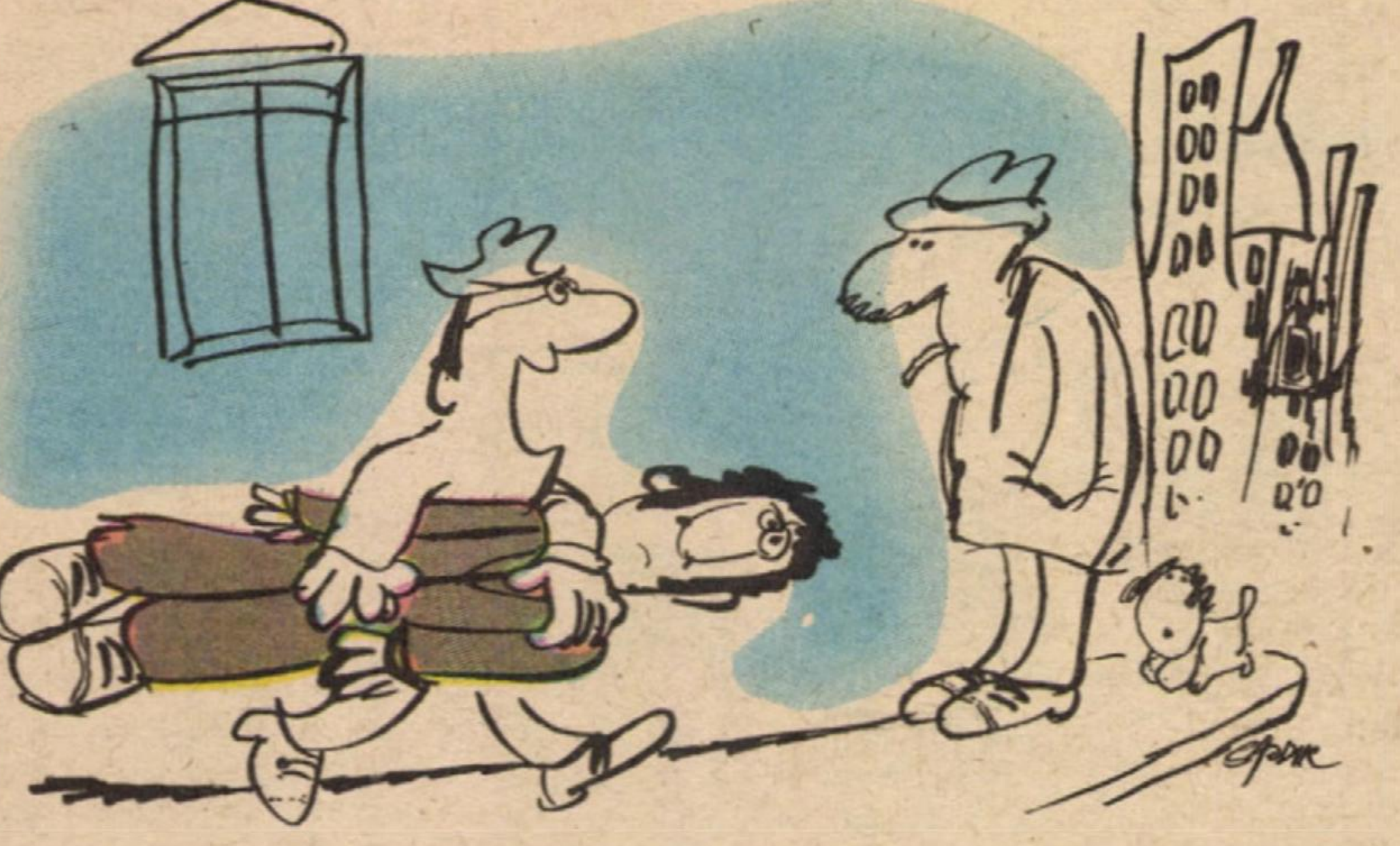

– A lányom egy olaszt kért a huszadik születésnapjára.

PEDAGÓGIA

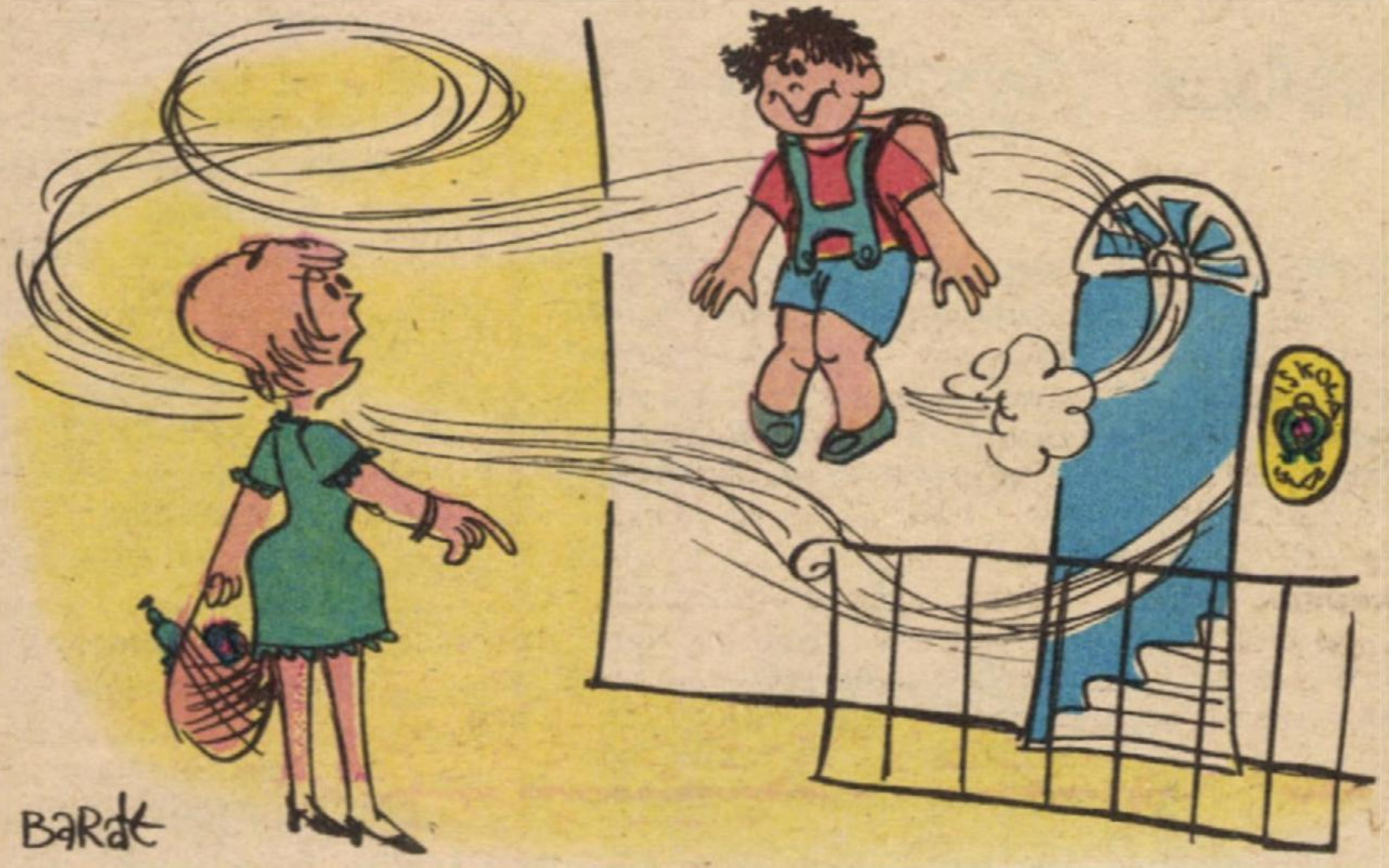

– Értsd meg, Pistike, ahhoz, hogy te legyél a levegő királya, még rengeteget kell tanulnod az iskolában . . .

AZ USA HARCA AZ INFLÁCIÓ ELLEN

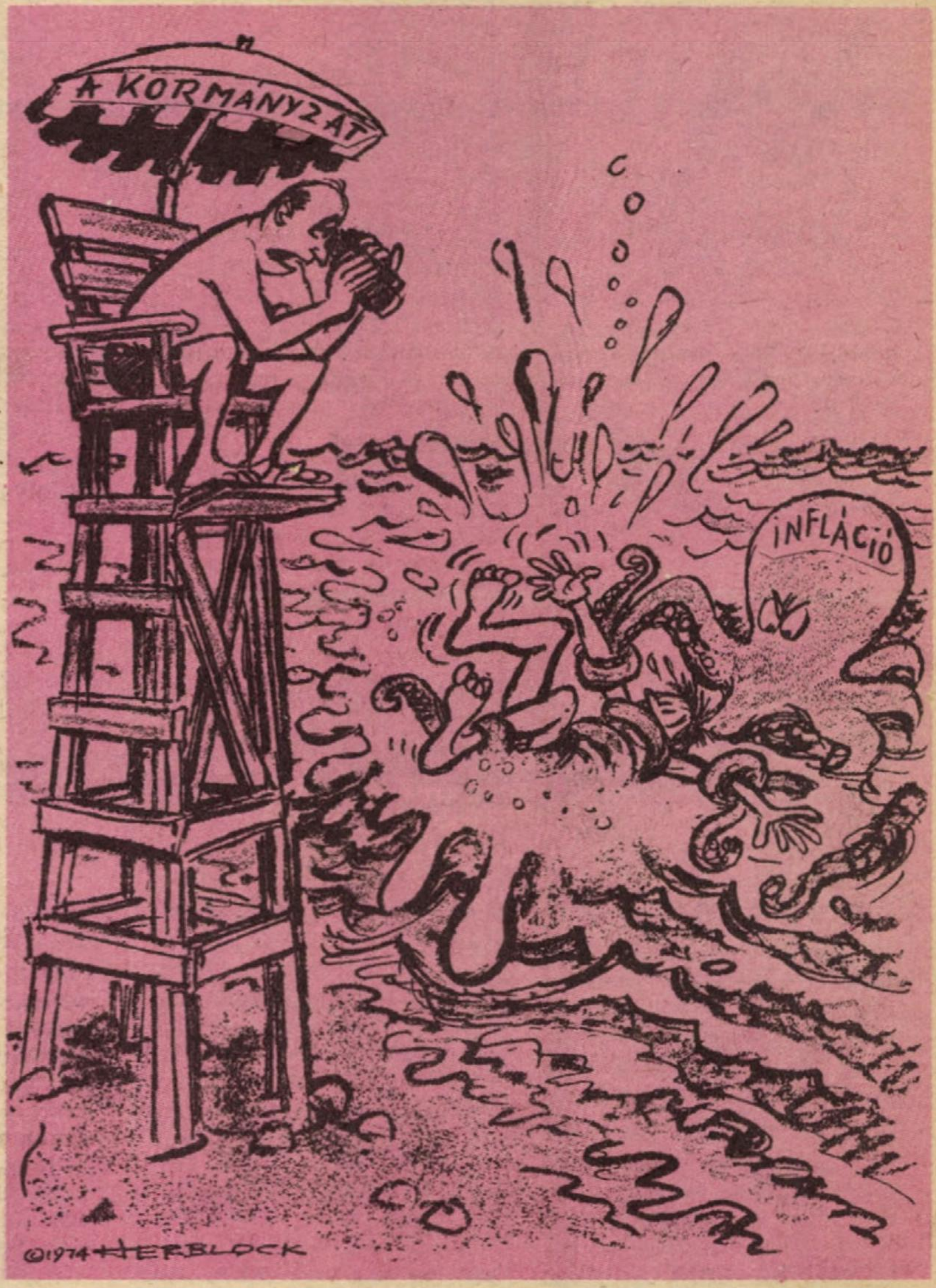

– Ne nyugtalankodjék, én állandóan figyelemmel kísérem!

(„International Herald Tribune")

IDILL

Feltünt nekem, hogy a város legforgalmasabb útkereszteződésében, pirosfehérre festett gerendák és felszedett kockakövek mögött, már harmadik éve piszmog egy bácsika. Nem értettem a dolgot. A technika mai szintjén egy szimpla csőtörés helyreállítása akkor sem tarthat egy évnél tovább, ha senki sem dolgozik rajta. Sínáthelyezéssel, kábeltrükkökkel, na, maximum két esztendő . . .

Elhatároztam, hogy a végére járok.

Szép, koraőszi alkonyatkor kúsztam át a barikádokon.

— Jó napot kívánok — köszöntem illendően még a deszkák tetején lovagolva.

— Adjisten öcsém — pöffentett oda a bácsika. — Kerüljön beljebb. Csak le ne tapossa a dáliáimat.

Egy sor peckes virág állt ott, üdén és cirmosan. Sárgák, lilák, hússzínűek. Csodálkoztam.

— Maga dáliákat nevel a csúcsforgalom kellős közepén, bácsikám?

Furcsállva nézett, derék bajusza két nagy kérdőjellé görbült.

— Hát mi az isten csudáját neveljek, ha egyszer a dáliának van itt az évadja? Nem mondom, a tavaszon megpróbálkoztam póréhagymával, meg kiflikrumplival, de az túlságosan munkaigényes, meg aztán nem is fizet. Nézze csak, milyen szépek — a pipa csutorájával a dáliák felé döfött. — Eleven tűzijáték. Tudja, falusi gyerek volnék, csak már surbankó legényke koromban a fővárosba származtam. De mindéttig vágyódtam egy darabka földecskéért. Hát most megvan. Nagy dolog, öcsém, amikor az ember megleli szíve békességét. Most éppen három esztendeje, hogy nyugdíjba mentem. Akkor a két kezem munkájával kikanyarítottam magamnak ezt a kis parcellát s azóta békén elszöszmötölök rajta. Az anyjukom harangszóra kihozza a fordított kását meg a pásztortarhonyát. Nincs itt hézag egy szál se.

Szíjas, inas kezével betúrt a sín alá, előkotort egy marok földet, nézte kikerekedett szemmel.

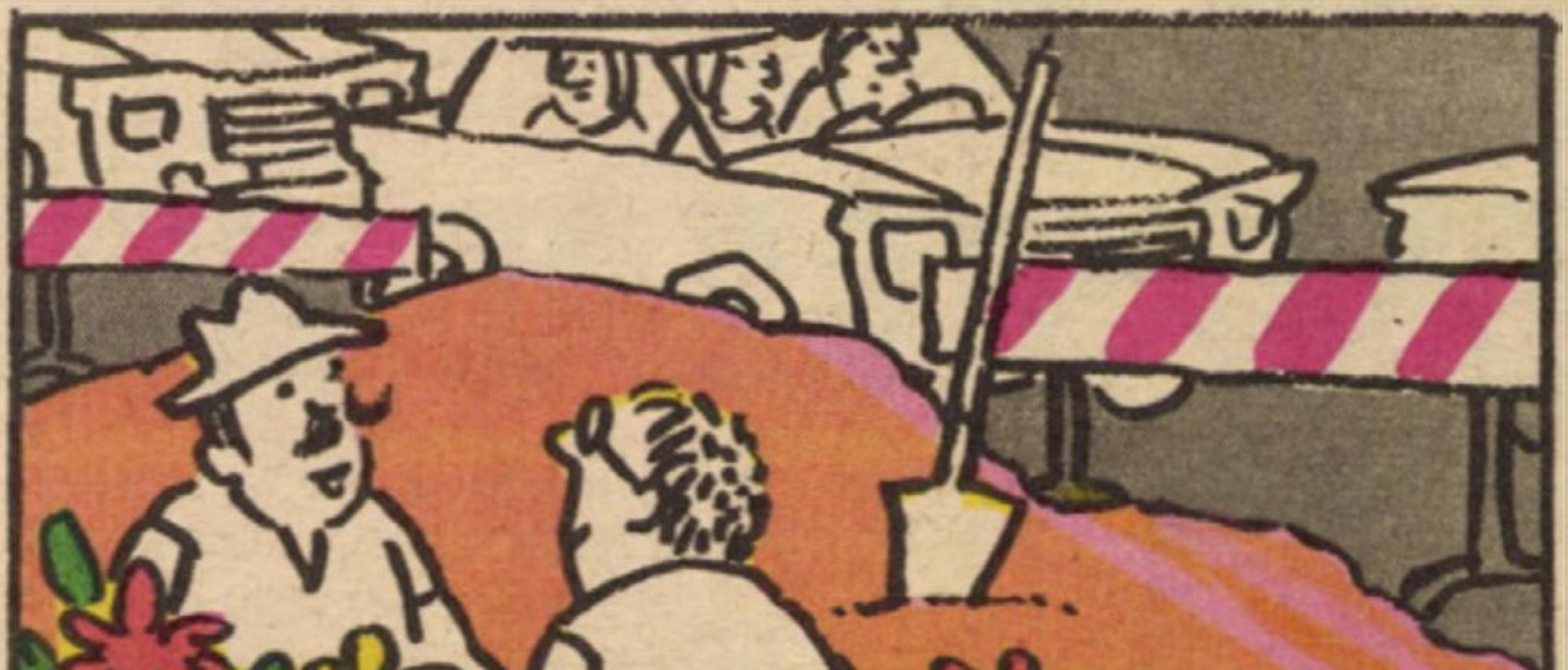

— Föld — mondta. — Teste van nekije. Illata. Jó föld, csak meg kell adni a módját.

Huncutul kacsintott.

— Jövőre, ha az isten éltet, feltörök még egy pár négyszögölnyi flasztert. Arra, a buszmegálló felé. Mint a pionírok a szűzföldeken. Méheket telepítek, öcsém. Aztán csak pipázgatok, hallgatom a zümmögésüket és fiatal magyar költők verseit olvasgatom.

Most jutottam először szóhoz.

— Egy ilyen méhesben — mondtam — Horatiust illik olvasni. Eredetiben.

— Hát akkor legyen Horatius. Nekem édesmindegy. Annyit értek egyikből, mint a másikból.

Valami az eszembe jutott.

— Aztán a járókelők sosem szidják, bácsikám? Meg az autósok?

Felszaladt a szemöldöke, eltűnt a fekete kalap alatt.

— Méghogy engem? Menjen már. Nézze csak . . .

A híd felől bömbölve áradt a csúcsforgalom. Tajtékzó bádogcsorda. A bácsika kiskertjénél egysávosra szűkült az út. Ott megtorpantak és valami furcsa, bégető szelídséggel egymás mögé sorakoztak. Még intettek is maguk között, elegáns szamaritánus módjára, tessék, parancsoljon, csak ön után.

— Derék népség — mondta a bácsika. — Csak akkor marják egymást, ha jól megy a soruk. Mihelyt egy kis zűr támad, rögtön csupa tejtestvér az egész város. Már hogyan szidnának?!

— Na és a hatóságok?

A bácsika kuncogott.

— Idehallgasson öcsém, legutóbb még oklevelet is kaptam a Nőtanácstól. Merthogy az egész városban ez az egyetlen útfelszedés, ahol valami munkát is tapasztaltak. Hát ehhez szóljon.

Kékfehér Zsiguli fékezett a deszkák mellett, jóképű törzsőrmester könyökölt ki: ki:

— Jó napot kívánok — mondta. — Ön hivatalos személy?

— Nem kérem — mondtam már megint zavarban. — Csak úgy . . .

— Akkor szíveskedjék folytatni az útját. Ne háborgassuk a dolgozót, kérem.

Peterdi Pál

IDŐTÖLTÉS

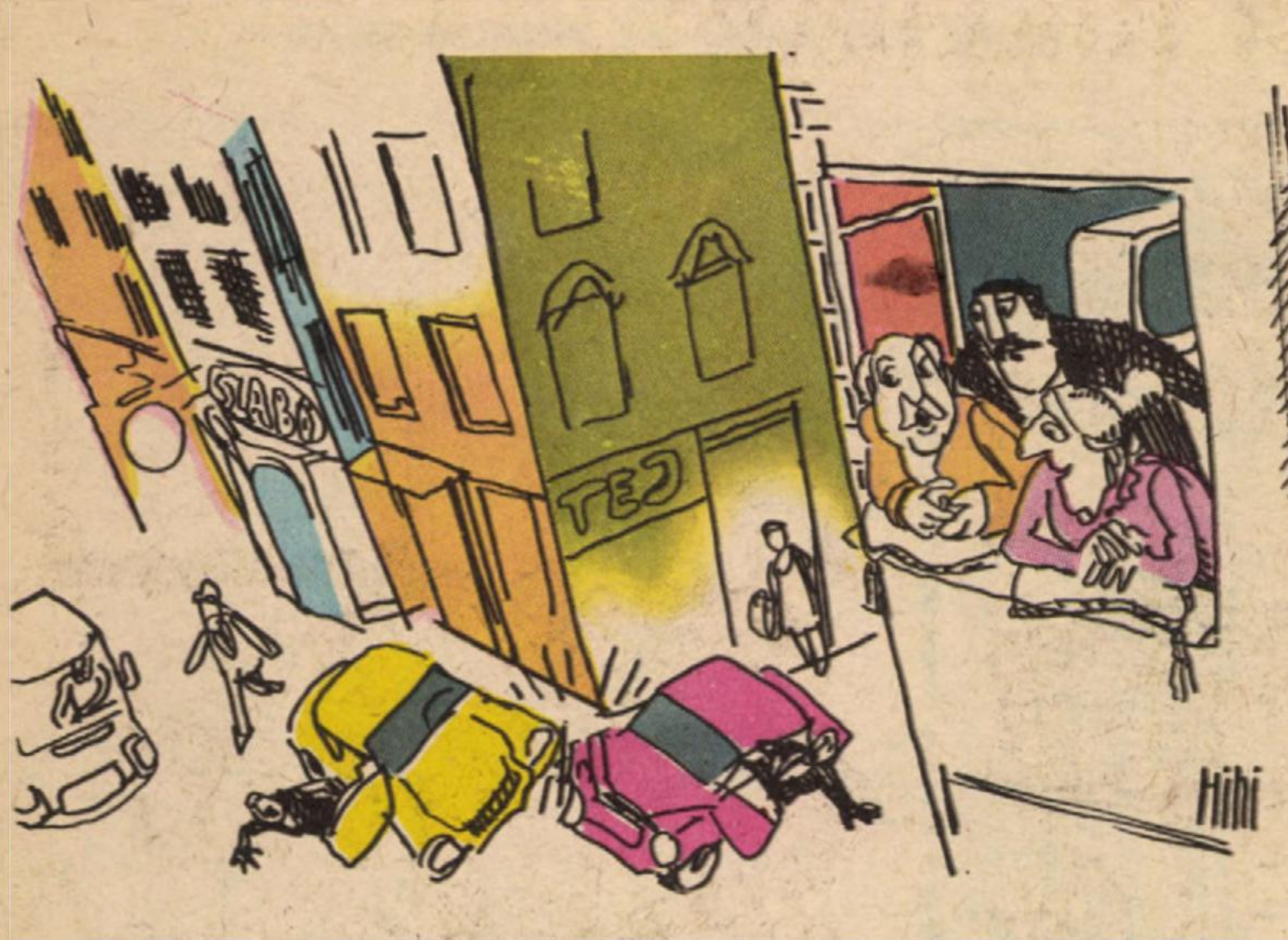

– Amig a krimi elkezdődik, itt szoktuk nézegetni a karambolokat.

UTÓSZEZON

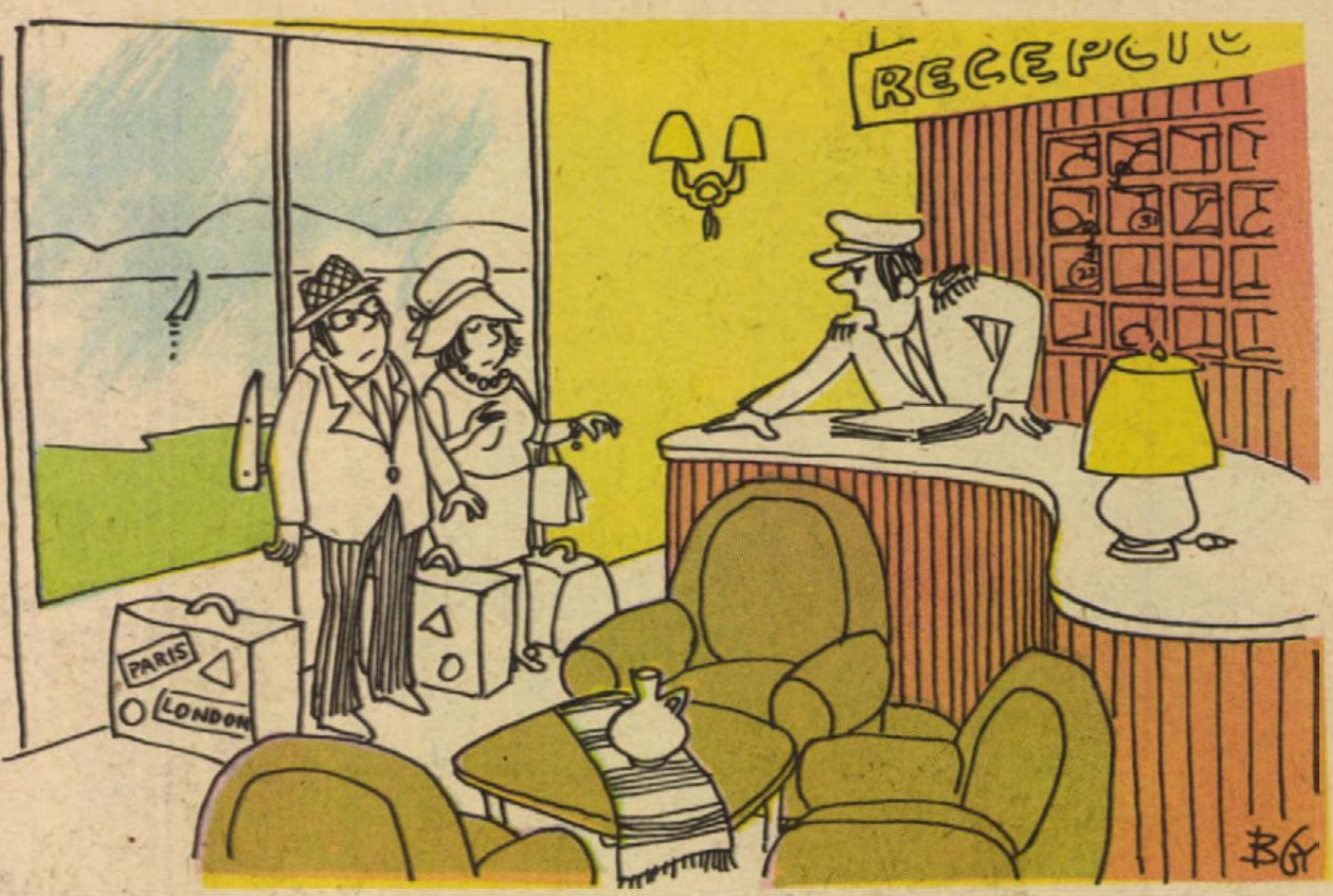

– Ilyenkor kell jönni?! Most kezdhetem elölről az idegenforgalmi statisztikánkat . . .

Levélváltás asztalitenisz ügyben

Kedves Szerkesztő úr!

„Betelt a pohár!" címmel a Népsport megírta Klampár Tibor világklasszis asztalitenisz versenyzőnk viselt dolgait. A cikk alcíme: A Klampár-ügy lezárult. Másnap olvastam az újságokban, hogy azért olyan nagyon még sem zárult le a Klampár-ügy, mert az élvonalbeli asztalitenisz versenyző mindent tagadott és az ellene felhozott fegyelmi vétségeket valótlannak minősítette.

A Népsportban az asztalitenisz válogatott edzője tizenegy pontban lesújtó képet fest Klampár emberi és versenyzői magatartásáról. Nem ismétlem meg a Népsport szeptember 22-i számában megjelent cikket, de érdemes elolvasni: mennyi mindent követhet el nálunk egy élsportoló, mi mindent tűrnek el neki és hogyan próbálnak embert faragni belőle. Nagyon szép vonása ez a mi társadalmunknak. De kérdem, mit gondol ön: valóban lezárult a Klampár-ügy?

Kedves Olvasónk!

A tizenegy pontba foglalt fegyelmi vétség-sorozat nem most kezdődött. Klampárnak eltűrték, bármit is tett. Az 1971. évi világbajnokság óta folynak ezek a Klampár-féle sportszerűtlenségek és visszaélések a sporttársakkal, a vezetőkkel, a szurkolókkal. De a „császárhoz" nem mertek hozzányúlni mindaddig, amíg ez a tizenegy pontból álló vádirat össze nem állt.

Mindezek után sem tudom tehát megmondani, lezárult-e a Klampár-ügy, mert például: a fegyelmi bizottság elnöke (jogászember) úgy nyilatkozott, hogy az elkövetett tetteiért büntetőeljárást is lehetne indítani Klampár ellen. Néhányszor ő folytatta le ellene a fegyelmi eljárást, de elismeri, hogy ez csak *formai* volt. Vajon miért? — kérdezi a nyájas olvasó. Miért volt csak formai a fegyelmi eljárás Klampár ellen? A fegyelmi bizottság elnökének őszinte és megható önkritikája választ ad erre: *„Mindig nagy szükség volt rá, ezért, sajnos, sok mindent elnéztünk neki, meg aztán bennem is szurkolói szív dobogott. De ő ahelyett, hogy örült volna az enyhe büntetéseknek, kinevetett bennünket."* Nekem az a véleményem, hogy a fegyelmi bizottság elnökének ne úgy dobogjon a szíve, mint egy szurkolóé, hanem úgy, mint egy fegyelmi bizottság elnökéé.

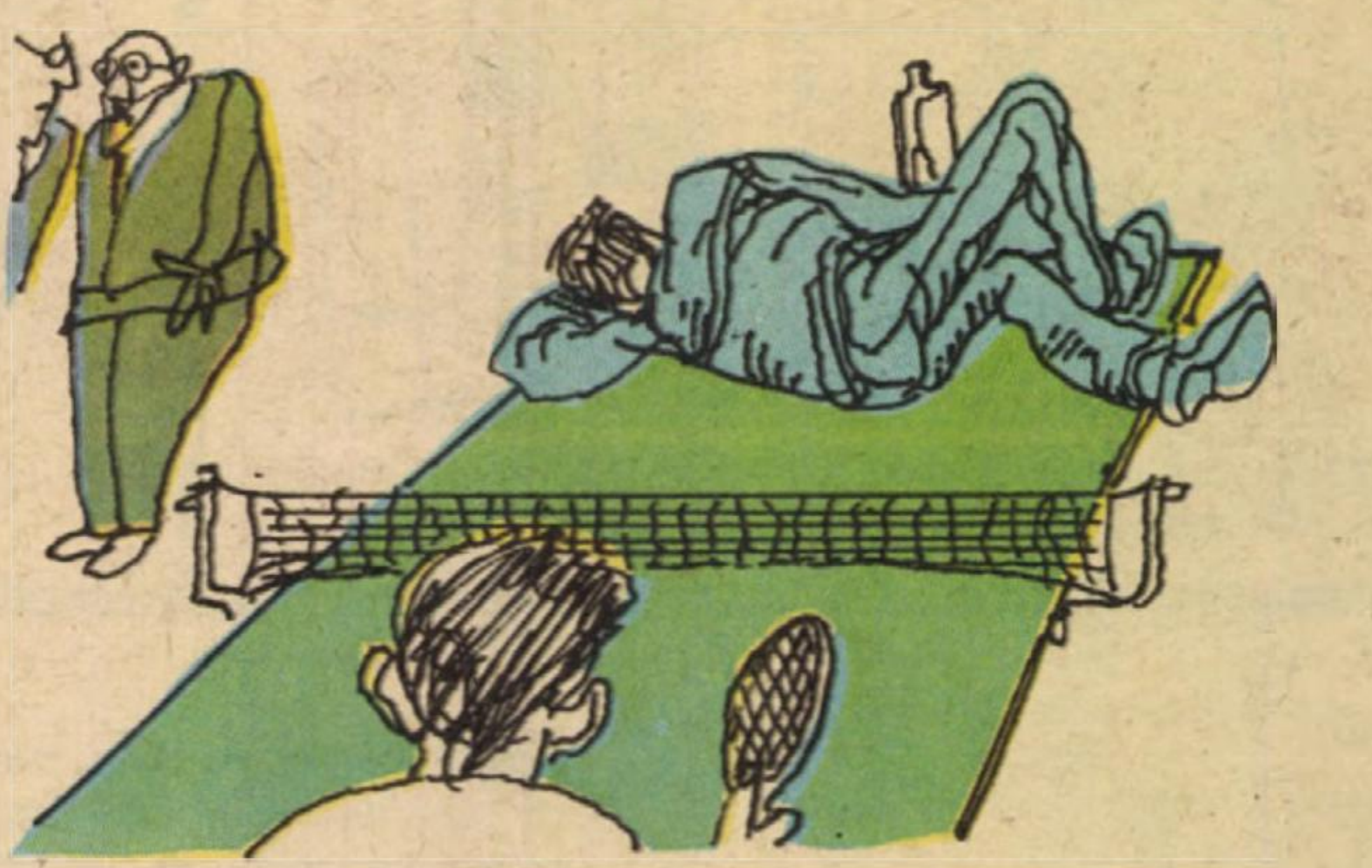

Nyilatkoznak még mások is a Népsportban, teljesen elítélve Klampárt és sovány vigaszként a cikkíró nagy jószándékkal megjegyzi, hogy mindenki leszűrt magának valami tanulságot az ügyből. Talán maga Klampár is. Fiatal ember, még mindent jóvá tehet. Segíteni is fogják őt. Miért ne segítenék? Segítik nálunk a megtévedt igazgatót, a rossz útra tért téesz-vezetőt, a helyzetével visszaélő főnököt, orvost vagy kutató-tudóst. Csak Klampár ne idő előtt bánja meg, ami történt, hogy ez a megbánás ok legyen a gyors megbocsátásra.

És még valamit arról a bizonyos pohárról, ami betelt. Gyakran túl nagy, öblös és mély. Kisebbre kellene szabni, hogy hamarabb beteljen, akár a sportról van szó, akár másról. Talán kevesebb tehetséget kellene elveszítenünk.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

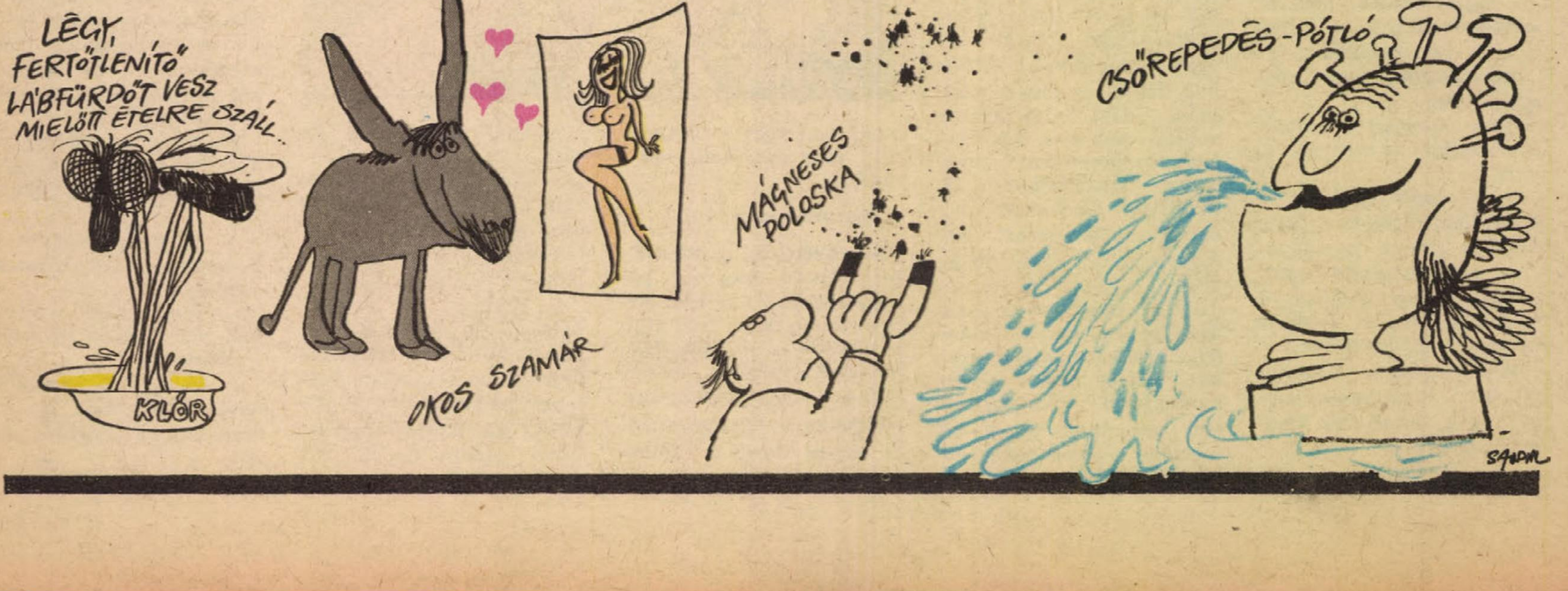

LAKÁS-SZÉLHÁMOS

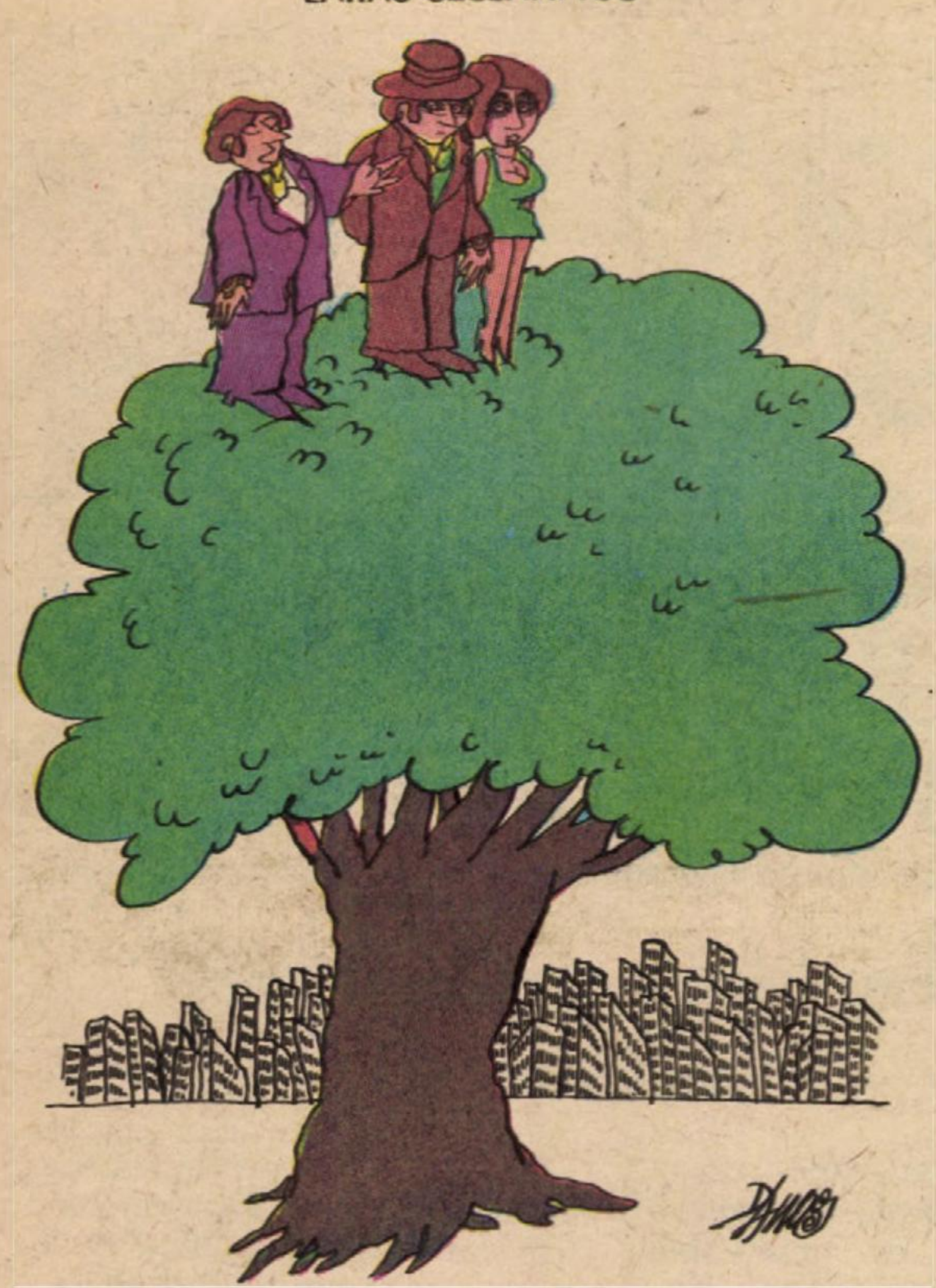

– És íme ez a zöldövezet...

PIMASZ GYALOGOS

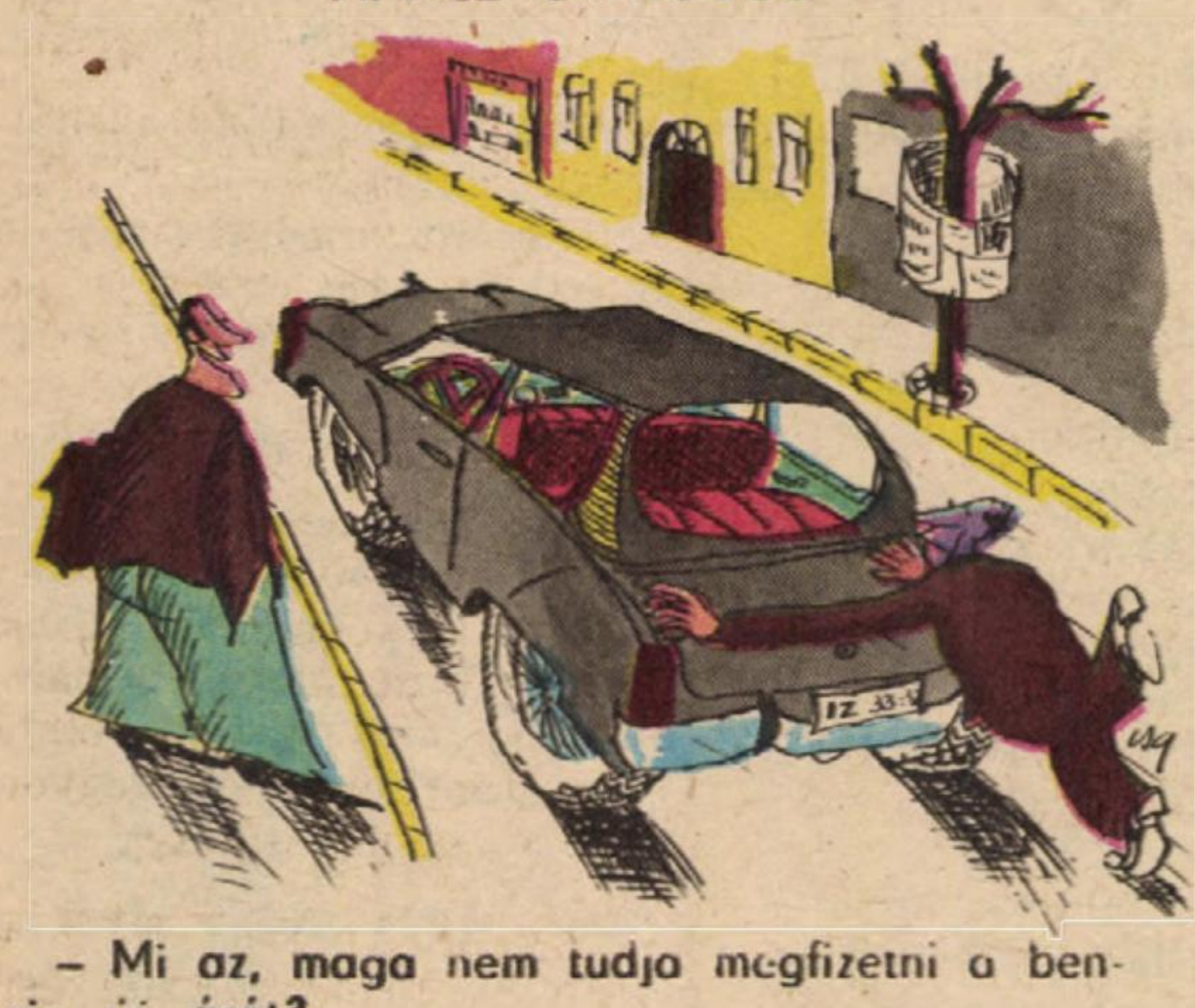

– Mi az, maga nem tudja megfizetni a benzin új árát?

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

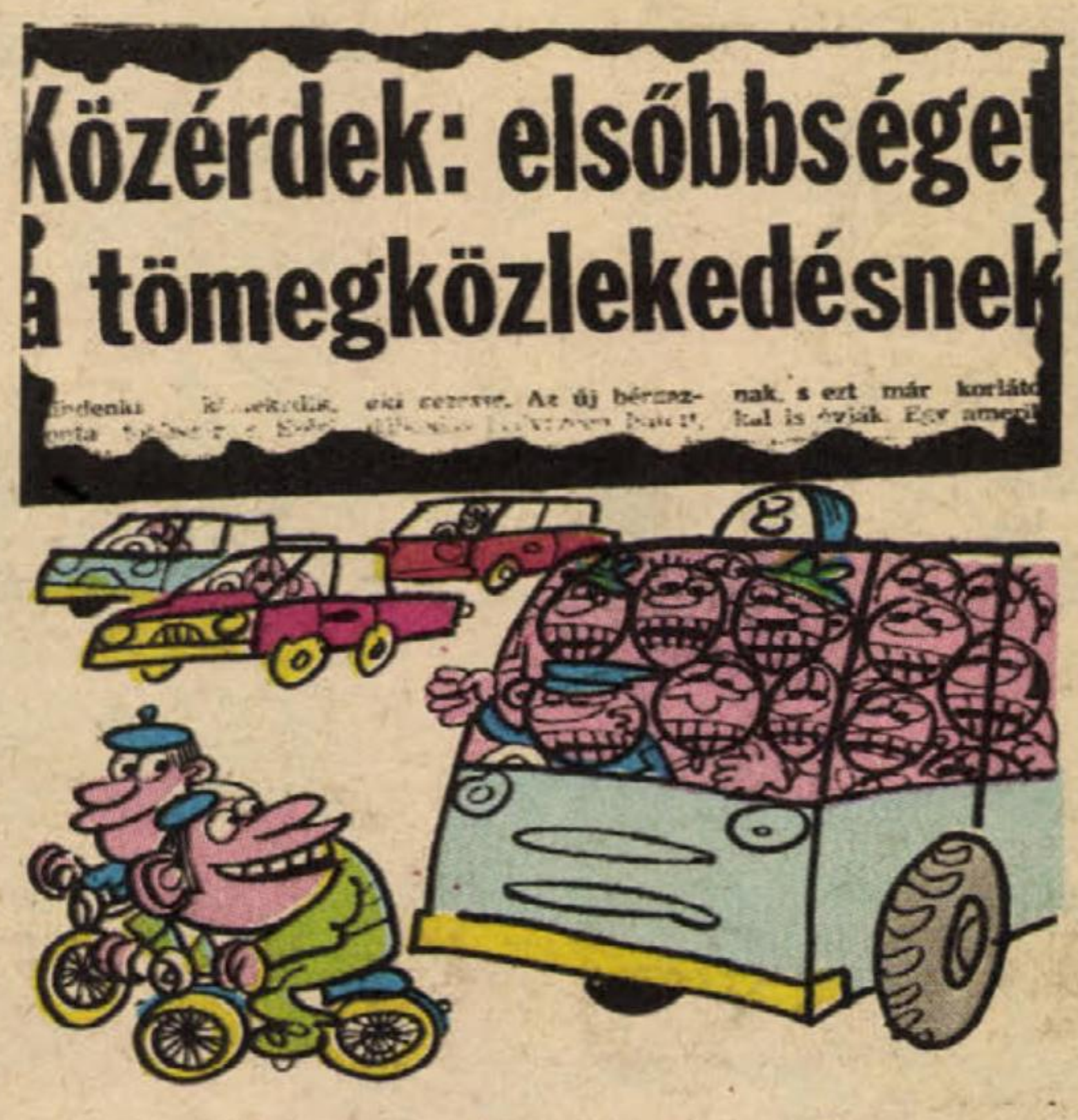

– Autóbusz előtt karikázni szórakoztatóbb, mert nem egy-két ember dühöng, hanem száz.

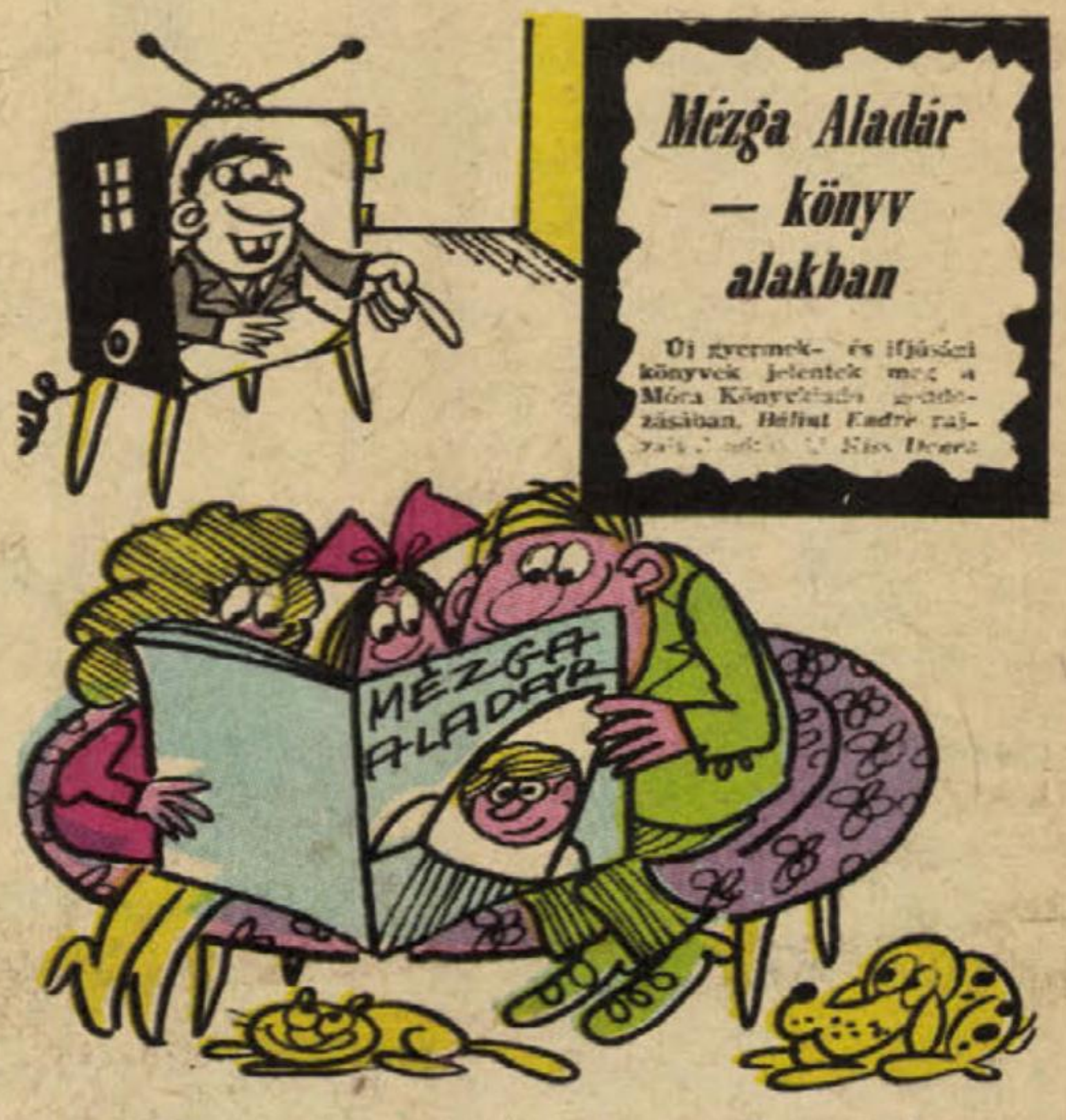

– Végre olvasnak is, nemcsak mindig a tévét nézik.

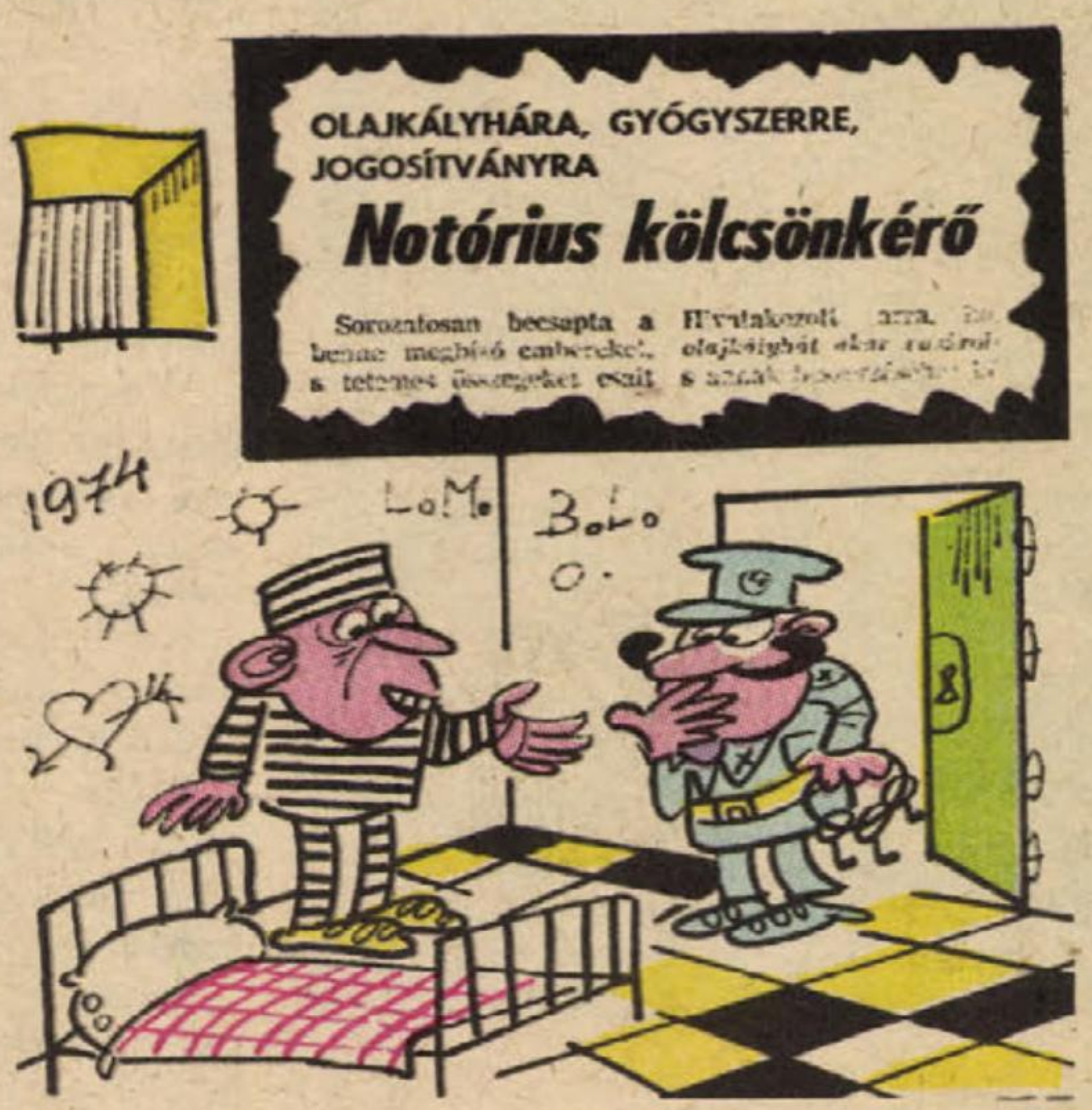

– Adjon egy ötvenest elsejéig, ki kell váltanom a villamosbérletemet...

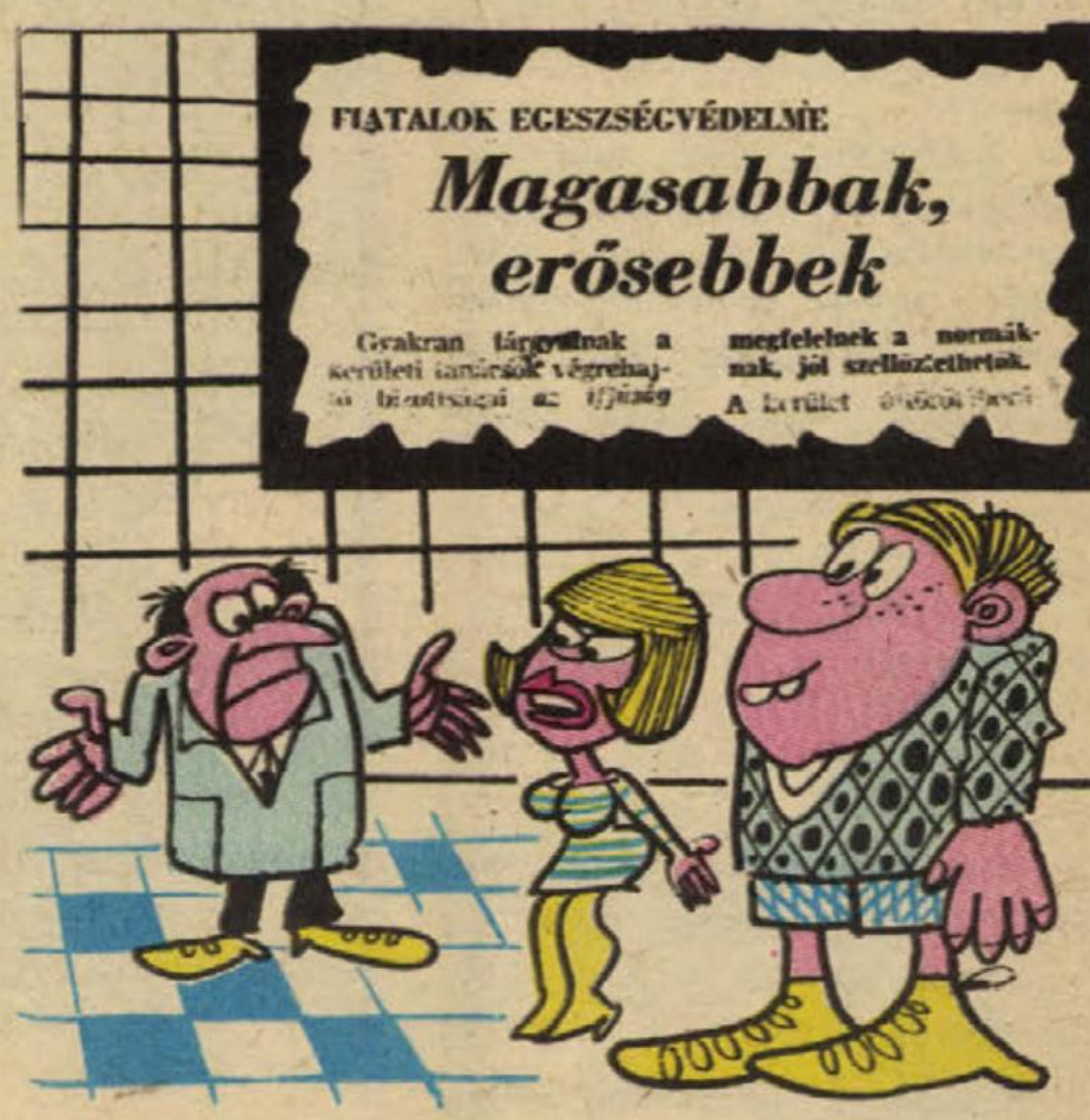

– Miért nincs 46-os gyerekcipő?

Felmérnek

Egy kérdőív fekszik előttem. Ha úgy tetszik: felmérő-lap, különböző kérdésekkel, amelyekre *névtelenül* kell válaszolnom. Nosza! Lássunk munkához! Az első kérdés így hangzik: „Milyen műsorokat szeretne látni a televízióban?” Válaszom a következő: „Olyan filmeket, amiken nevetni lehet.”

Előszedem a golyóstollamat, hogy kitöltsem az üresen hagyott rubrikát, de a kezem megáll a levegőben. Mi az, mi történt velem? Mintha valaki megfogta volna a csuklómat! S ebben a pillanatban az agyamban megszólal egy hang:

— Nem szégyelled magad? Ilyen igénytelen vagy?

— Szeretem a vidám filmeket — felelem önmagamnak.

— No persze, persze, de sokkal jobban hangzik, ha azt írod: szereted a tanulságos, szórakoztató filmeket.

Miután így megbeszéltem velem, hogy mit válaszoljak, a golyóstollat a papírra helyezem és... Semmi és... Nem tudom megmozdítani... Nem moccan az istenadta, akárhogy erőlködöm... Mi van már megint?

— Gondolkozz egy kicsit! Egy ilyen művelt, okos ember, mint te...

— Ne szólj bele mindenbe! Ez magánügy!

— De az én magánügyem is! Éppen ezért arra kérlek, írjad inkább azt, hogy: tanulságos filmeket szeretnél látni a televízióban... A te intellektusoddal, a te magas szellemi igényeiddel, a te...

Nem vitatkozom önmagammal. Különbenis únom már, hogy a saját ügyeimbe is folyton beleszólok és a békességet is nagyon szeretem, leírom hát a papírra, hogy: Tanulságos... No nézd csak, elfelejtettem a következő szót. Kiesett a fejemből, hogy milyen tanulságos izéket szeretek... Tanulságos, tanulságos... Megvan! Tudtam, hogy eszembe fog jutni!... Tanulságos vitákat szeretnék látni a televízióban... Ez az! Most szépen beírom ide a rubrikába az én gyöngy betűimmel, hogy tanulságos... Álljon meg a menet! Mit szeretek én?

— A vitákat — szólal meg bennem a hang. — Vagy tévednék? Az lehetetlen! Nem úgy ismerlek!

— Kikérem magamnak, hogy...

— Pardon. Többé nem zaklatlak. Pardon. Csalódtam benned, az igaz, dehát istenkém! Egy csalódással több vagy kevesebb...

— Azt hiszem, tévedsz. Én szeretem a vitákat. Azokat a vitákat, amelyekben valóban vitatkoznak.

— Köszönöm.

— Mit köszönsz?

— Hogy mégse csalódtam benned. Köszönöm!

Újra felveszem a golyóstollat a papírról, hogy beírjam a válaszomat, de némi tűnődés után fellázadok. Juszt se írom be azt, hogy tanulságos vitákat szeretnék látni. Nekem van önálló véleményem! A válaszom így hangzik majd: Tanulságos előadásokat szeretnék hallani a televízióban.

— Büszke vagyok rád! — mondja a hang. — Engedd meg, hogy kezet csókoljak neked.

— Miért? Mert más vagyok, mint a többiek?

— S milyen előadásokat szeretnél hallani?

— Mindegy, csak tanulságosak legyenek.

— De ez így túl általános. Konkrétabban kellene fogalmaznod.

— Megvan! Azt írom be ide, hogy előadásokat szeretnék hallani a középkori itáliai városállamokról.

— Ez mán döfi! Különös tekintettel?

— Mi az, hogy különös tekintettel?

— Különös tekintettel mire vagy kiváncsi?

— Különös tekintettel e városok adó-politikájára.

— Látod, ez az. Ezt vártam tőled. Gratulálok!

— Úgy látom, te azt hitted, hogy én egy igénytelen mókus vagyok... Nos, tévedtél, és most fogd be a szád... Dolgozni akarok!

*

A felmérő-lapot gondosan kitöltöttem, postára adtam, és csak aztán jutott eszembe: mi lesz, ha mások is hasonló módon felelnek a kérdésekre?

Biztos, ami biztos: még ma eladom a televíziómat.

Mikes György

TRIBÜN

Ez aztán a kapusteljesítmény! Svájcban, egy alsóbbosztályú mérkőzés 16. és 32. percében a játékvezető 11-est ítélt a hazai csapat javára. Jean-Jacques Streit, az FC Boudny kapusa, mindkettőt biztos lábbal értékesítette. A 80. percben az ellenfél is kapott egy büntetőt, ezt Streit kivédte. Végeredmény: FC Boudny—Audax Neuberg 2:0.

Kérdés: mit csinált ezen a meccsen a többi huszonegy játékos?

Bert Nelson írja a „Track and Field News" c. lapban:

— Pályafutásom legmulatságosabb élménye egy tízpróbabajnokság volt. Elindult ezen a versenyen Connie Varneck is, aki mindaddig még csak nem is próbálkozott rúdugrással. Bátran megfogta a rudat, nekifutott, aztán a léc előtt gondolt egyet, eldobta és úgy ugrott át a magasság felett. Igaz, hogy a léc akkor még csak — 175 cm-en állt.

Köztudomású, hogy a sportban még nem valósult meg az „egyenlő munkáért egyenlő bért" elve. Arthur Lydiard, a világhírű új-zélandi futók mestere mesélte:

— Sok atlétaedző kérdezi tőlem, hogyan érhetné el egy futballtréner egy évi jövedelmét? Nagyon egyszerű, mondom ilyenkor, dolgozz két évet.

A floridai Wallis Cady hosszútávú levelezősakkpartit játszott a detroiti Ray Piersonnal. A játszma negyedik esztendejének a közepén aztán felháborodott sorokat intézett az ellenfélhez.

— Mégiscsak szörnyűség — írta. — Tizedik hónapja várom az ön lépését. Ennyi idő alatt bőségesen kielemezhette volna az összes változatot. Ne tegyük unalmassá a játékot.

Pierson válasza meglepő volt.

— Bocsánat — írta. — Azt hittem, ön lép.

(p. p.)

A PROTEKCIOS

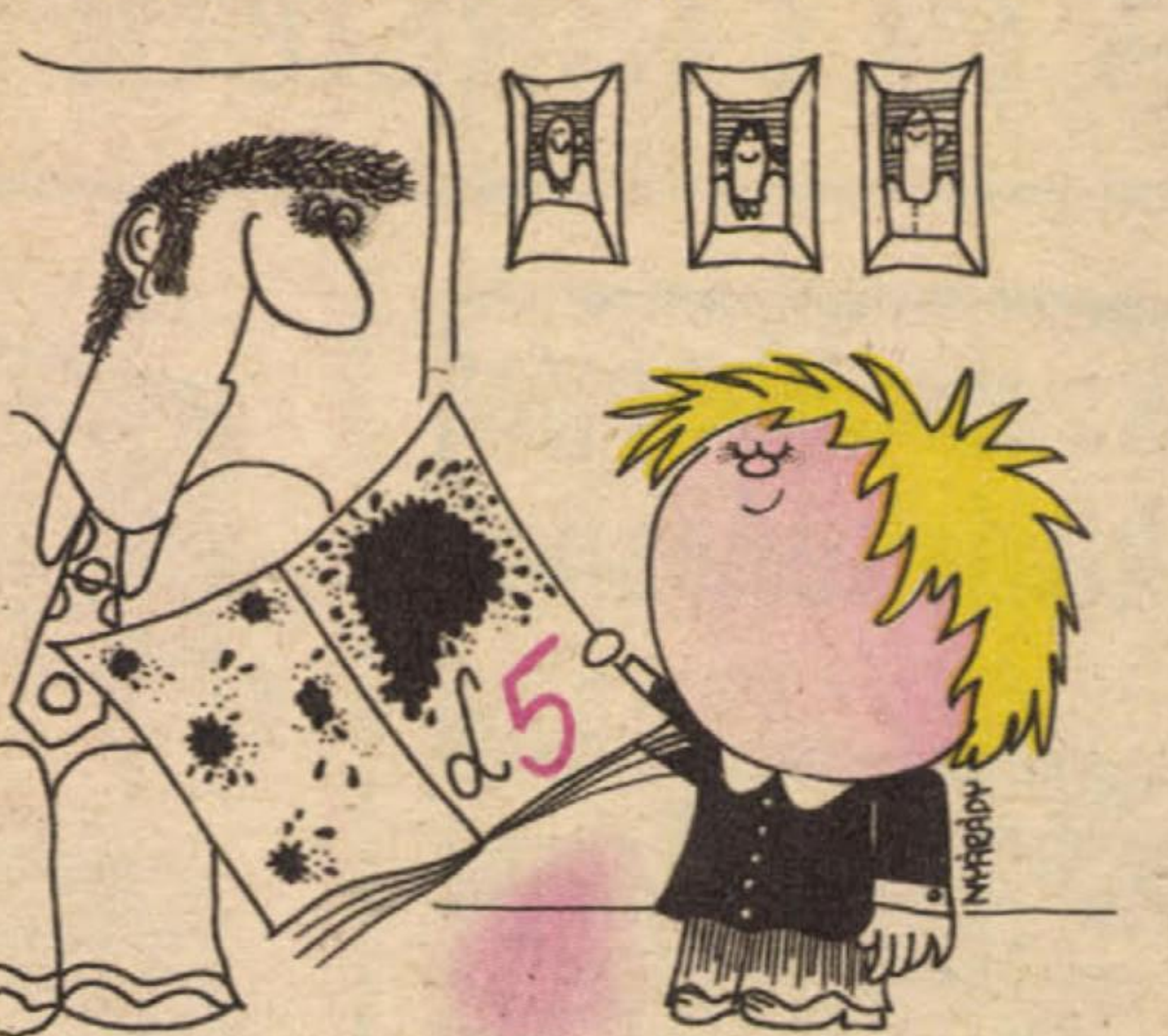

EZ A MEGOLDÁS

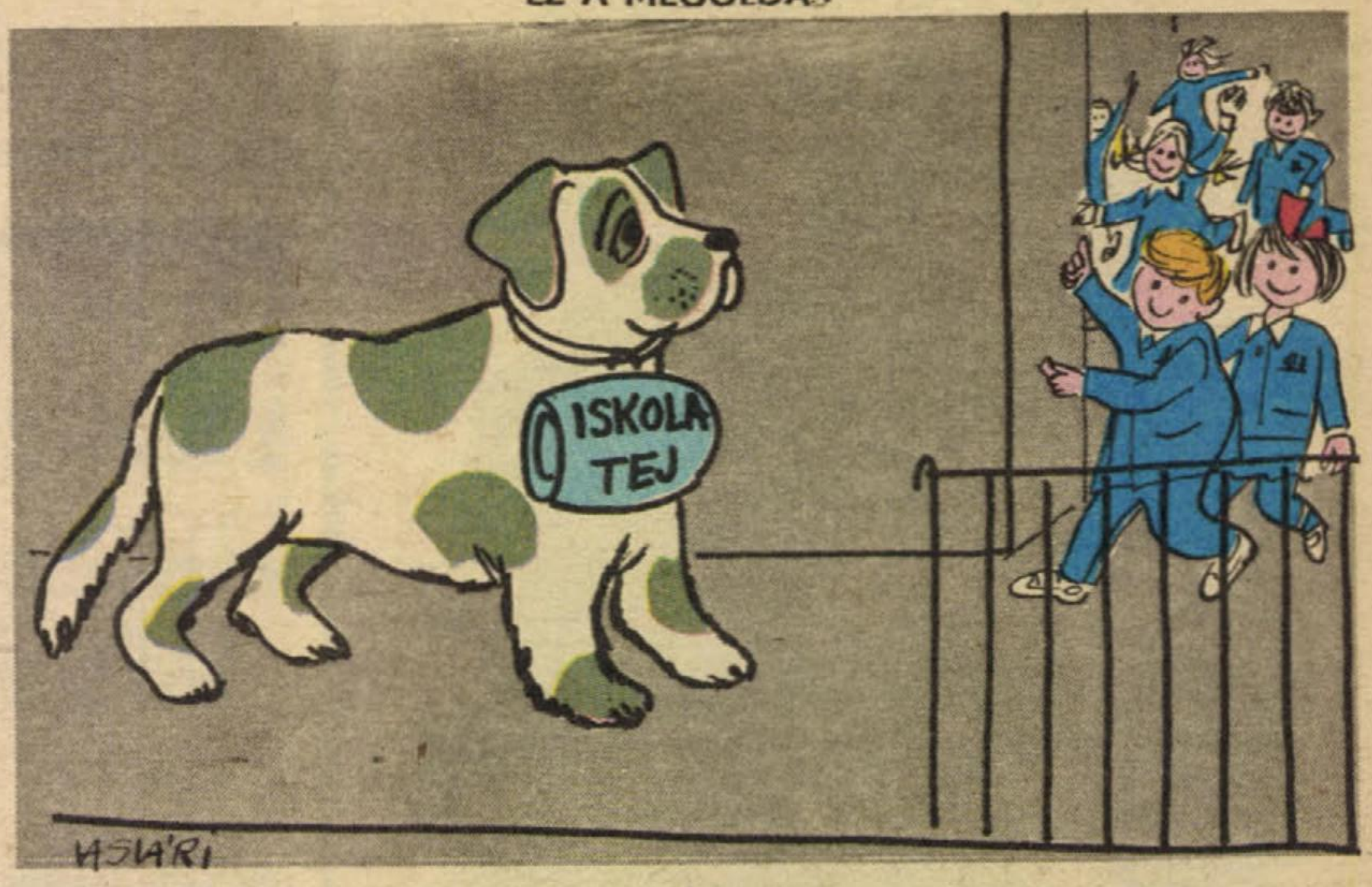

A KÜLÖNC

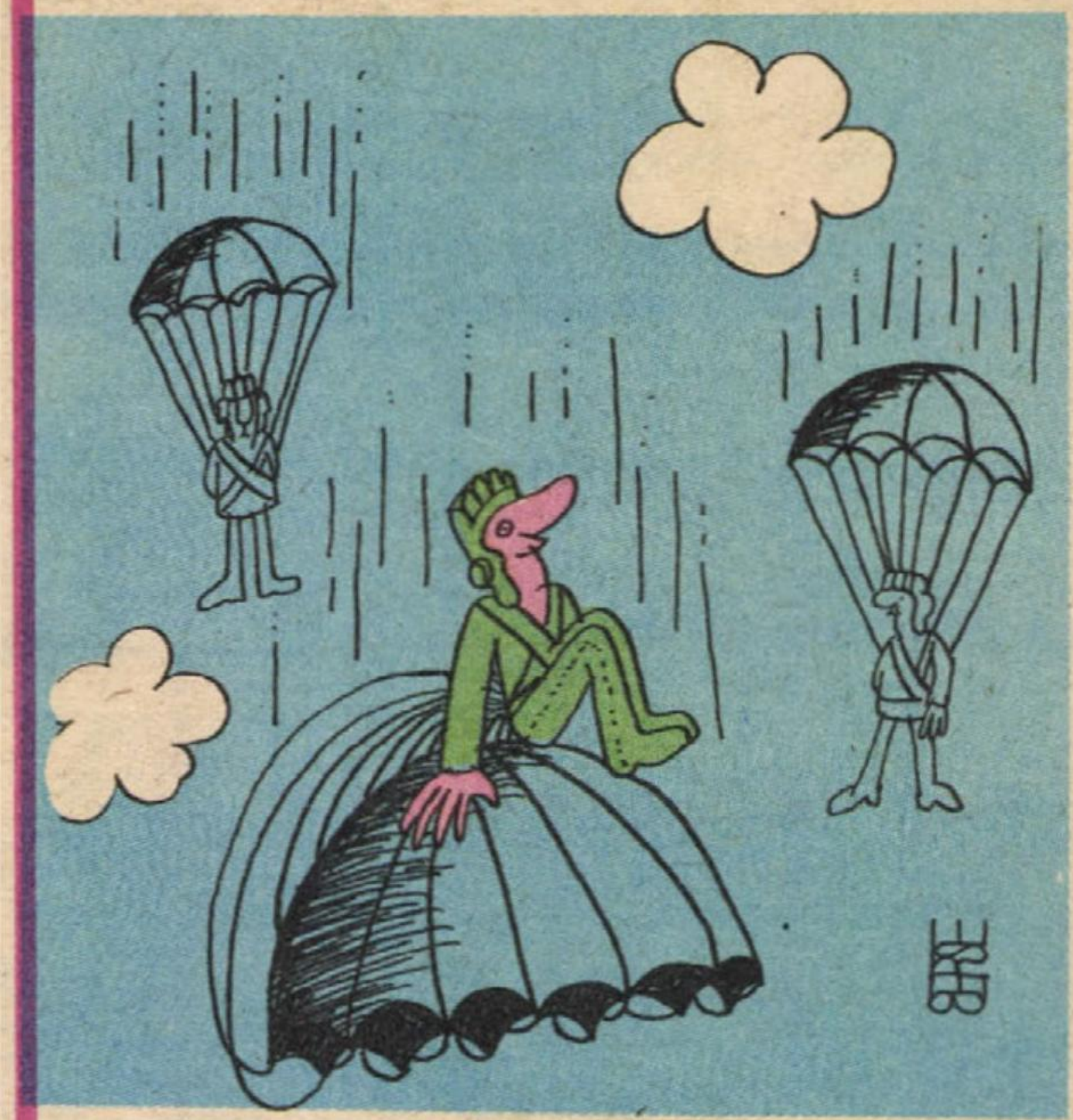

RANGOS HELY

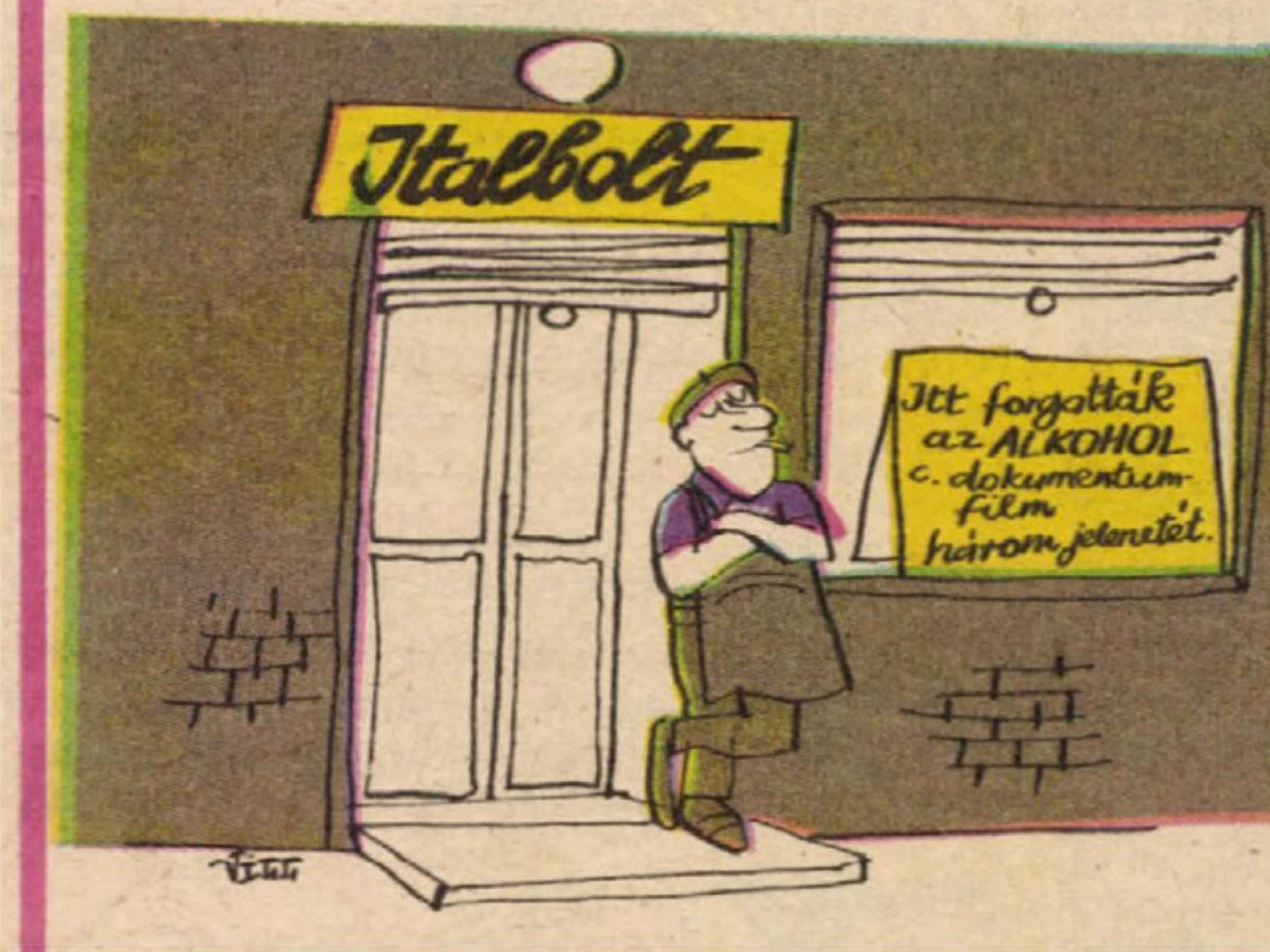
Italbolt
Itt forgatták az ALKOHOL c. dokumentumfilm három jelenetét.

Minden káros szenvedélytől mentes

„... megismerkedne olyan középmagas nővel, aki szereti a művészetet és mindennél többre értékeli a káros szenvedély mentességet."

„... megismerkedne intelligens, káros szenvedélytől mentes, sportot és utazást kedvelő, lehetőleg szőke hajú..."

„Férjhezmennék hozzámillő, komoly szándékú, vidám, káros szenvedélytől mentes özvegy emberhez 55—60 éves korig."

Nem folytatom az idézgetést, aki — mint jómagam — elmélyülten tanulmányozza a házassági hirdetéseket, tudja, hogy milyen gyakori ezekben az a fogalmazás: minden káros szenvedélytől mentes.

Ilyen férjet keresnek a társra vágyók, saját érdemükként is ezt említik a legtöbben.

Ez magától értetődő.

Ki keresne jövendőbelijének izgága alkoholistát, notórius dohányost, visszaeső feketekávézót, fékezhetetlen ultist!

Ki remélné, hogy csőstül kapja a válaszokat, ha felsorolja, hogy ő szoknyabolond, illetve férfifaló, azaz a lóverseny láncos rabja, netán megátalkodott gyógyszerevő, stb?!

Nyilván — senki.

De azért valami kis bibi mégis van a dologban!

Tudniillik majd mindegyik házassági hirdetésben akad egyéb megjegyzés is.

Fontos megjegyzés.

Olyasmi, hogy a minden káros szenvedélytől mentes, hirdető társaság hiányában...

Olyasmi, hogy a minden káros szenvedélytől mentes párt kereső magányos, baráti köre nincs...

Az egyik szomorú, szeretetre vágyik, eddig nyilván nem kapta meg...

A másik boldogtalan, régóta várja az igazit...

A harmadik megértő lelket keres, eddig nem talált.

Nem merek végigmenni a logikai ellentétpáron.

Elképzelhető lenne, hogy akiknek viszont van egy icipici káros szenvedélyük, akik nem tökéletes oszlopszentek, akik olykor, elvétve, néhanap, alkalomadtán, azok viszont...

Nem, ilyesmit nem hogy leírni, még gondolatban feltételezni sem szabad!

Éljenek a minden káros szenvedélytől mentesek!

És találjanak egymásra!

Kürti András

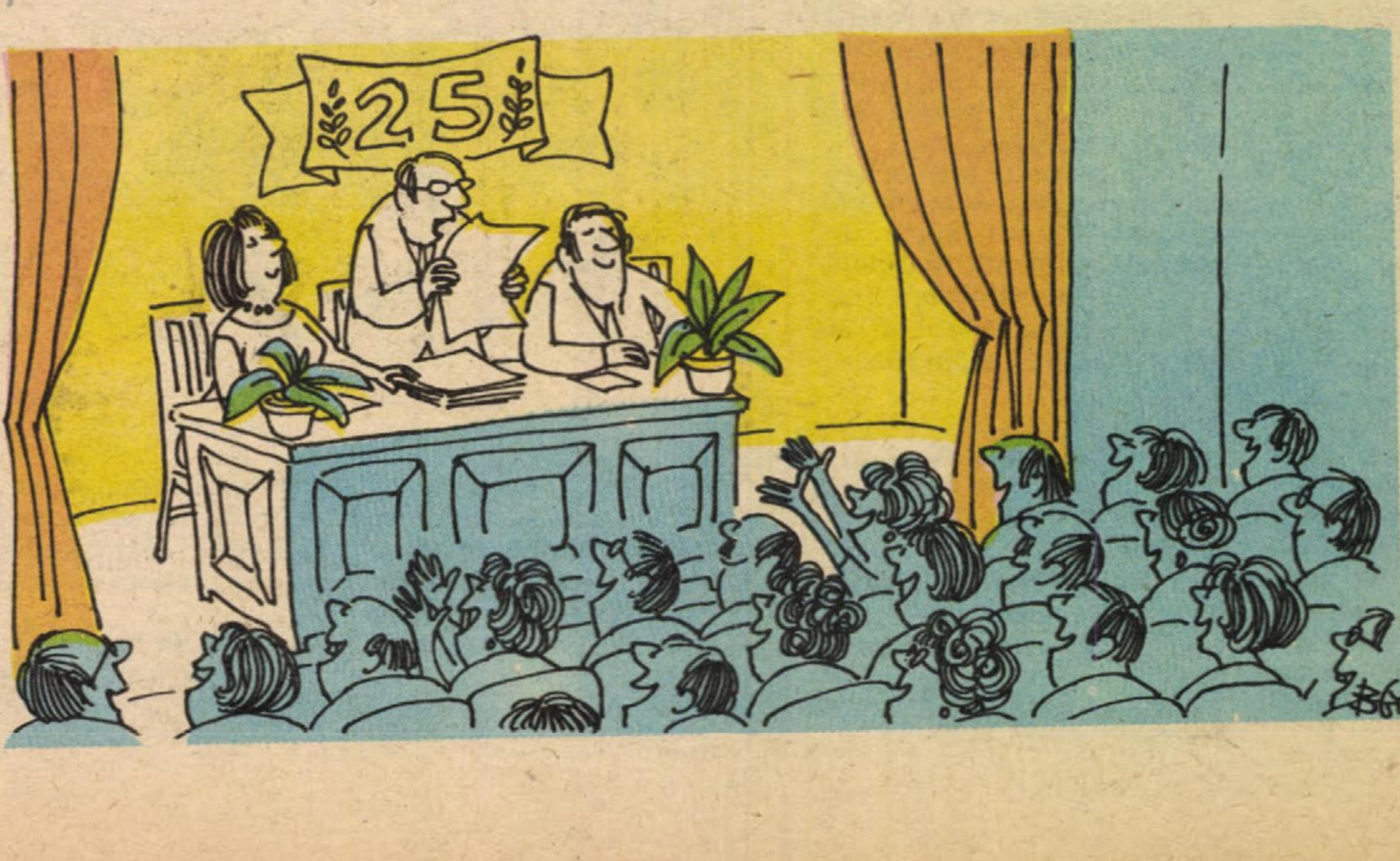

JUBILEUM

– Szolgáltatásainknak a lakosság immár negyedszázada van kiszolgáltatva.

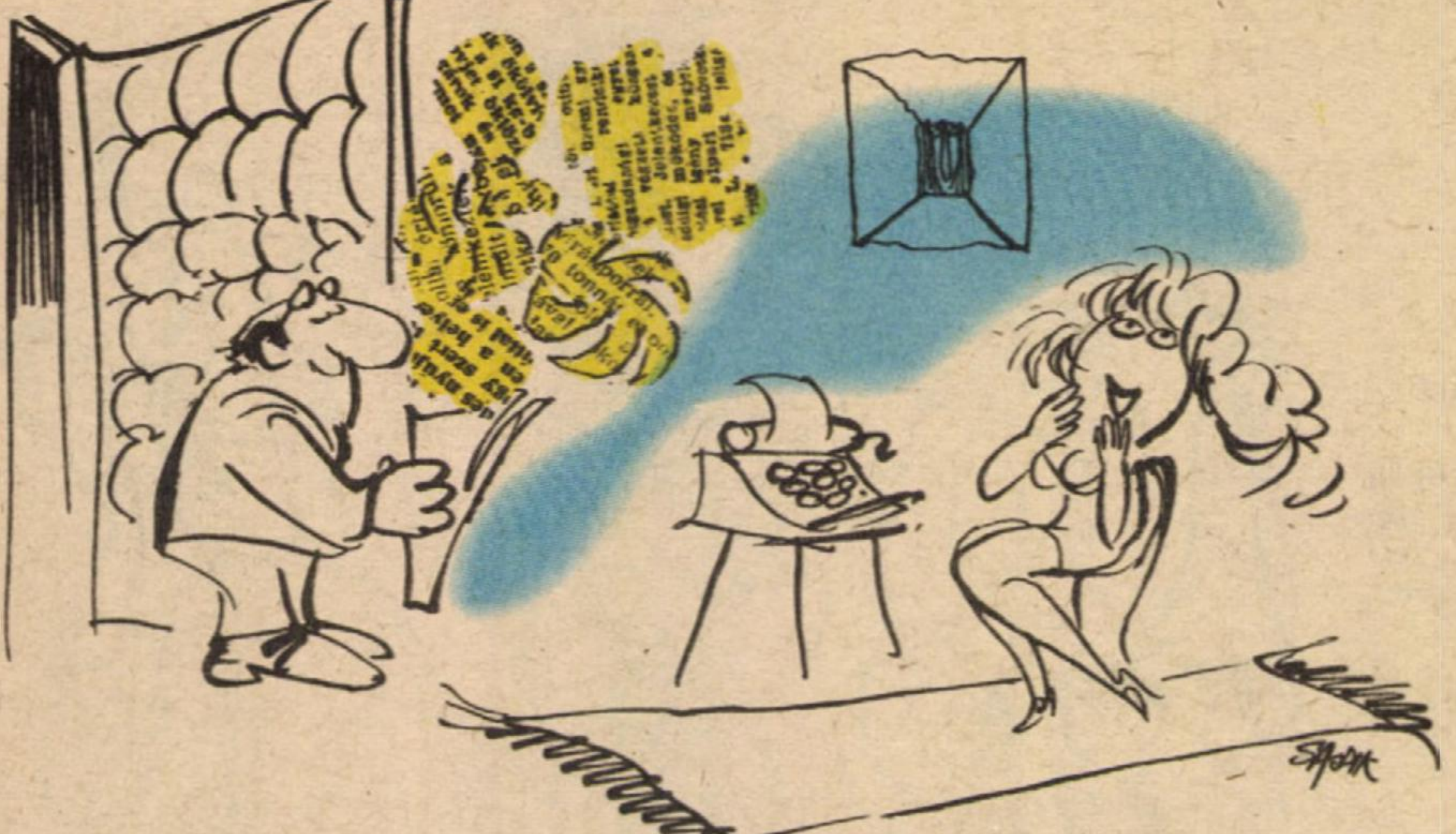

GÁLÁNS FŐNÖK

– A főnöktől kaptam. Ezek az ő szóvirágai . . .

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA VII.

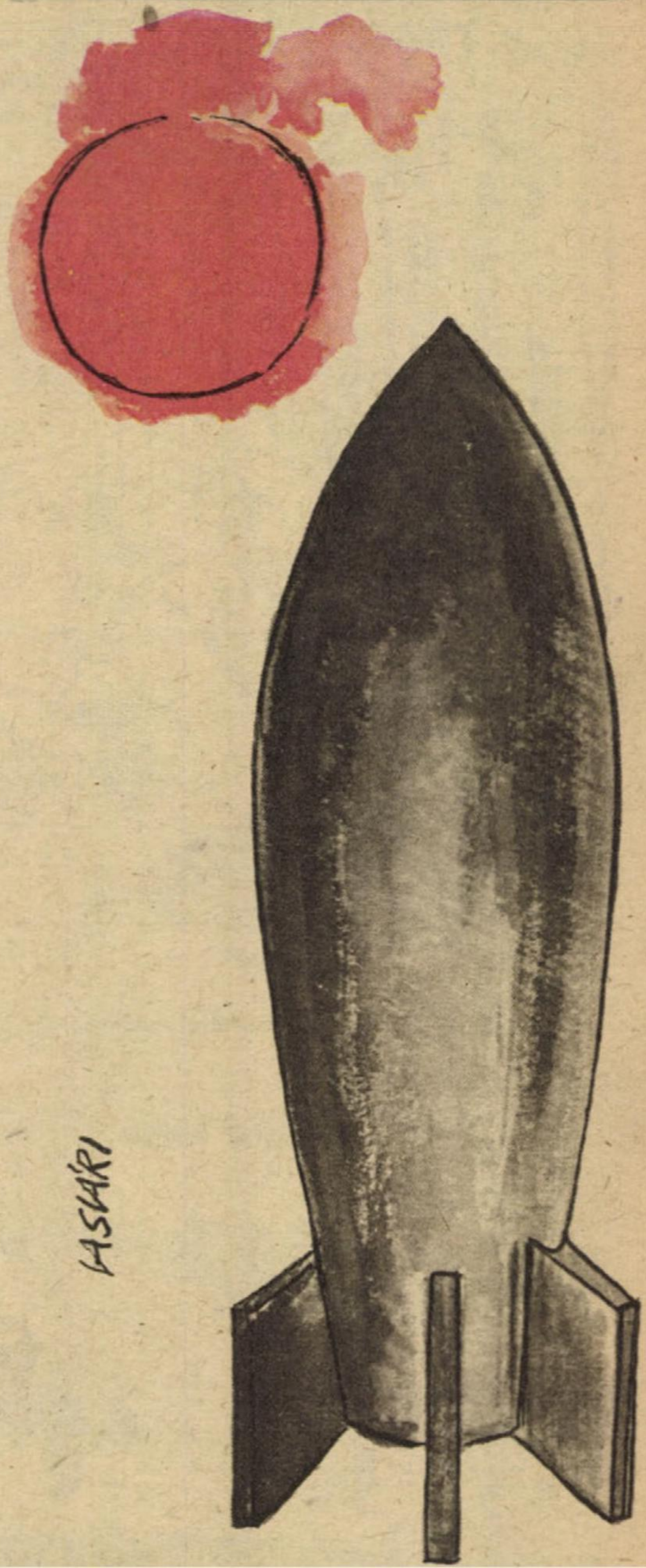

„Az ember ezt, ha egykor ellesi,
Vegykonyhájában szintén megteszi."

(Madách Imre)

BURÖKBAN SZÜLETETT

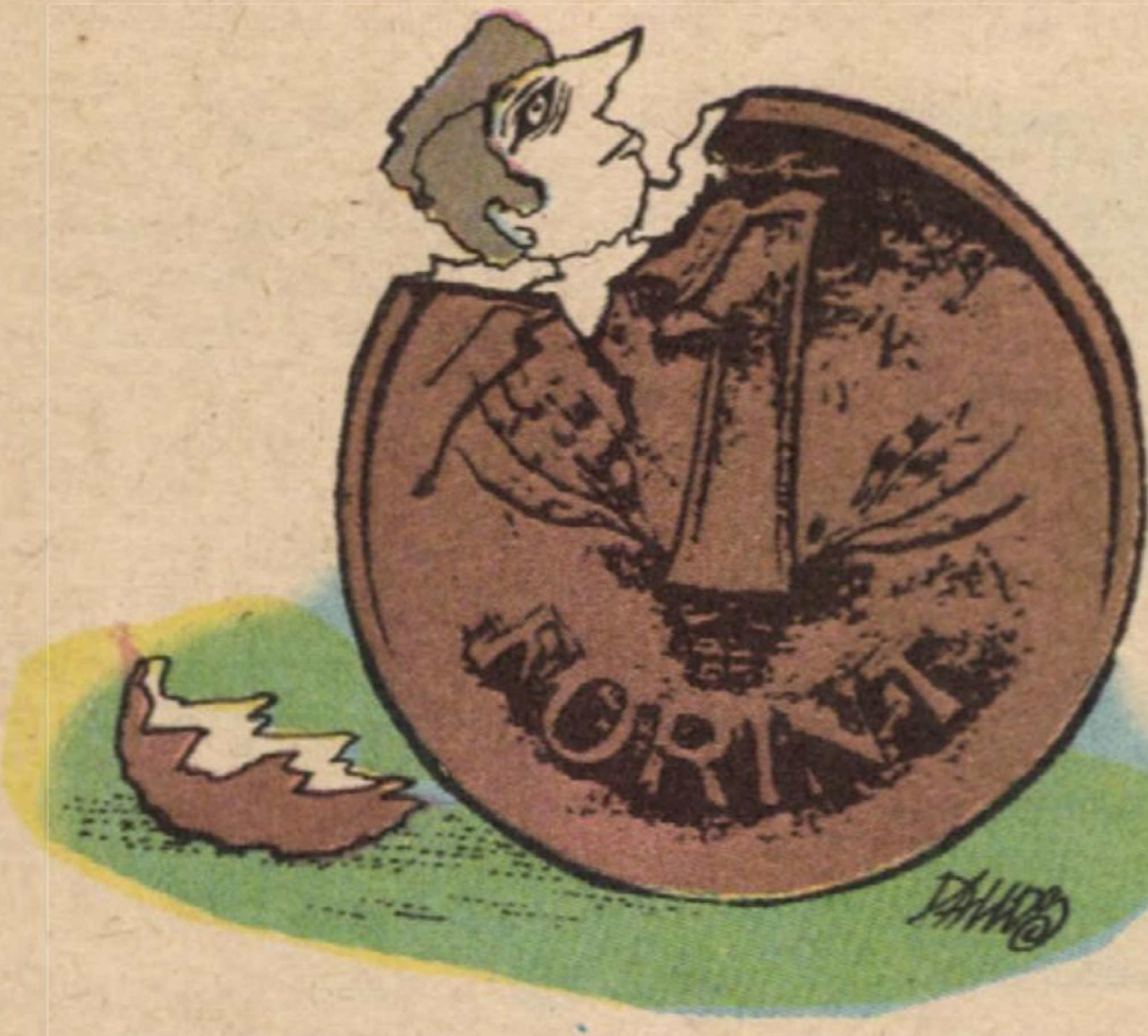

KORSZERŰ RÓMEÓ

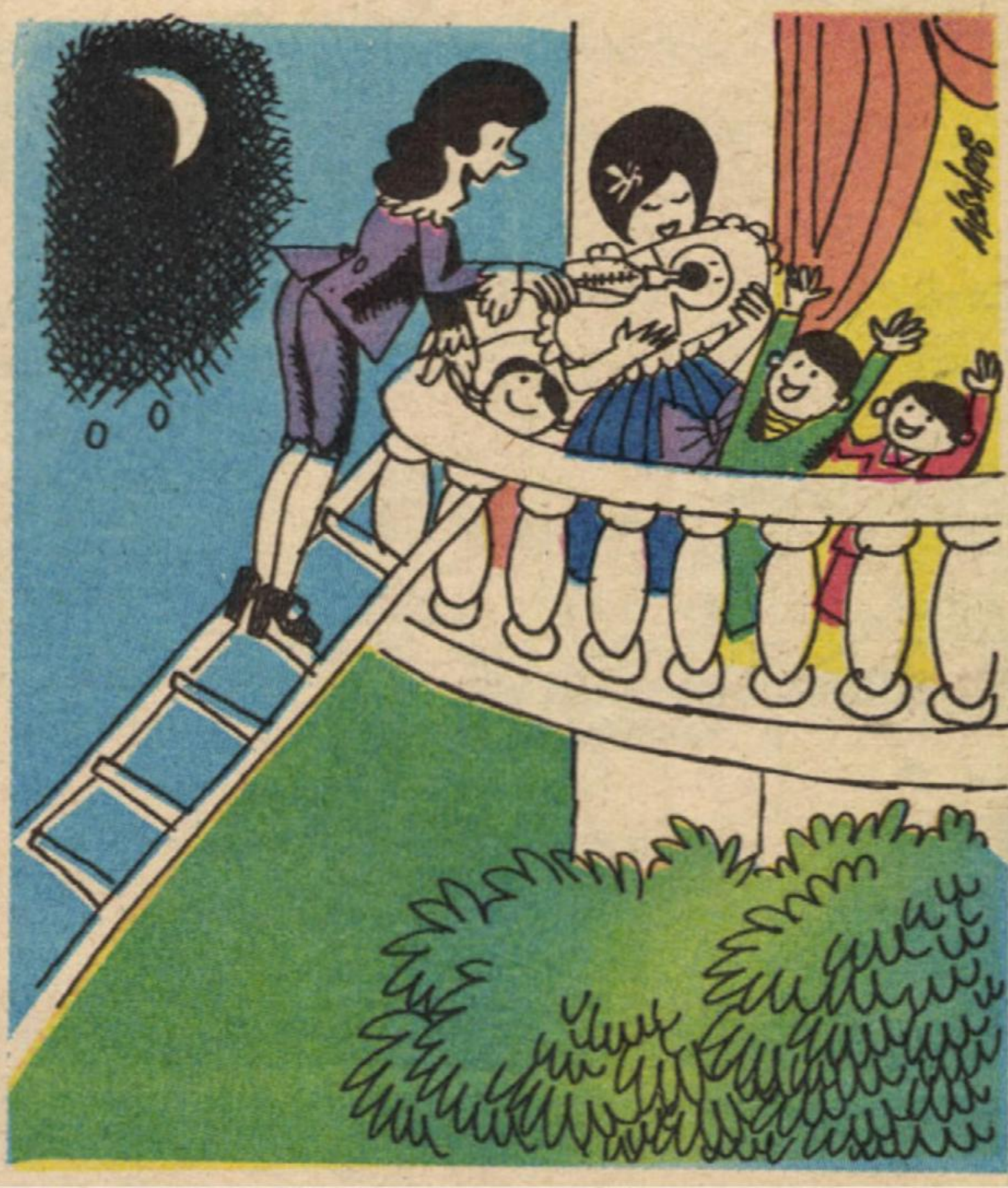

– Meglátod, most már beleegyeznek!

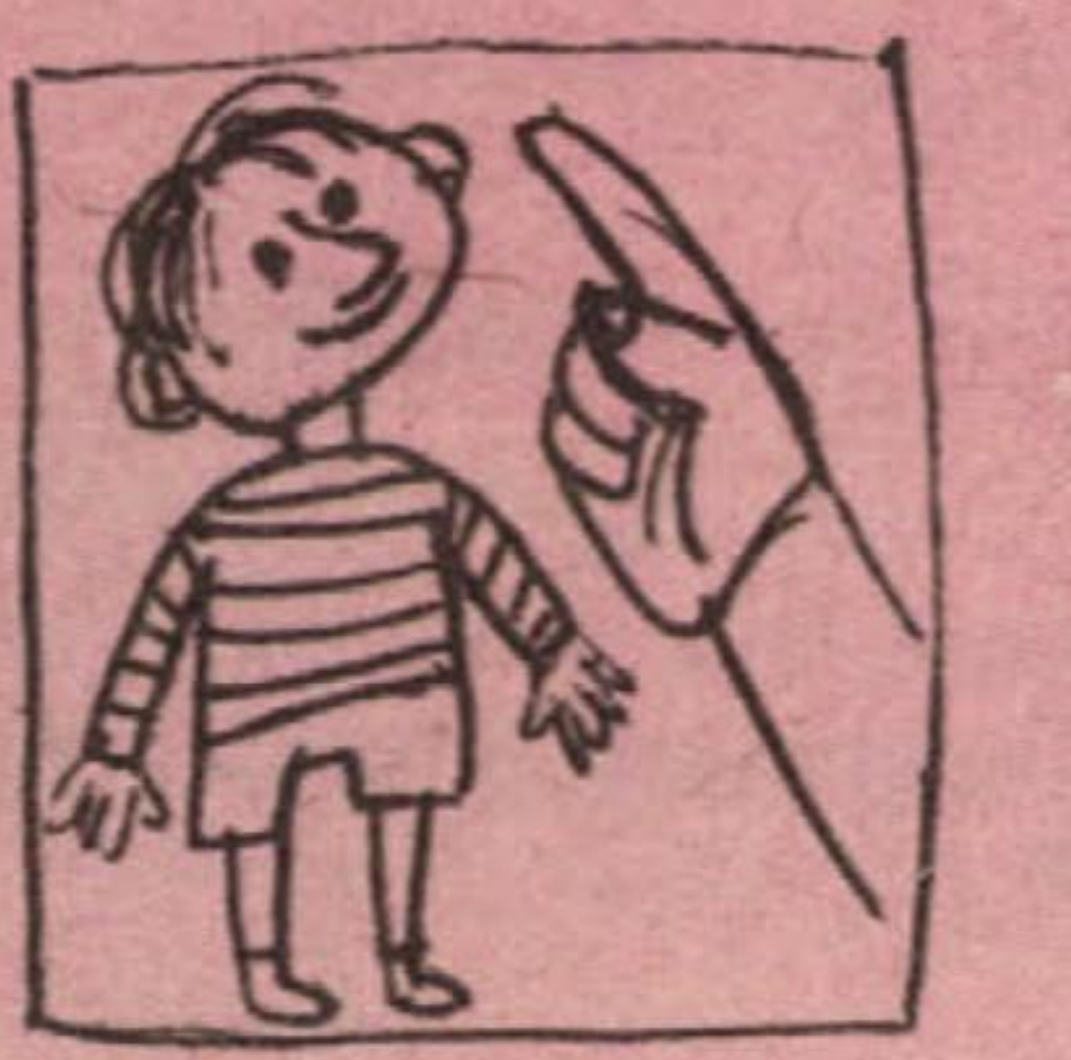

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Uram, mondja meg a fiának, hogy ne utánozzon!

— Lajoska, azonnal hagyd abba! Ne csinálj magadból bolondot!

ROSSZ A TELEFON

Ha a közeljövőben úgy hozná a sors, hogy meg kellene tisztulnom a bűneimtől, egyetlen vétkemet tárnám fel: Hollander Bertalan meggyilkolásának bűnét, mert én öltem meg őt, a leghitványabb módon: távbeszélő-készülékkel a kezemben!

Hollander Bertalan régi, de nem közeli ismerősöm. Kapcsolatunk elég mély ahhoz, hogy ő szívességet kérjen tőlem, és hogy én ezt a kérést — nyíltan meg nem tagadva — ne teljesítsem.

Ilyen előzmények után került sor Hollander Bertalannal a negyedik, *a végzetes* telefonbeszélgetésre! Az első alkalommal, midőn felhívott, hogy érdeklődjön, mit tettem az ügyében, egy mesét adtam elő, holott valójában nem tettem semmit. A második hívásakor — az első hazugságom miatt már nem volt visszaút — biztosítottam, hogy értesítést kell kapnia a közeli napokban arról, hogy kérése elintézést nyert. Amikor harmadszor telefonált, szerencsémre nem én emeltem fel a telefont, s le tudtam magamat tagadtatni. A negyedik alkalommal viszont nem volt menekülés. Az első „halló"-nál felismertem Hollander Bertalan hangját, ő pedig az enyémet.

És akkor találtam ki — szinte rögtönözve — a telefonbeszélgetésnek a lehető legkegyetlenebb, minden emberi érzésből kivetkőzött módszerét: ***nem hallom a telefonáló hangját!***

— Szervusz! — mondta Hollander a telefonba. — Hollander Bertalan vagyok! Kérlek, még mindig nem kaptam semmi értesítést!

Én pedig így szóltam a telefonba:

— Halló! Halló! Tessék!

— Hollander vagyok! — kiáltotta ő. — Nem hallasz?

Azt feleltem rá:

— Halló? Nem hallok semmit, halló! Tessék hangosabban beszélni!

— Halló! — üvöltött Hollander, hogy a telefonhallgatót messzire el kellett tartanom a fülemtől. — Most hallasz engem?

— Halló! — kiabáltam én is, mérgesen. — Te beszélsz, Judit?

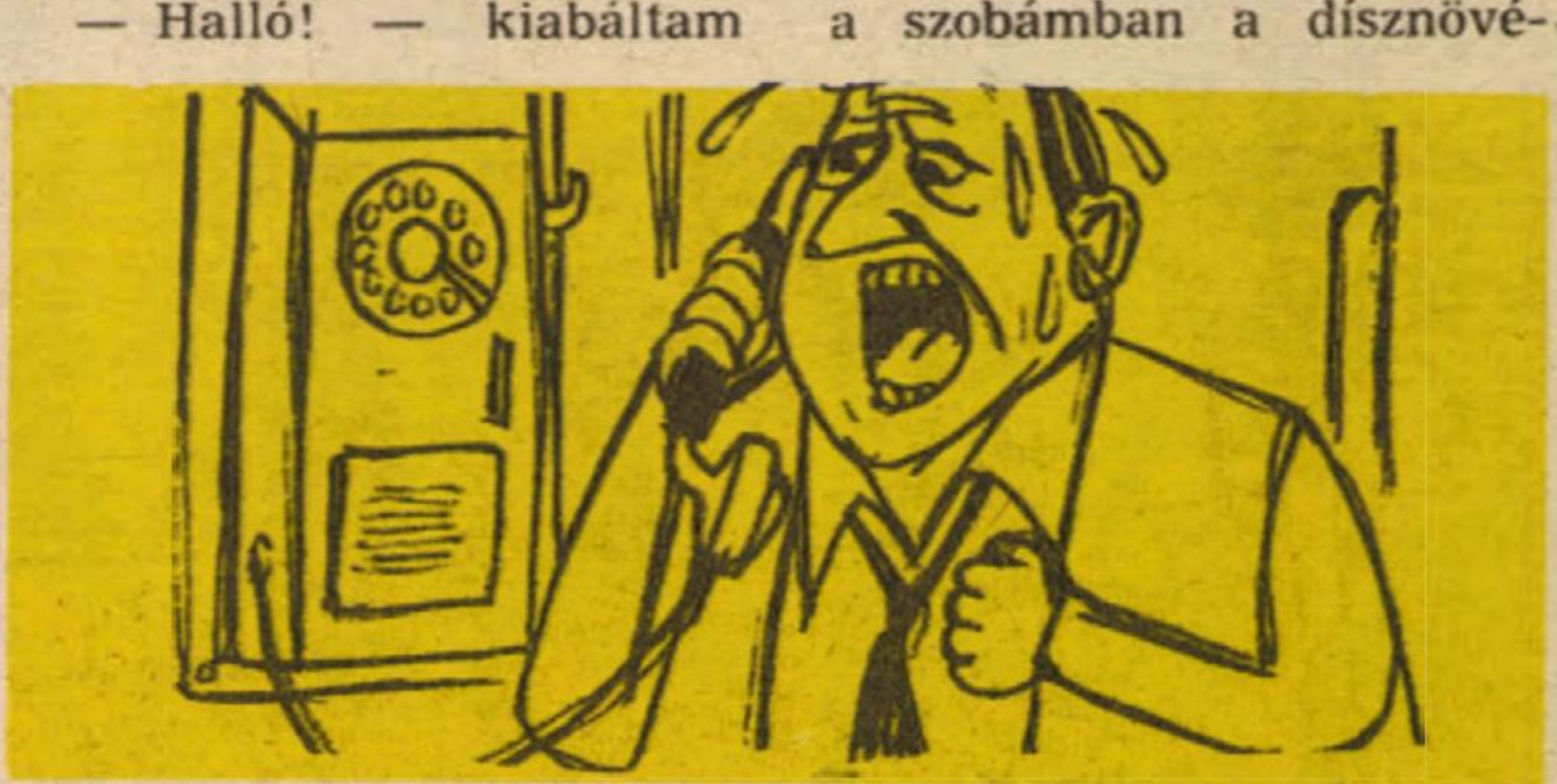

— Hollander vagyok!!! süvöltötte a hang a telefonba, én pedig visszatettem a készüléket a helyére.

Fél perc sem telt el, és csengett a telefonom. Ha most nem veszem fel a készüléket, Hollander gyanút foghat. Fel kell, hogy emeljem a hallgatót.

— Szervusz, itt Hollander! Az előbb nem hallottál!

— Halló! — mondtam én, és ütögetni kezdtem a hallgatót, néhányszor erősen bele is fújtam. — Halló! ordítottam bele dühösen.

Most Hollander is fújt, a szobámban a dísznövények levelei meglebbentek a süvöltésétől.

— Valami hülye szórakozik velem — mondtam, félre a telefonba. — Nem szól bele!

— Halló! — üvöltött Hollander a drót túlsó felén! — Halló!!! Én tisztán hallak téged! Nem hallasz??!

— Halló! — mondtam én, bosszúsan — te vagy, Judit? Várj, tedd le a telefont, megpróbállak én visszahívni!

Letettem a telefont, majd felvettem és a kezemben tartottam két percig, hogy ha Hollander közben hív, mással beszélek. Persze, miután a helyére tettem, ismét szólt a telefon.

— Halló!

— Hollander Bertalan vagyok! — kiáltotta Hollander. Erősen lihegett, kapkodta a levegőt a megfeszített ordítozástól. — Szervusz!

— Halló, ki beszél? Halló!

— Hallóóóó!!! — üvöltött torkaszakadtából Hollander, majd hörgésbe fuladt a hangja. Valami kattant a készülék túlsó felén, mintha tompán zuhant volna egy nehéz test, és csönd lett.

A másnapi újságban rövid hírt találtam: szívroham következtében egy utcai telefonfülkében elhunyt Hollander Bertalan, ötvenhét éves kisiparos.

Isten irgalmazzon bűnös lelkemnek! . . .

Somogyi Pál

STILSZERÜEN

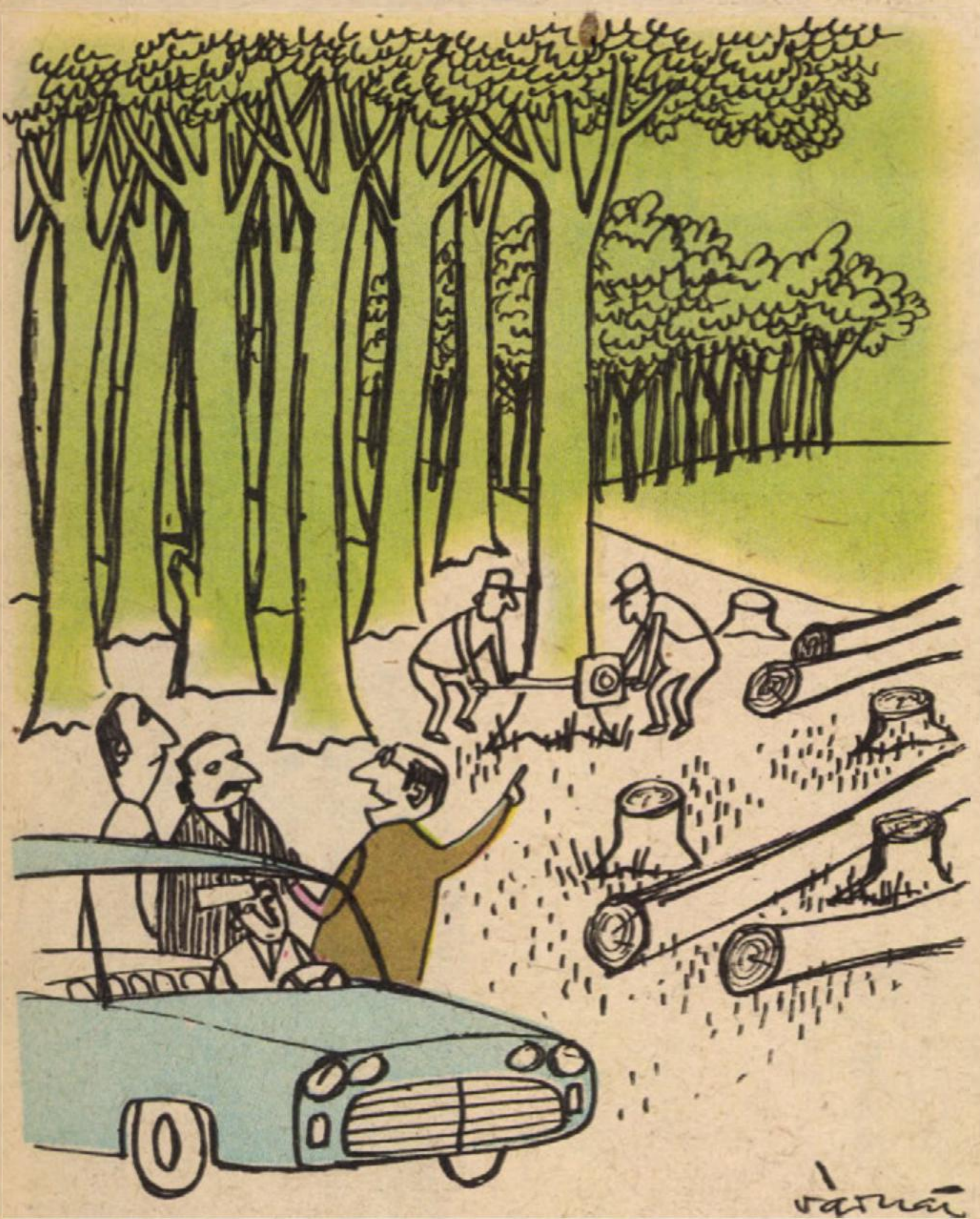

– Itt építik fel az erdővédelmi központ új székházát!

KEMÉNY EDZÉS

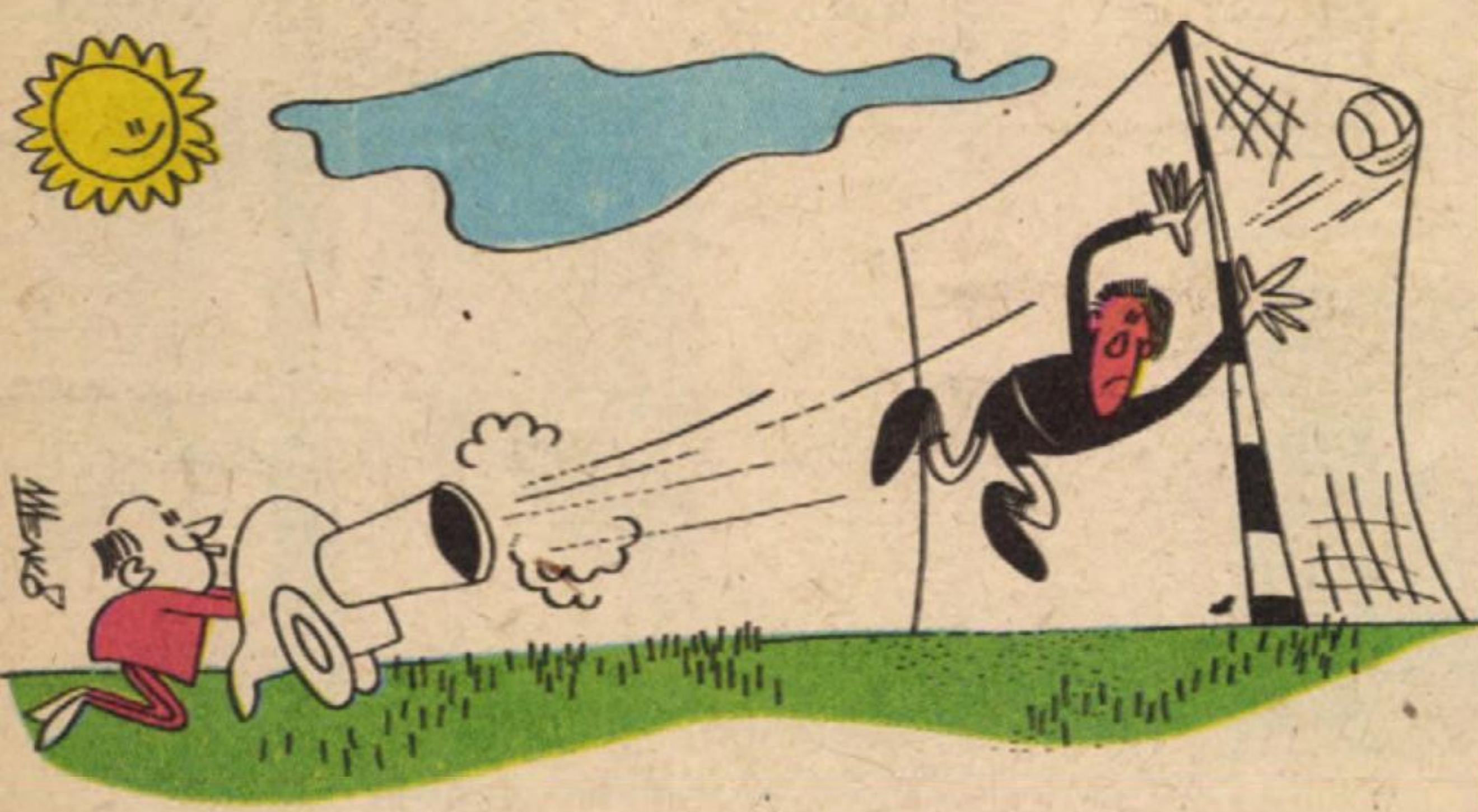

ROSSZCSONTOK

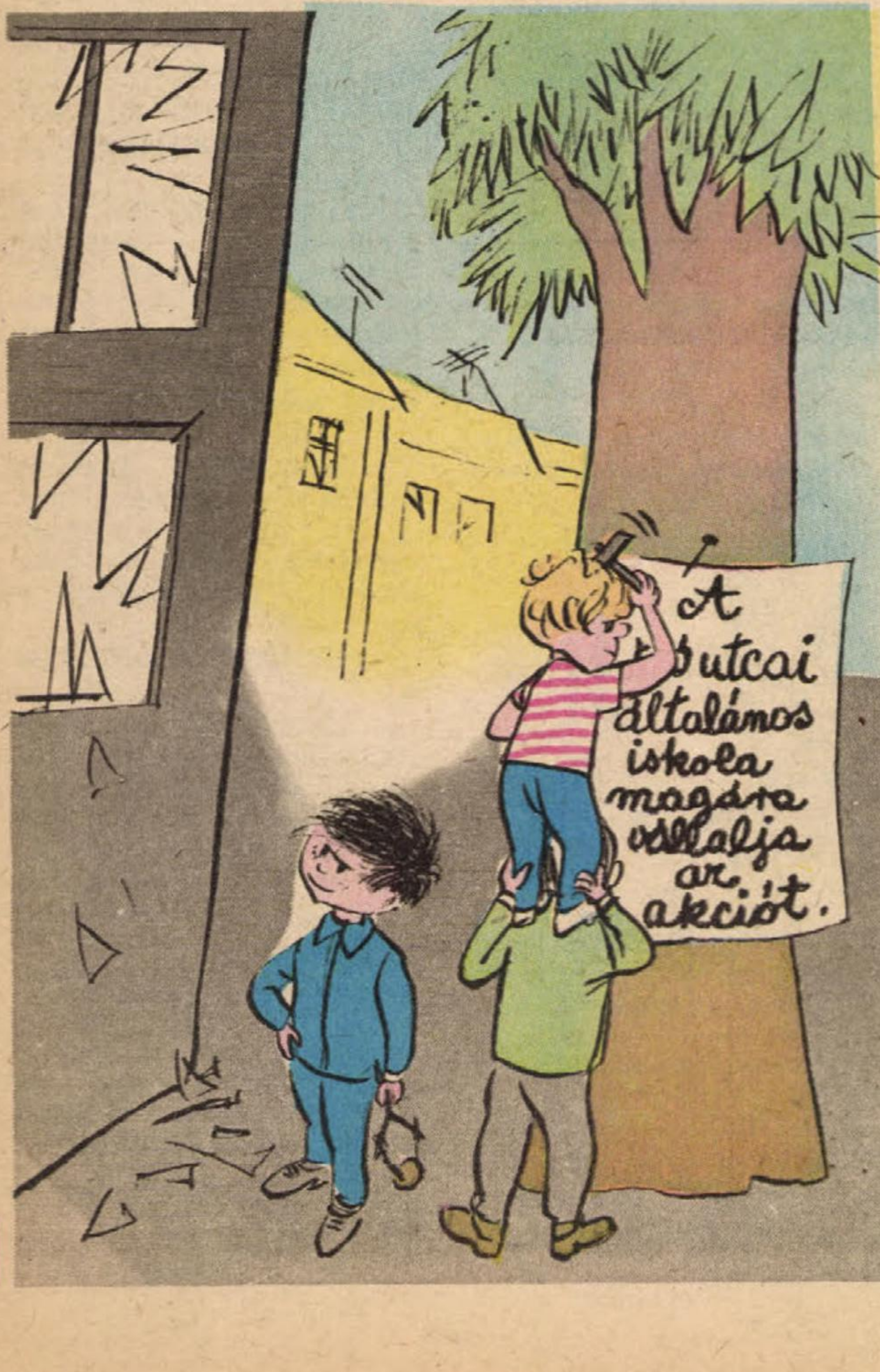

ALULJÁRÓBAN

– Rémes, hogy mennyien beavatkoznak az ember magánéletébe...

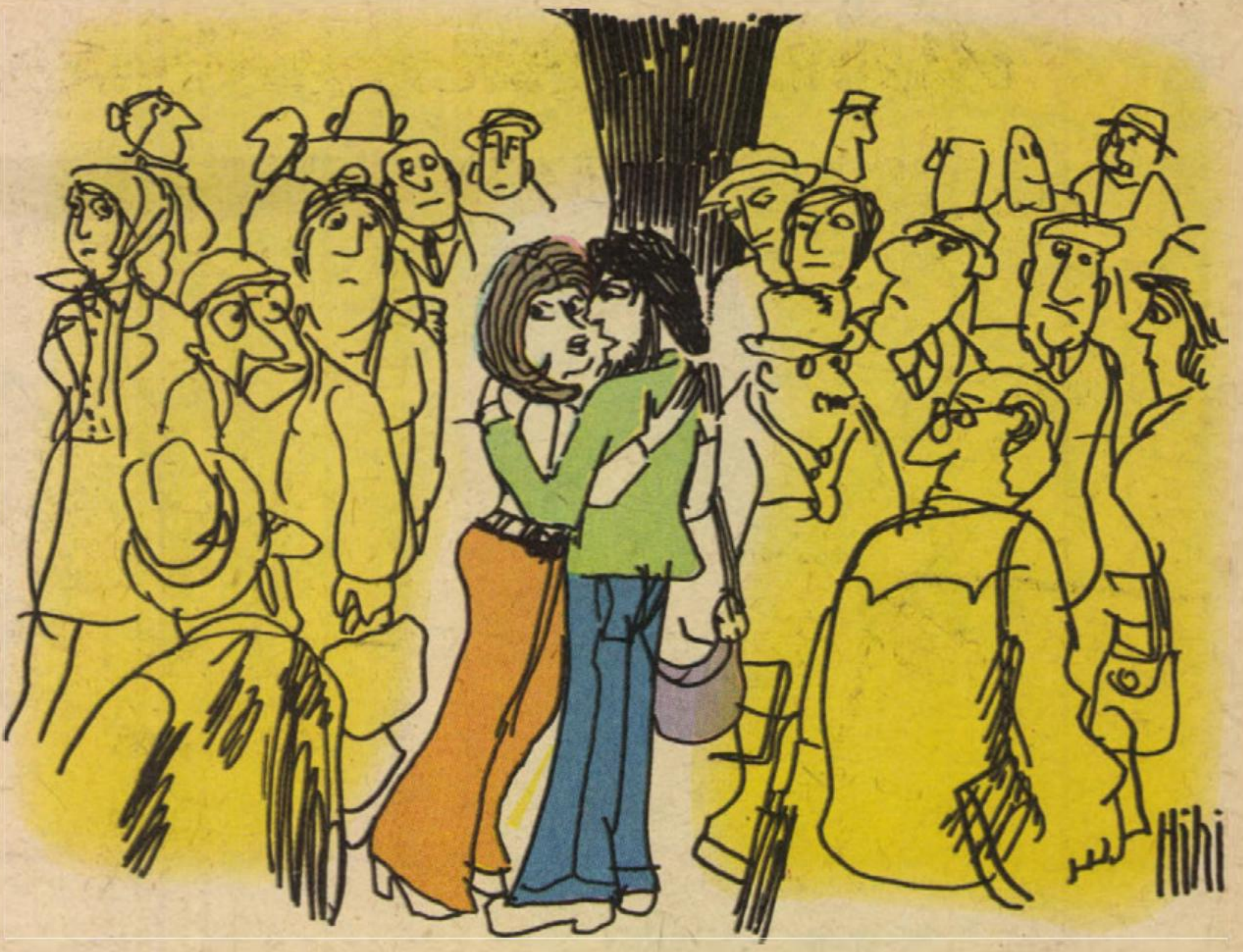

SZILÁNKOK

SZÍNHÁZI IGAZSÁG

A potyajegyes néző a legszigorúbb kritikus.

TÖRVÉNYSÉRTŐ

Z. még a fizika törvényeit sem tartja be.

NEMZEDÉKI VITA

Manapság a legjobb középkorúnak lenni. A nemzedéki vitában őket szidják a legkevésbé.

MODERNIZÁLT KÖZMONDÁS

Új porszívó jól porszívózik.

FŐZÉS

— Nem vagyok hajlandó minden este meleg vacsorát főzni! Egyenek felvágottat! — mondta az étterem szakácsnője.

SZÜLŐI INTELEM

— Meg kell végre komolyodnod, kislányom! Maholnap bekötik a fejed és nemsokára felnőtt, elvált asszony leszel.

ÖRÖM

— Ötévi börtönre ítéltek, de amíg bent vagyok, legalább nem fenyeget semmi közlekedési baleset.

NŐ

A szép nő akkor a legbüszkébb, ha az eszét dicsérik.

ILYEN IS VAN

— Szüleid foglalkozása?

— Nem dolgoznak. Még kiskorúak.

HÁZASSÁG

Van olyan házasember, aki nem a legénykorát sírja vissza, hanem a harmadik feleségét.

VITA

— Uram, amit ön mond, az tény. De semmi több!

RAJONGÁS

— Én rajongok az esős, lucskos, őszi időjárásért! — mondta a ruhatáros.

KÉRELEM

— Adjanak a rádióban reggel is esti mesét! — kérte a gyermeteg lelkű éjjeliőr.

(galambos)

VÍZSZENNYEZŐDÉS

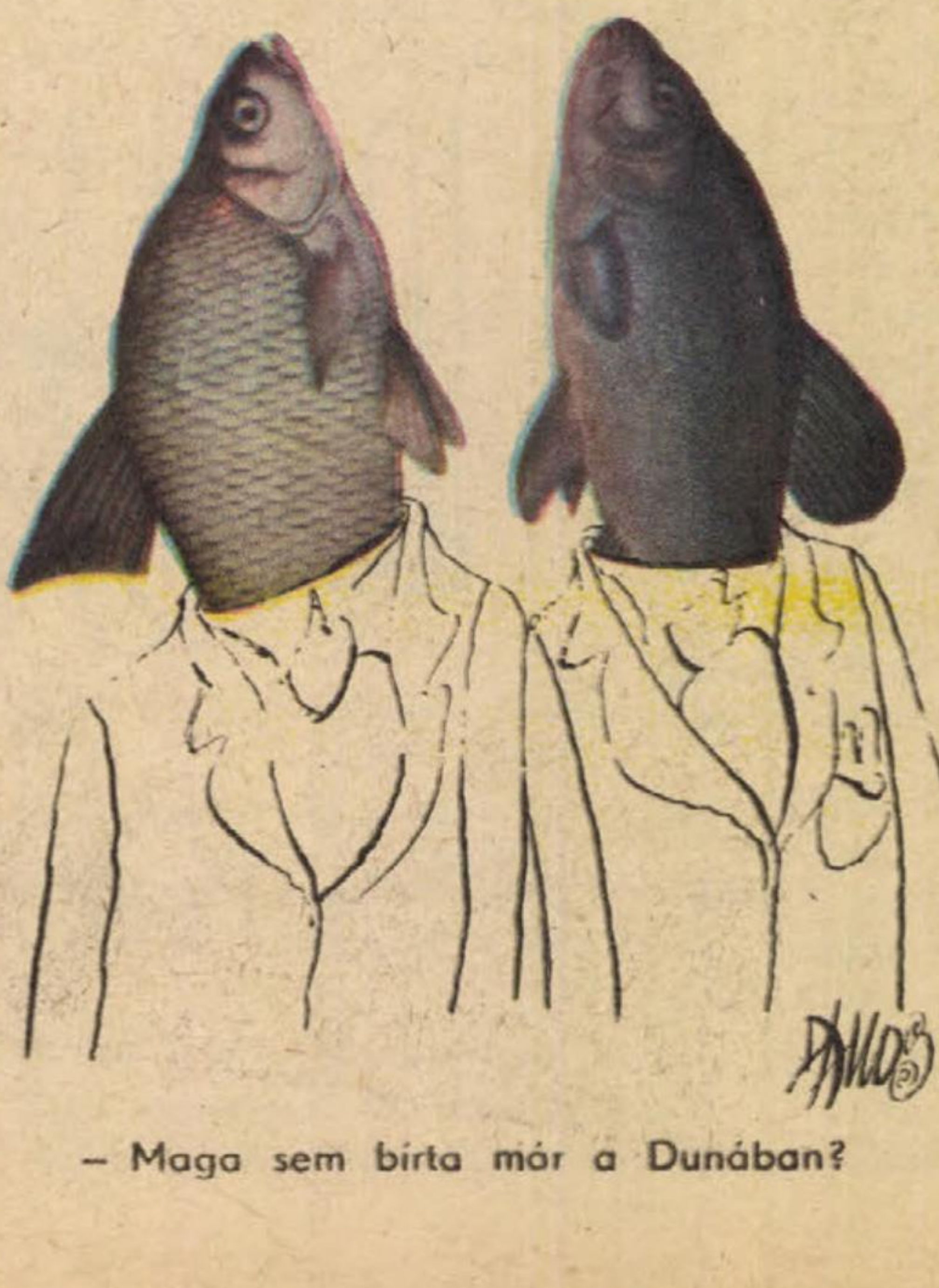

– Maga sem bírta már a Dunában?

MINDENT A KUTYÁÉRT!

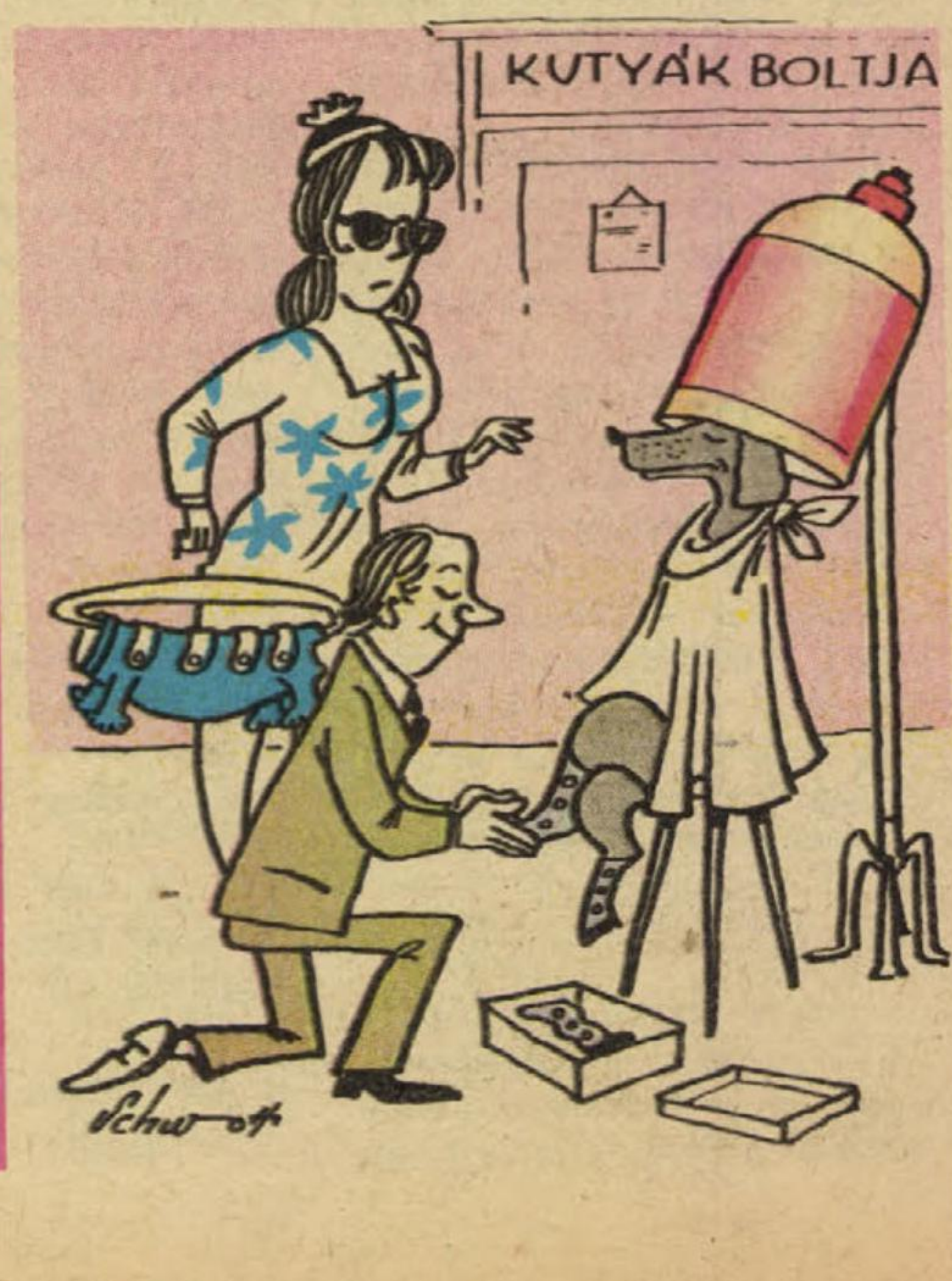

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MILYEN PLAKÁTOT TERVEZNÉNEK?

Várnai György:

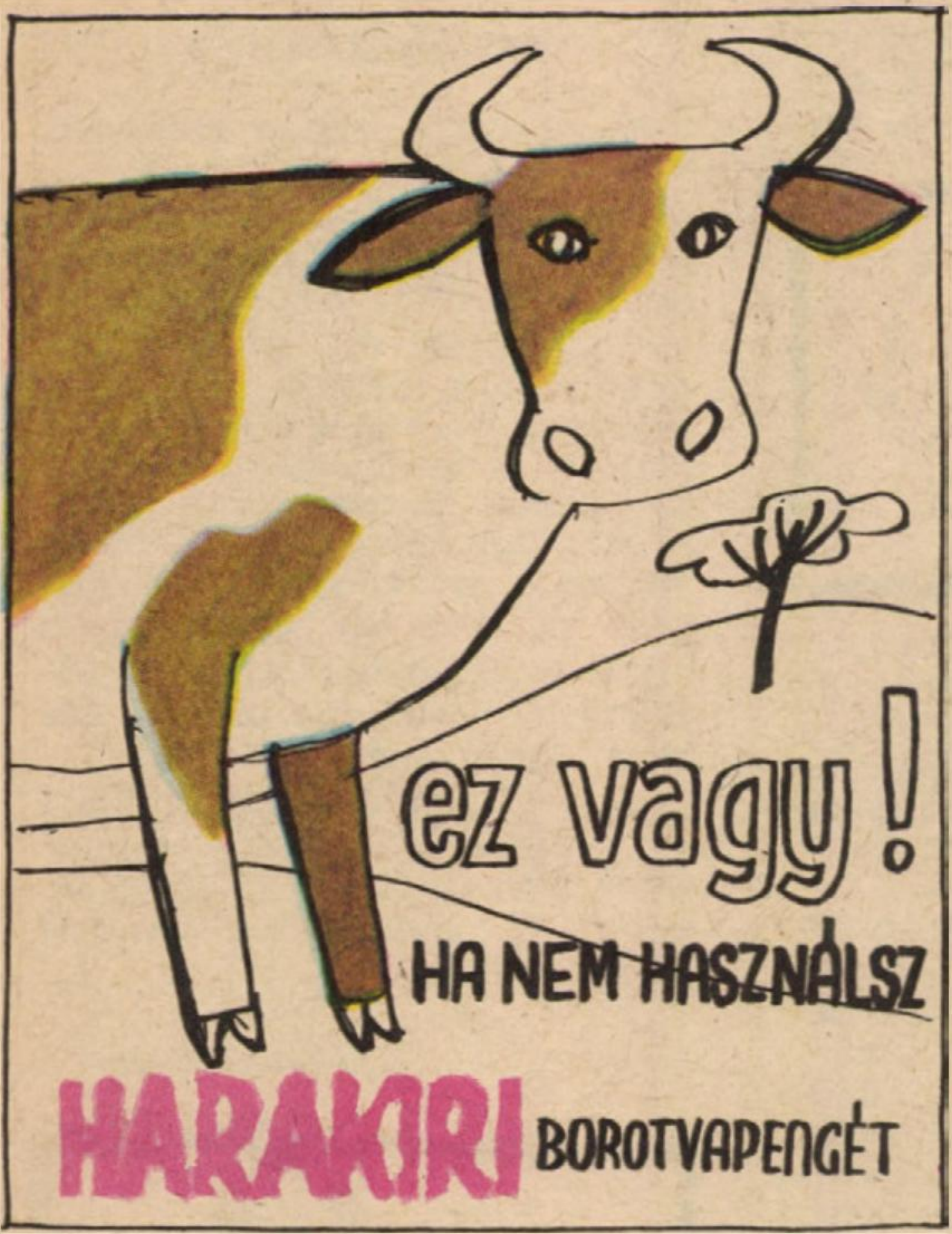
ez vagy!
HA NEM ~~HASZNÁLSZ~~
HARAKIRI BOROTVAPENGÉT

Barát József:

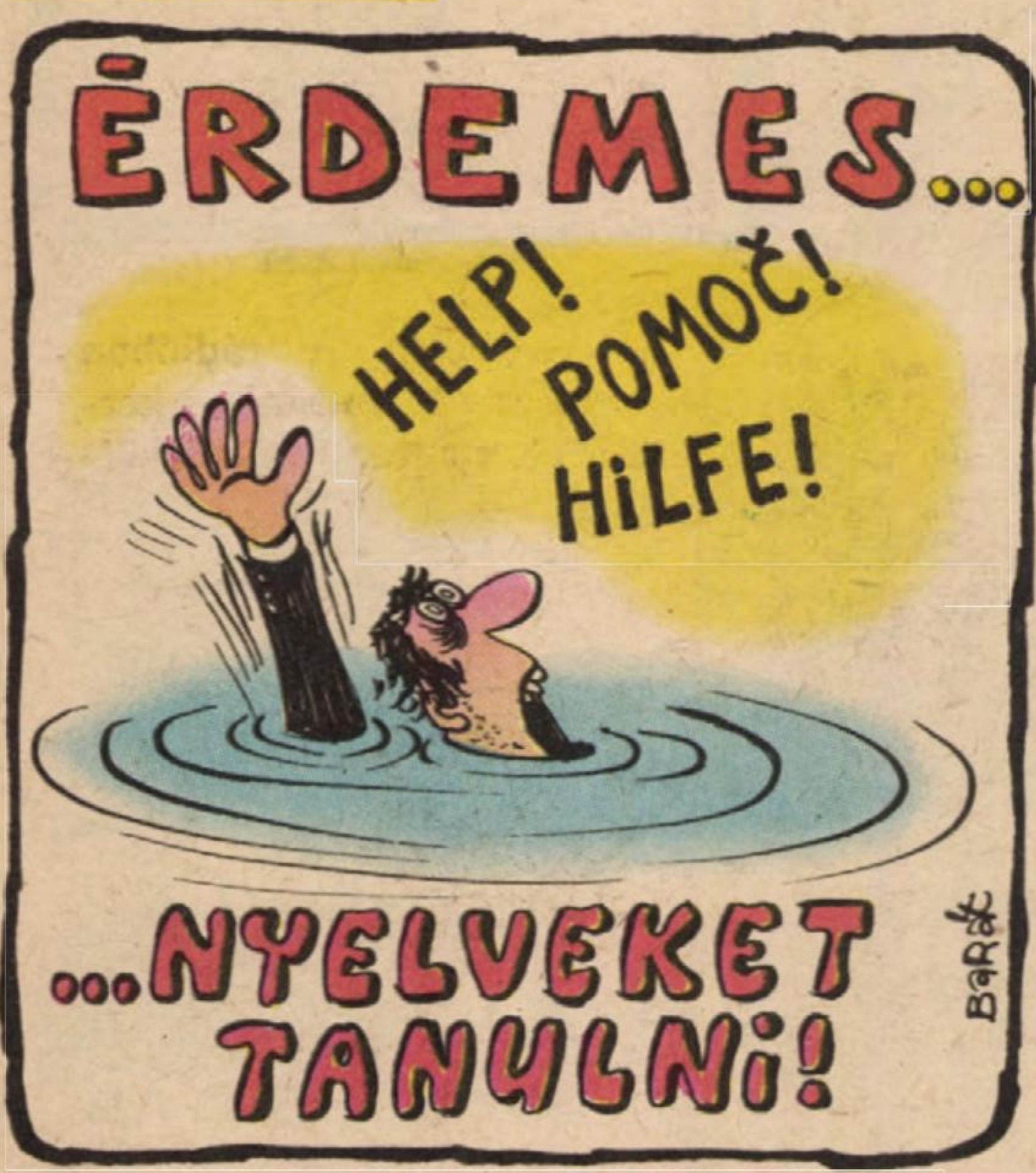
ÉRDEMES...
HELP!
POMOČ!
HiLFE!
...NYELVEKET TANULNi!
BaRát

Dallos Jenő:

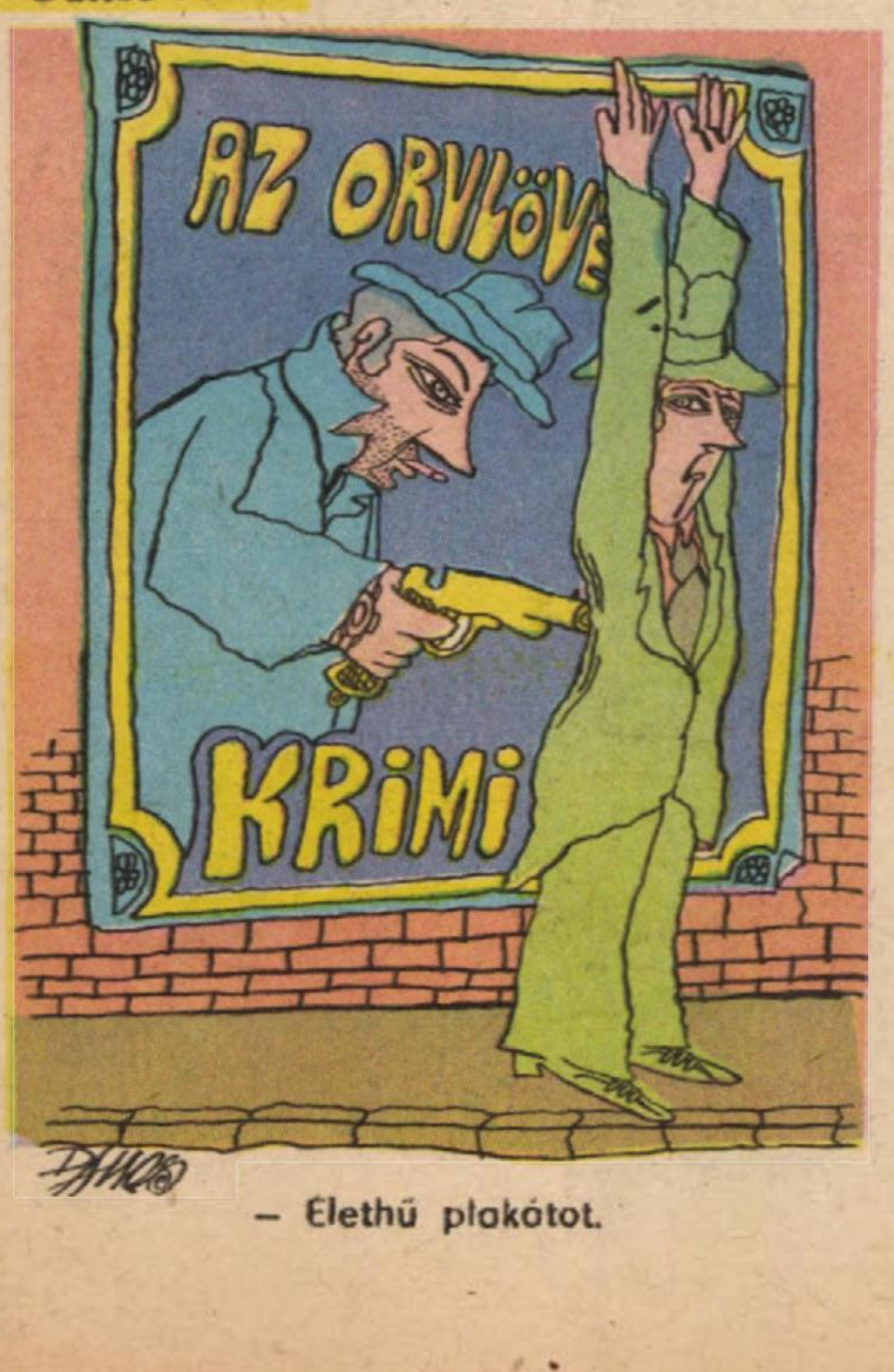
AZ ORVLÖVÉ
KRiMi

– Élethű plakátot.

Hegedűs István:

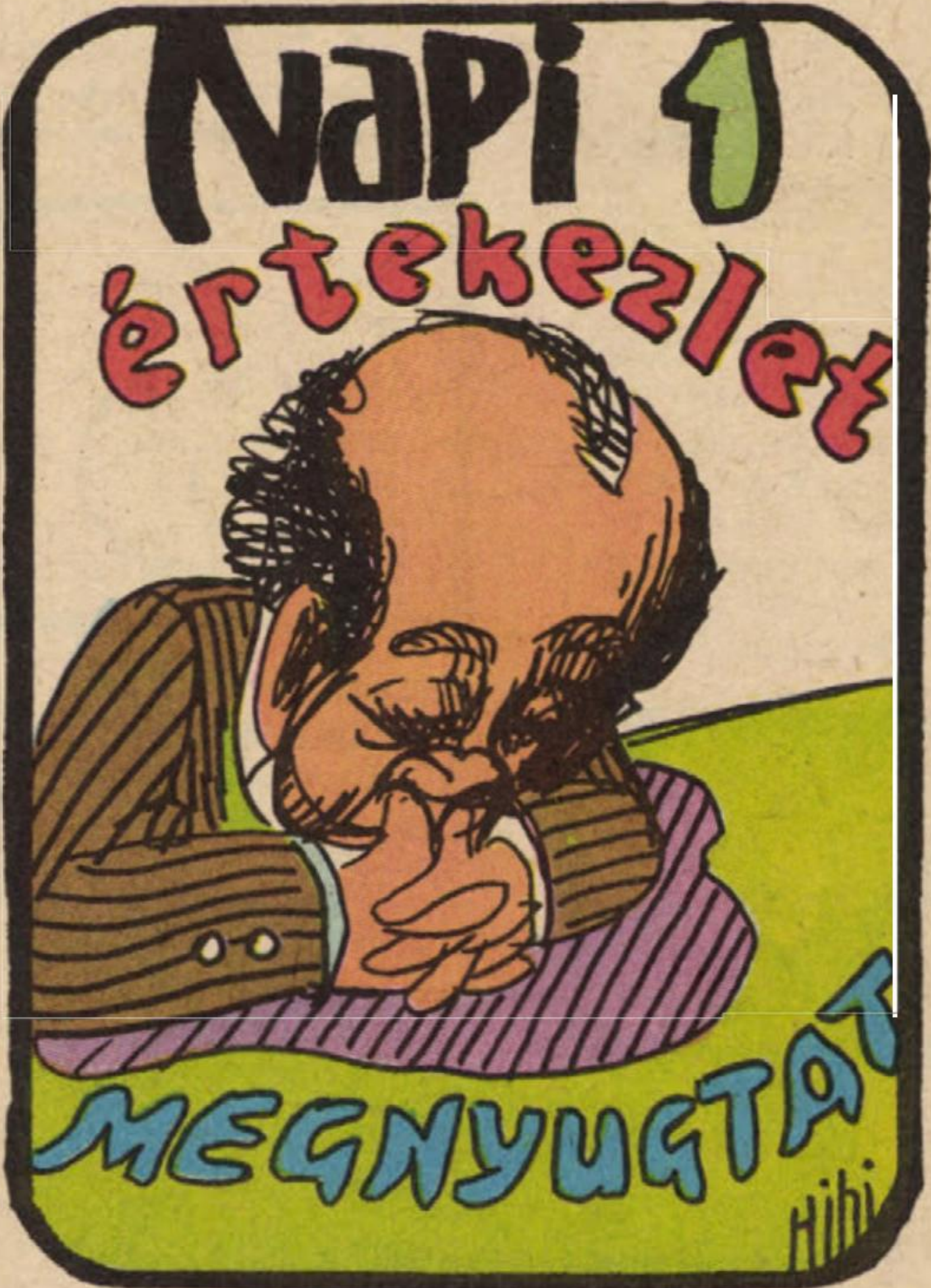
Napi 1 értekezlet
MEGNYUGTAT
Hibi

Lehoczki István:

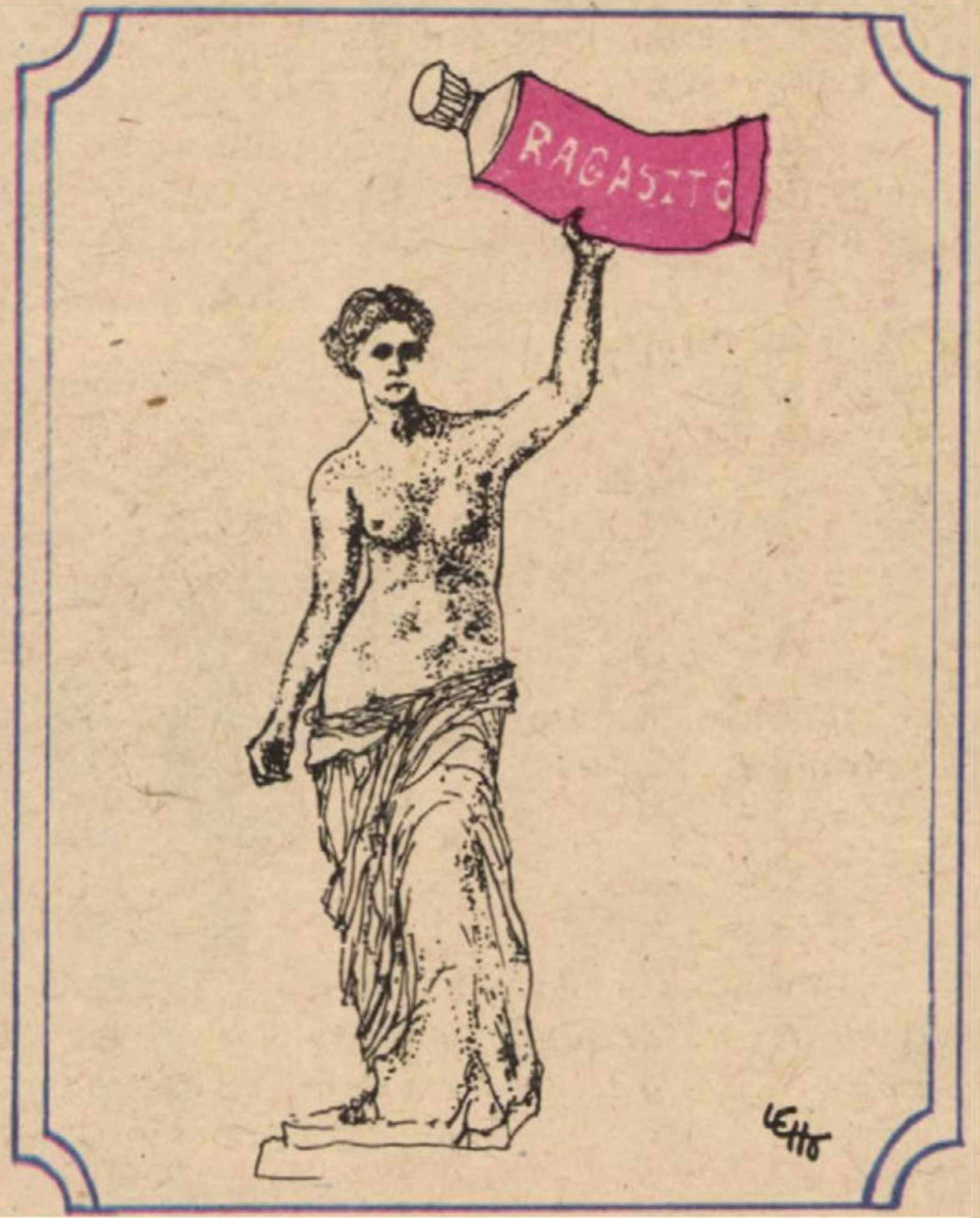

– Reklámplakátot.

Vasvári Anna:

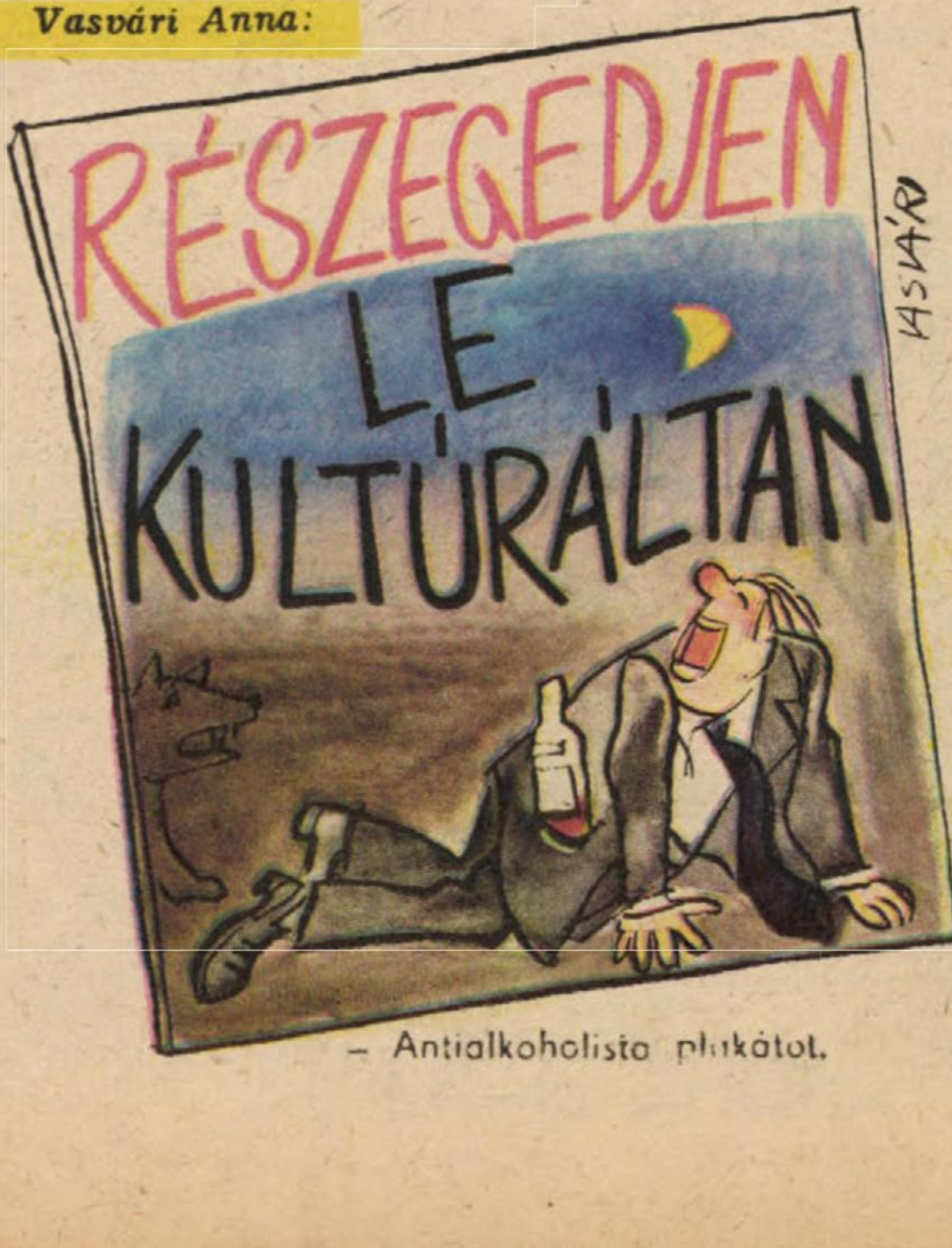
RÉSZEGEDJEN LE KULTÚRÁLTAN
VASVÁRI

– Antialkoholista plakátot.

Takács Imre:

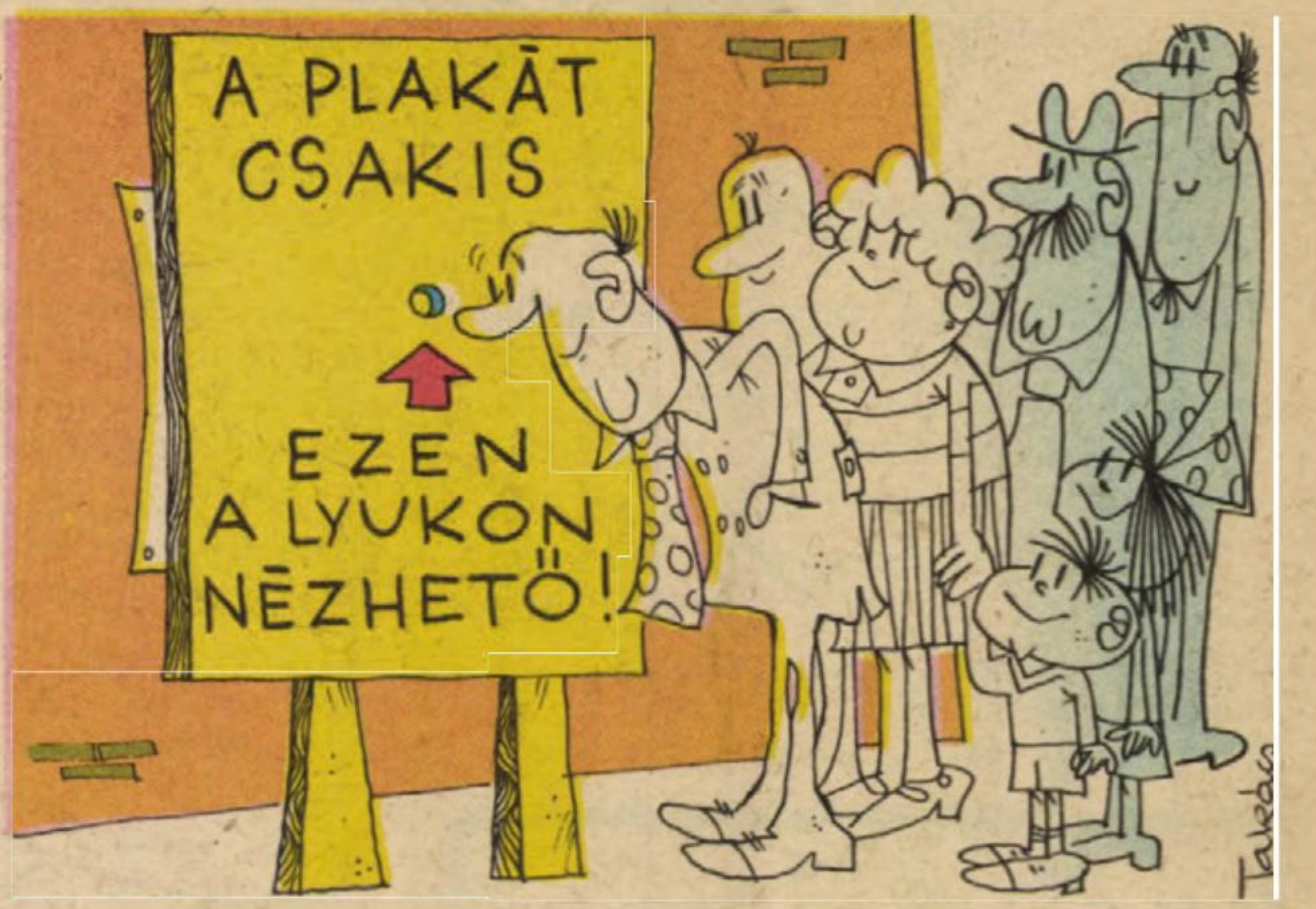
A PLAKÁT CSAKIS
EZEN A LYUKON NÉZHETŐ!
Takács

– Ilyent, amit a kíváncsi pestiek biztosan megnéznének!

Fülöp György

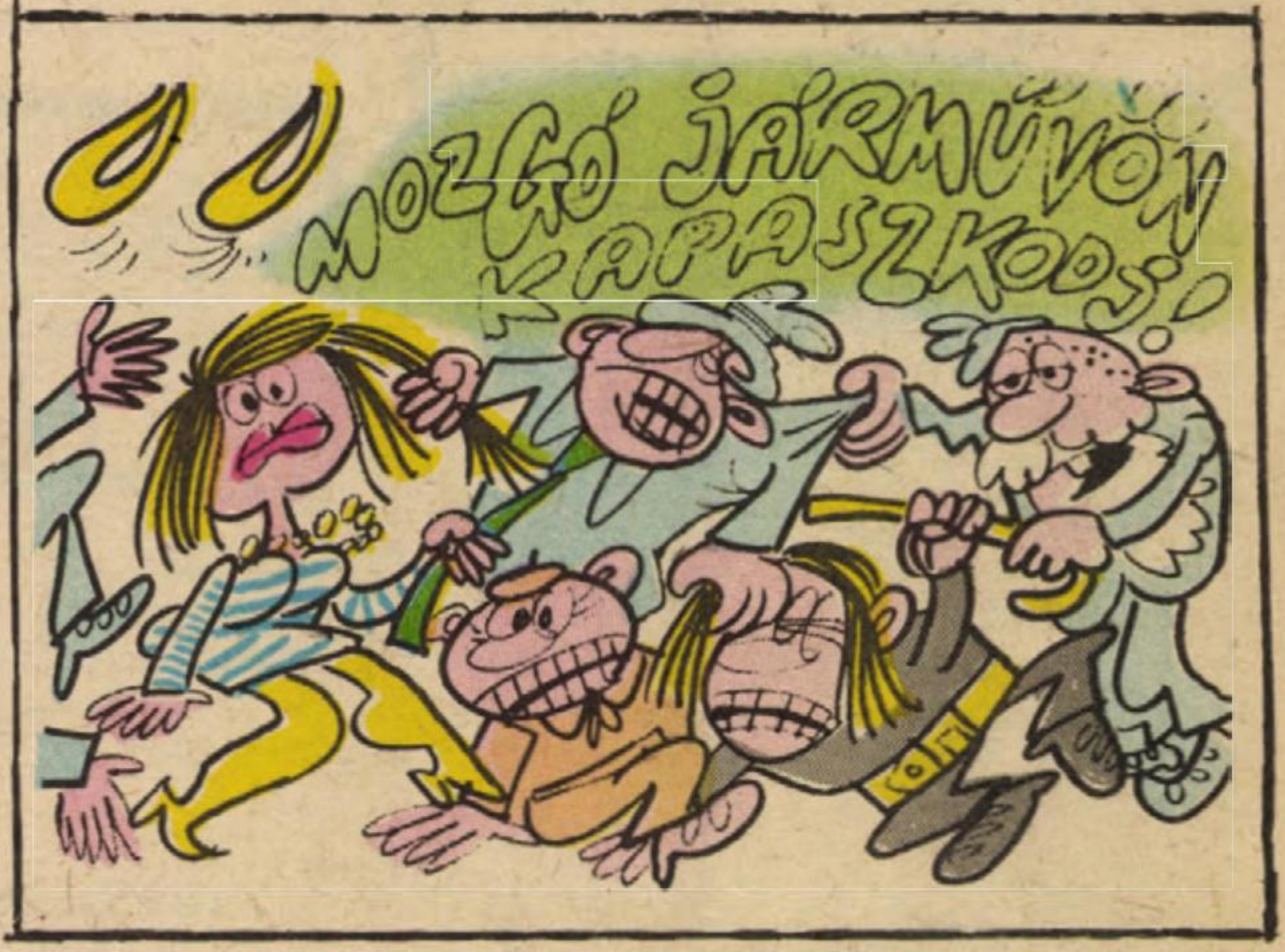
MOZGÓ JÁRMŰVÖN KAPASZKODJ!

Brenner György:

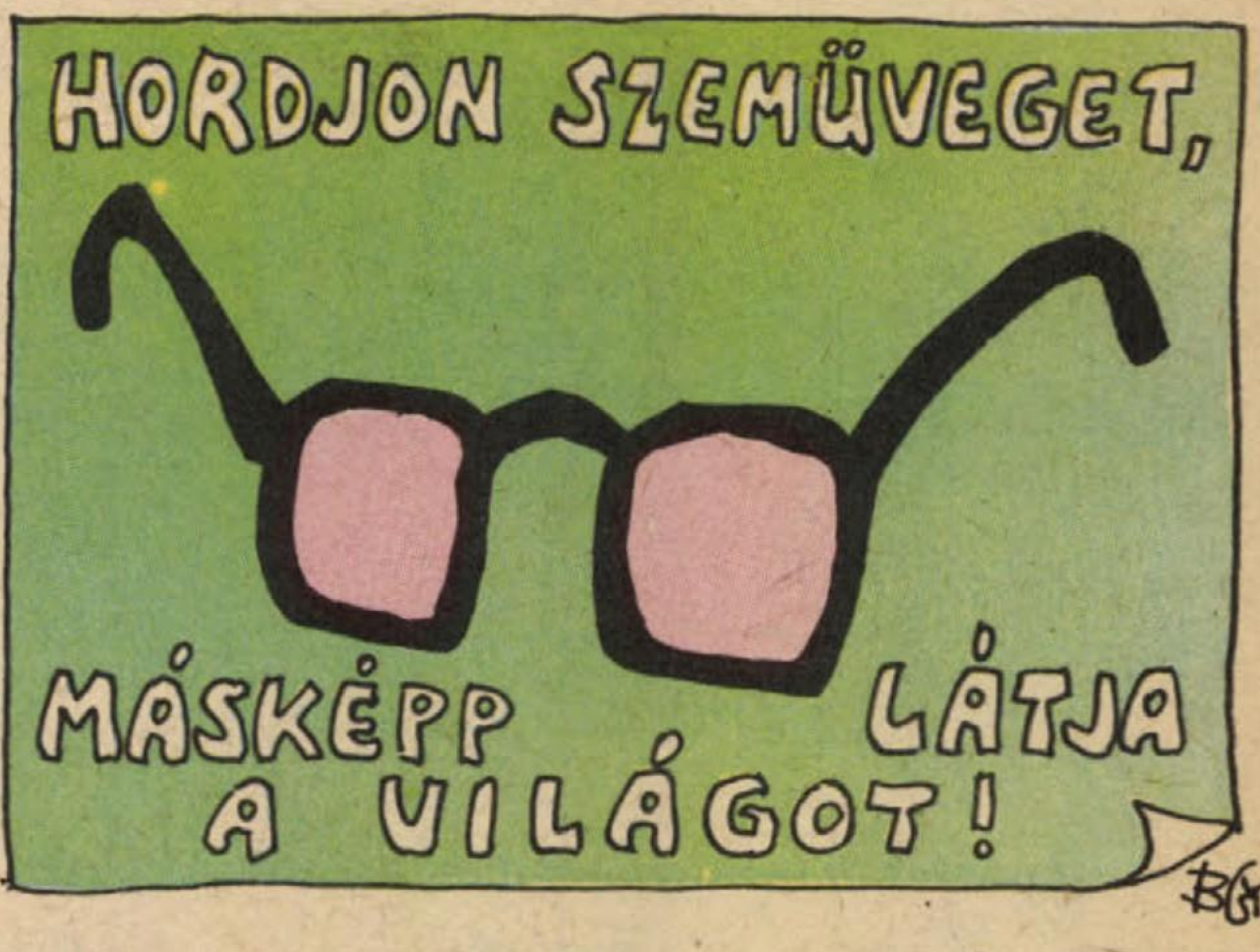
HORDJON SZEMÜVEGET,
MÁSKÉPP LÁTJA A VILÁGOT!
BGY

Balázs-Piri Balázs:

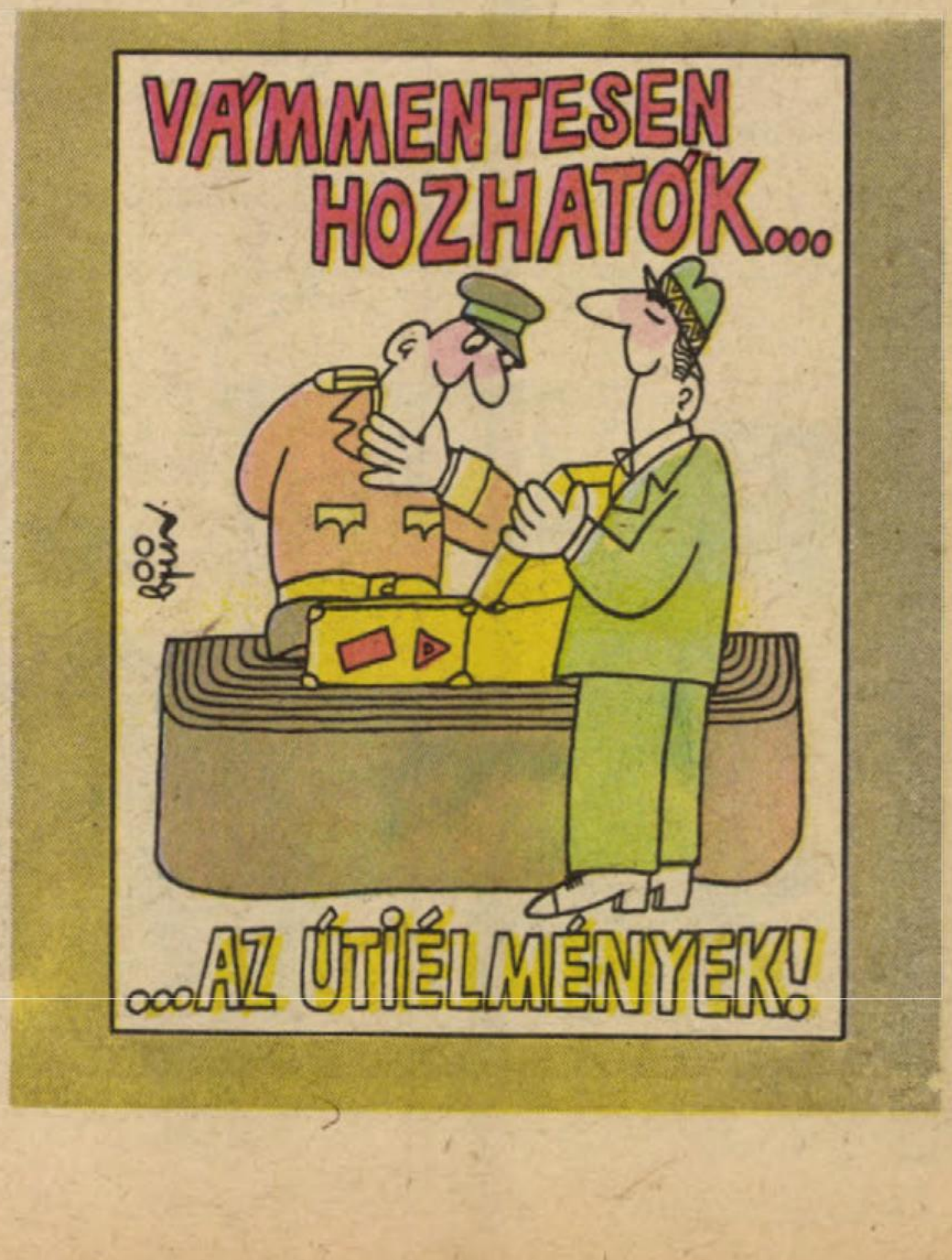
VÁMMENTESEN HOZHATÓK...
...AZ ÚTIÉLMÉNYEK!

ŐSZI ANZIKSZ AZ AGÁRDI ÁLLAMI GAZDASÁGBÓL

EGY KIS ŐSTÖRTÉNET

Kezdeti korszakában olyan volt ez az állami gazdaság, mint egy szatócsbolt: halat tenyésztettek, vetőmagot, cukorrépát, gyapotot termeltek. (S hogy milyen sikerrel, arra egyetlen adat: 1953-ban ötven kiló gyapot termett holdanként. Igen, jól tetszettek olvasni: ötven kiló.) A területe is folyton változott, a neve is. Megszámlálhatatlan területrendezés, összevonás és szétválás után alakult ki a mostani terület. Sok különböző elnevezés után 1954-ben az állami keresztségben az Agárdi Győzelem Állami Gazdaság nevet nyerte el, 1957 után aztán a „Győzelem" elmaradt.

AGÁRDI
GYŐZELEM
Á.G.

De csak a névből. Mert tulajdonképpen csak ezután jöttek azok a győzelmek, amelyeknek eredményeként országosan ismert (sőt: elismert) lett a gazdaság.

FOSZTÓKA

Közben szakosították a „boltot", most jóformán csak kukoricát termelnek, de azt nagyobbacska területen: csaknem tízezer hektáron.

A kukoricának épp most van a szezonja. Emlékszem, gyerekkoromban ez még úgy ment, hogy napközben szorgos kezek letörték a csöveket, hazahordták, s esténként otthon meseszó és nóta mellett folyt a tengerihántás vagy kukoricafosztás, hol minek nevezték. Ha ez ma is így menne, Mátészalkától Zalaszentgrótig egyetlen nagy fosztóház lenne az ország, ahol tízmillió magyar éjt nappá téve sebes kézzel tépdesi a kukorica héját, s így sem lennének meg vele ítéletnapig...

Most egy picit másképp van: a gazdaság kombájnjai dohogva beállnak a táblába, s mennek, mennek, két hónapig megállás nélkül, nem mesélnek, nem nótáznak közben, csak törik, tépik, morzsolják a kukoricát.

Így kevesebb a romantika, de jóval több a kukorica. Valamit valamiért.

KEVESEBB NAP MINT KOLBÁSZ...

És ha már megterem az a kis kukorica, tart a háznál néhány sertést is a gazdaság. Na, nem sokat, évi ötvenezer hízót mindössze, úgy mellékesen, a százezer tojótyúk meg az ezer tehén mellett.

Mindig tudtam, hogy az anyai hivatás nagy lekötöttséggel jár, de hogy ennyire... Pálmajorban láttam ugyanis, hogy az anyakocákat lekötve tartják, s ez nem csak ideiglenes dolog, hanem egy életre szól. Mozgási lehetőségük minimális, ha netán ki is mozdítják őket a helyükből, a legkisebb távolságra is elektromos targoncán utaznak. Állítólag így egészségesebb, fejlettebb utódokat szülnek és nevelnek.

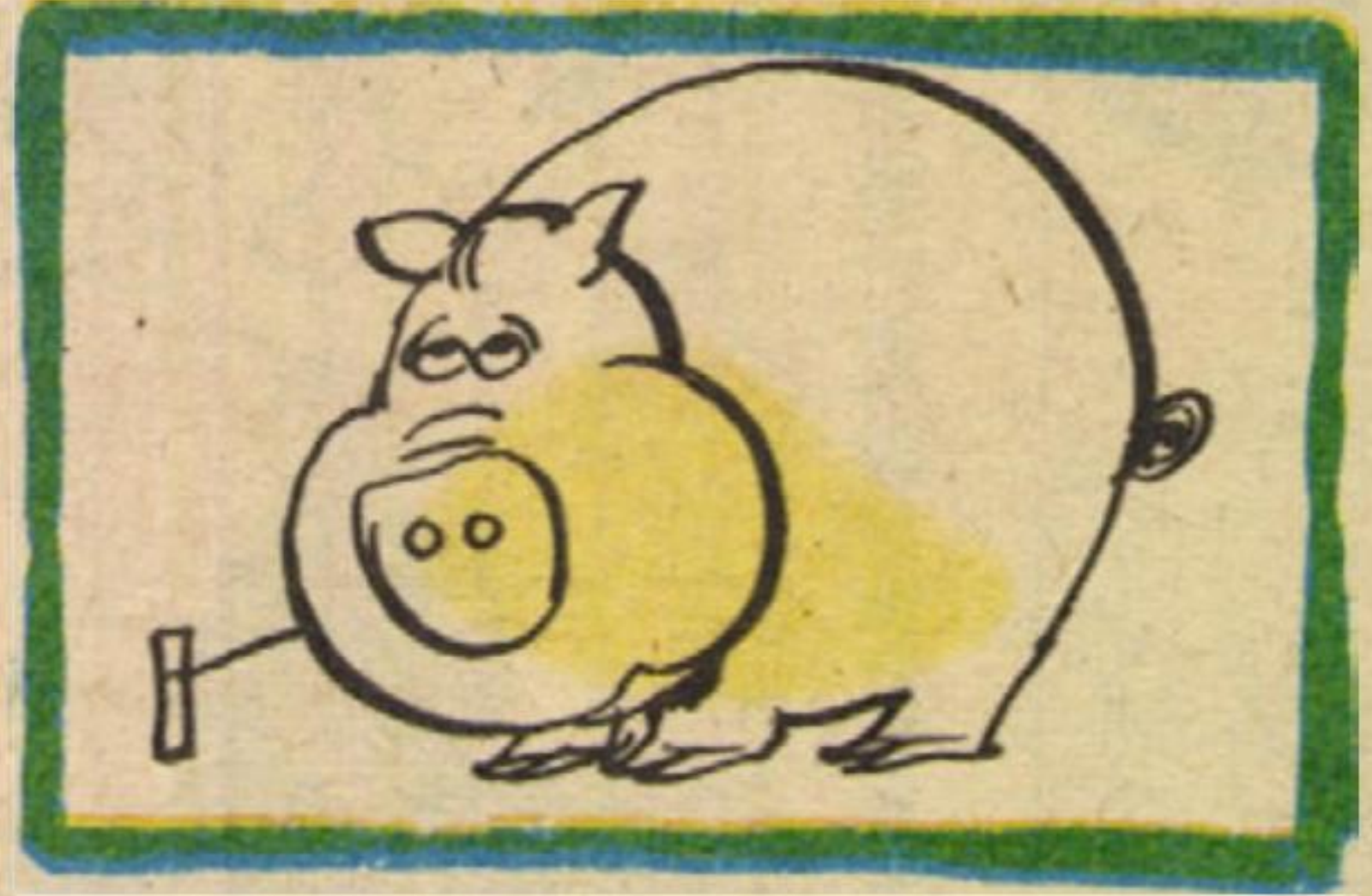

Az utódok élete sem túlságosan változatos: hetven napig lebzselhetnek a kutricákban, aztán átkerülnek az épület másik szárnyába, a hízlalóba, ahol szinte örökös a sötétség, csak addig gyúl ki a fény, amíg az etetőcsatornákon lesurran a takarmány, s azt a malacok felhabzsolják. Aztán megint a jótékony sötétség, egy pásztányi fény sem zavarja az állatokat abban, hogy mielőbb kés alá hízzanak. Közben meditálhatnak azon, hogy mily arasznyi is a lét: a világra pottyanástól a májashurkává való feltrancsíroztatásig mindössze 200—210 nap.

Ezek a malacok ugyanis kolbászformában látják meg először a napvilágot.

BANÁNSZOKNYA

És most még néhány szót a divatról.

Sok gondot okoz a gazdaság vezetőinek, hogy nincs megfelelő női munkaruha. Régen egyszerű volt: pufajka és bakancs járt mindenkinek, nőknek, férfiaknak egyaránt. Most azonban már más kellene a gazdaságban dolgozó lányoknak, asszonyoknak: könnyebb, tetszetősebb, divatosabb viselet. A munkához is, igen. Hiszen ma már egy sertéstelep is olyan patikatiszta, hogy nyugodtan végig lehet rajta sétálni akár banánszoknyában is.

Mert nagyot változott a világ itt Agárdon, a gazdaság alapításától eltelt 26 évben. És jó volna, ha az új „módival" a divat is lépést tartana.

Radványi Barna

FALUN

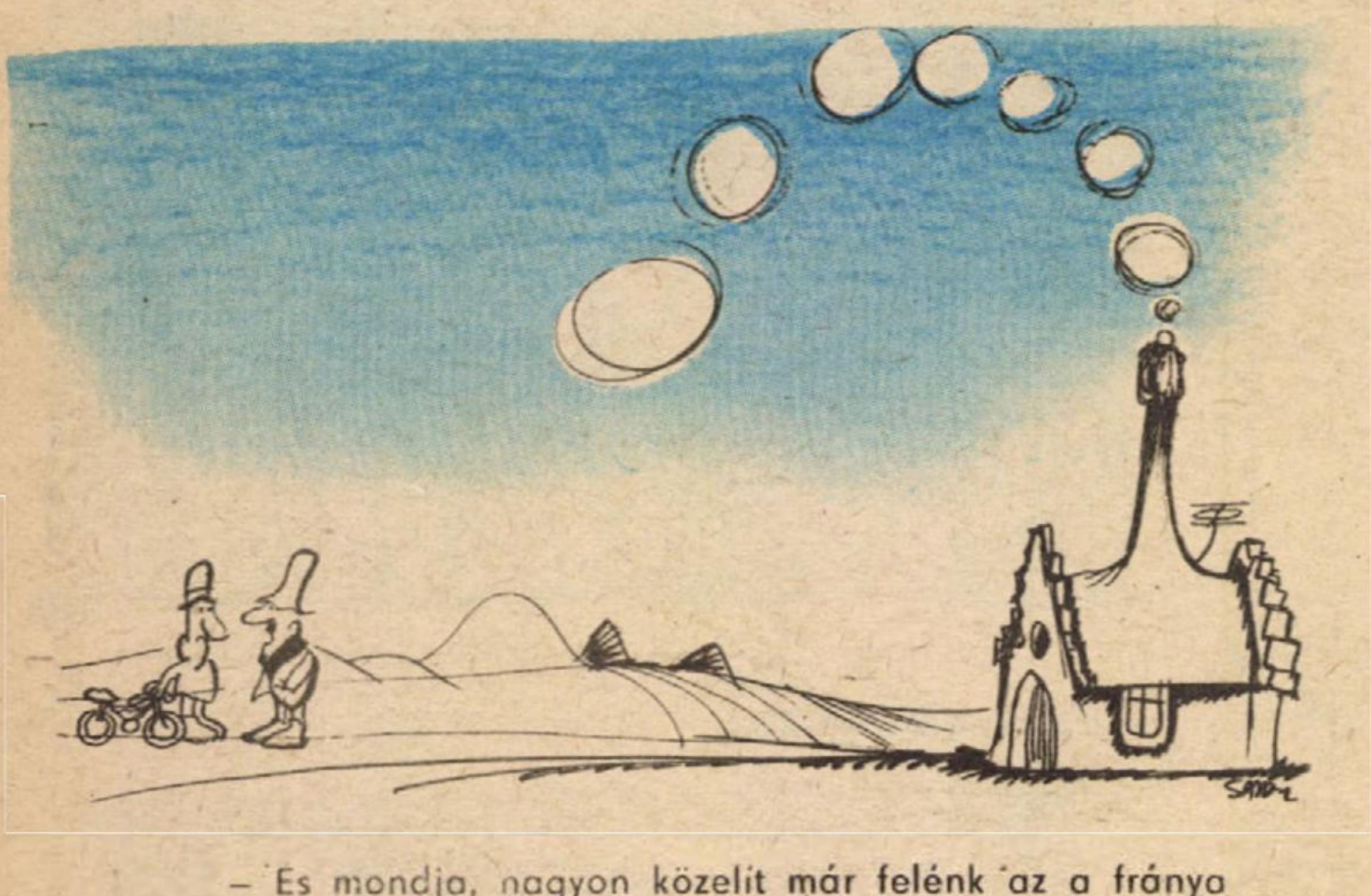

— Es mondja, nagyon közelit már felénk az a fránya urbanizáció?

ÖNBIZALOM

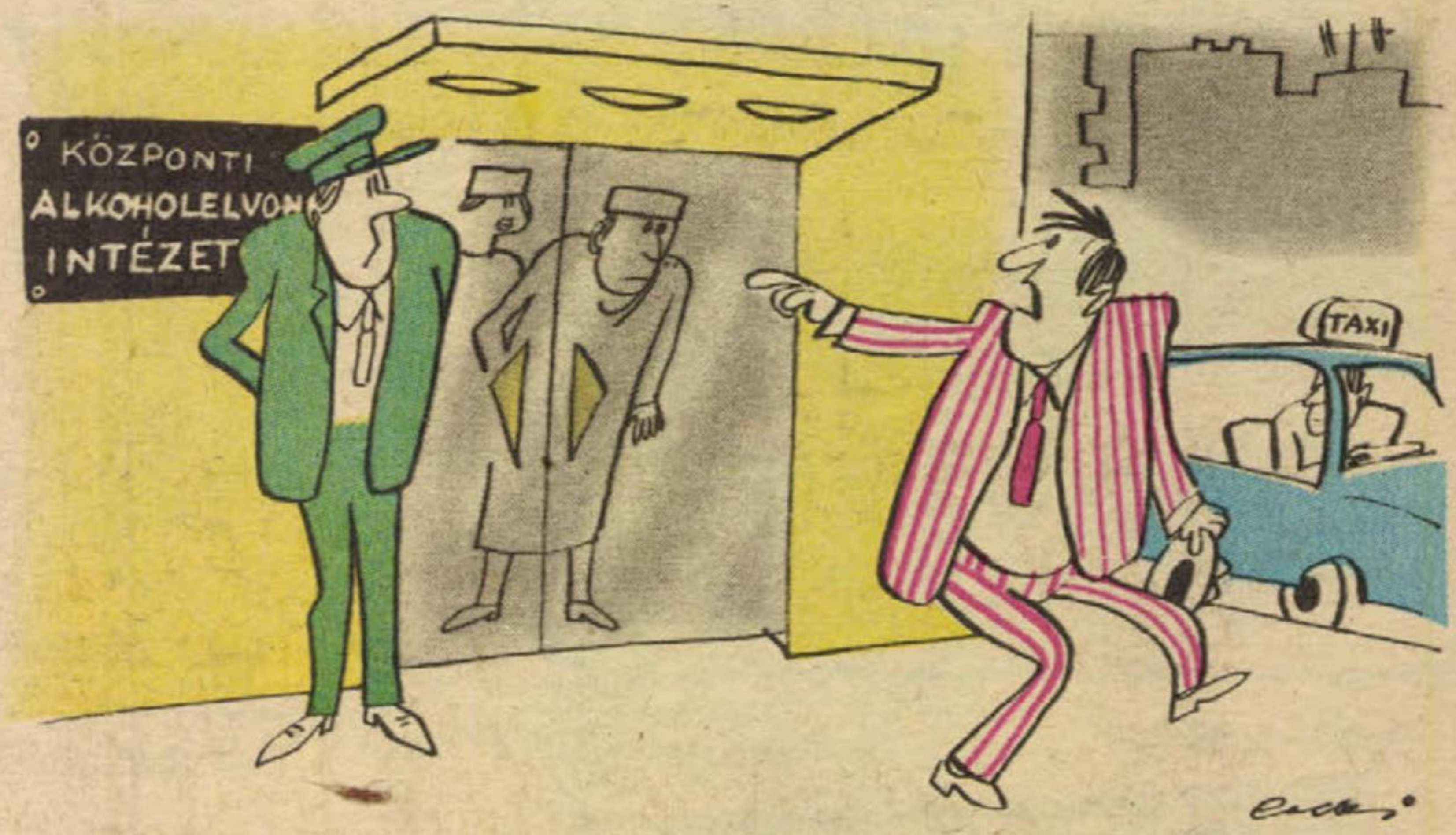

— Lesz még ezen az épületen emléktábla: KOVACS JANOS ITT TÖLTÖTTE ELETE NAGY RESZET!

KIVÁNCSI SZOMSZÉDOK

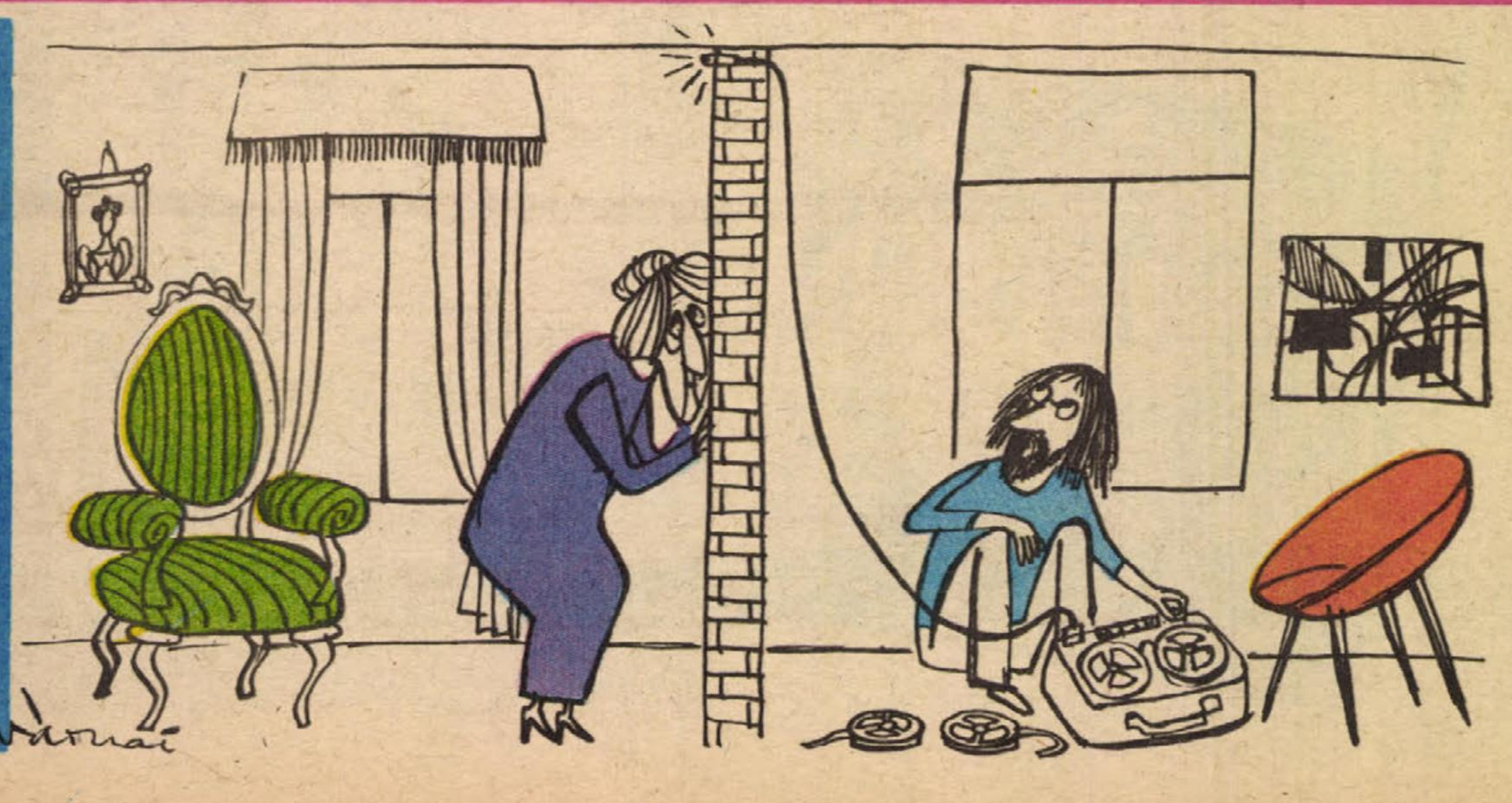

ÚTBAIGAZITÁS

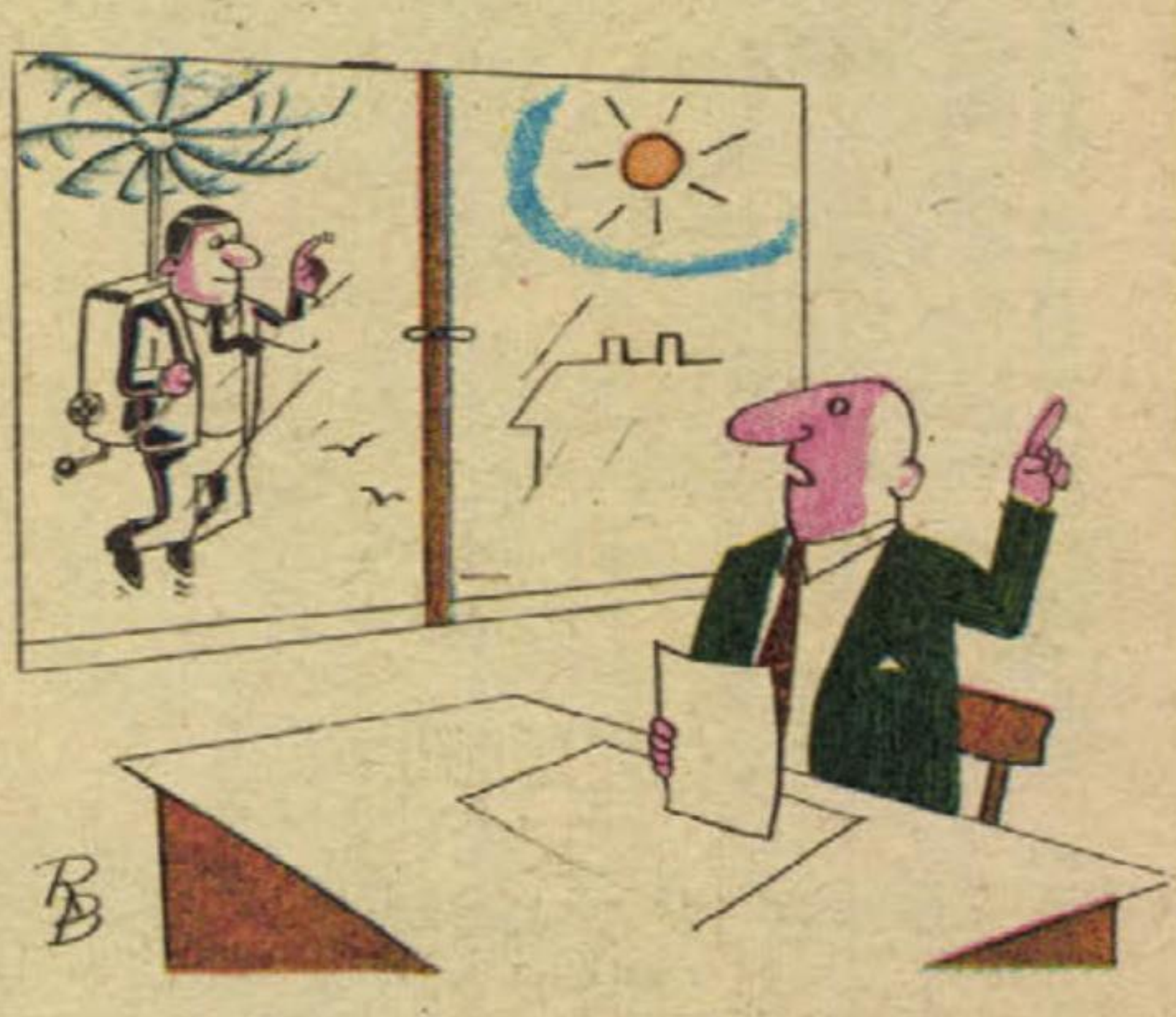

— A Találmányi Hivatal egy emelettel feljebb van.

Szomszéd

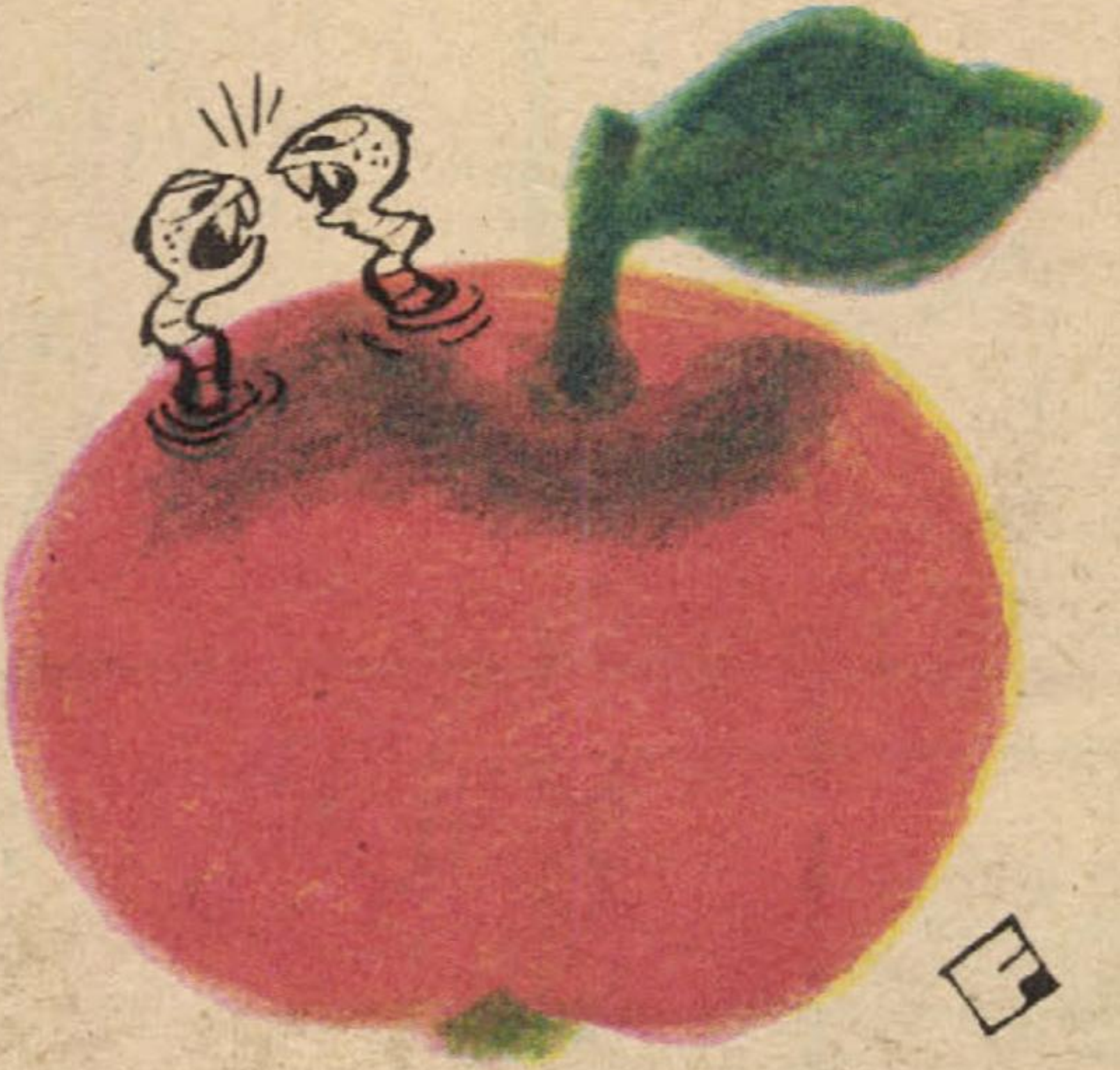

Fülöp
Várnai
Hegedüs
Brenner
Balázs-Piri
Dallos
Sajdik

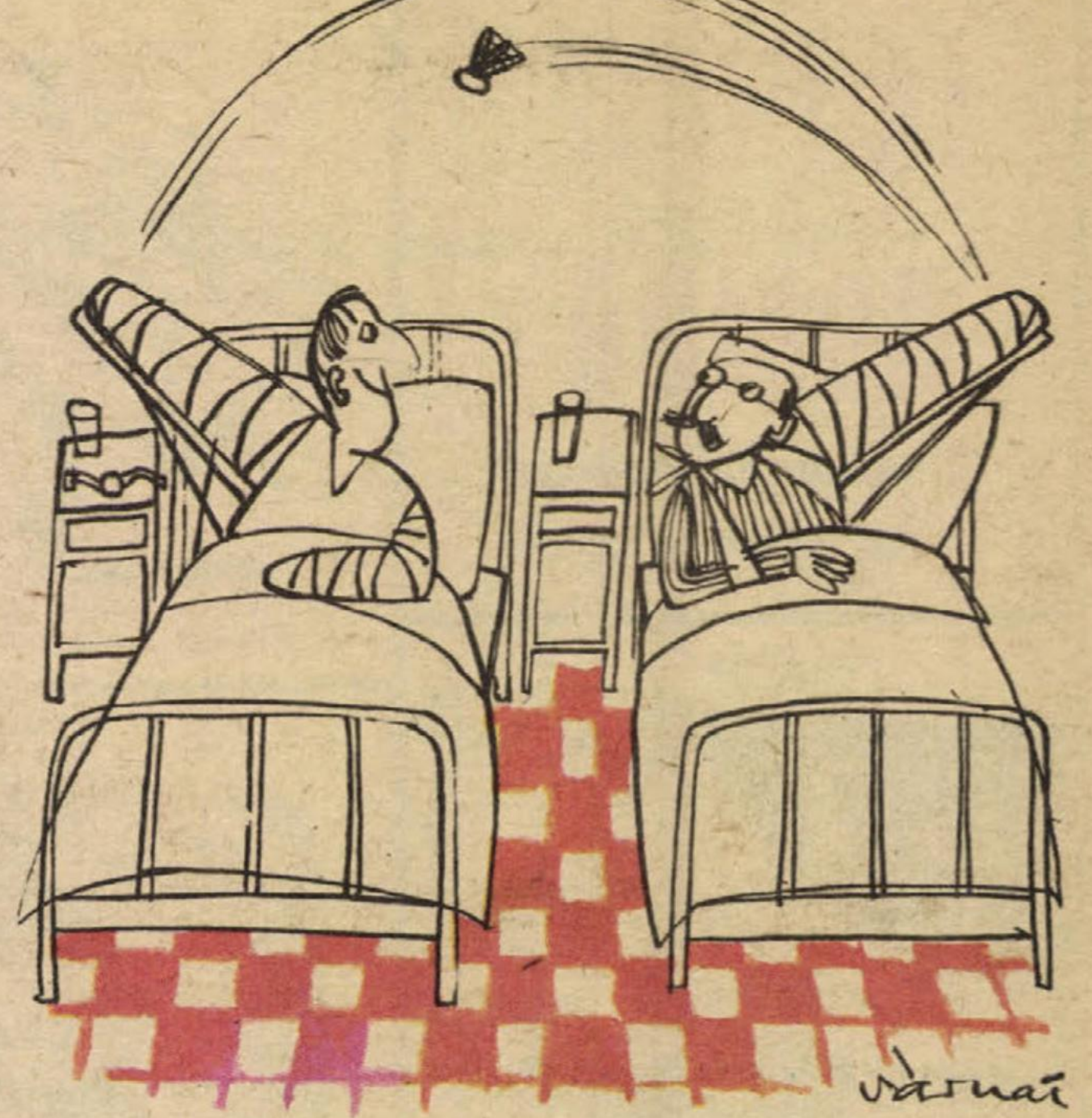

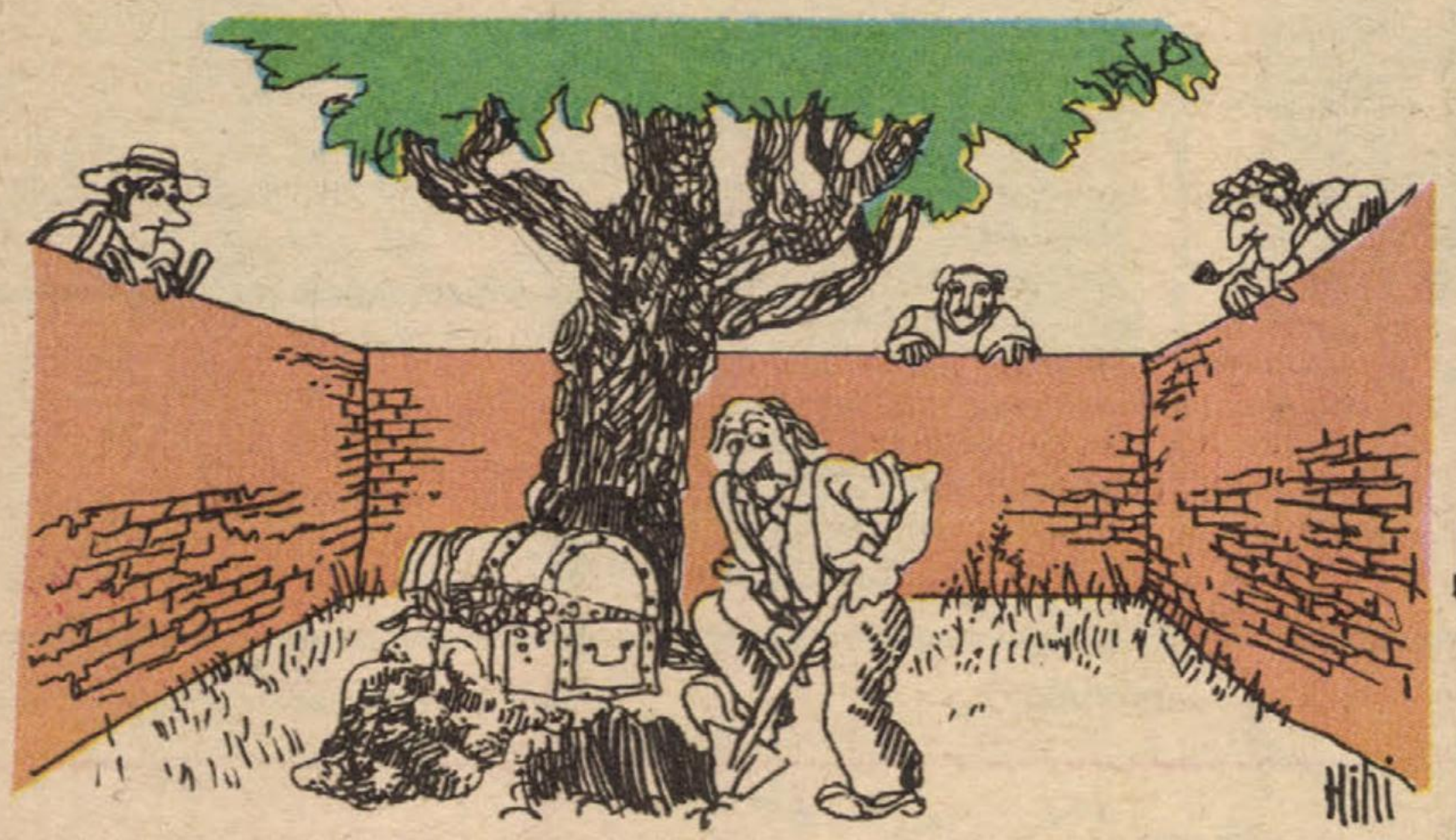

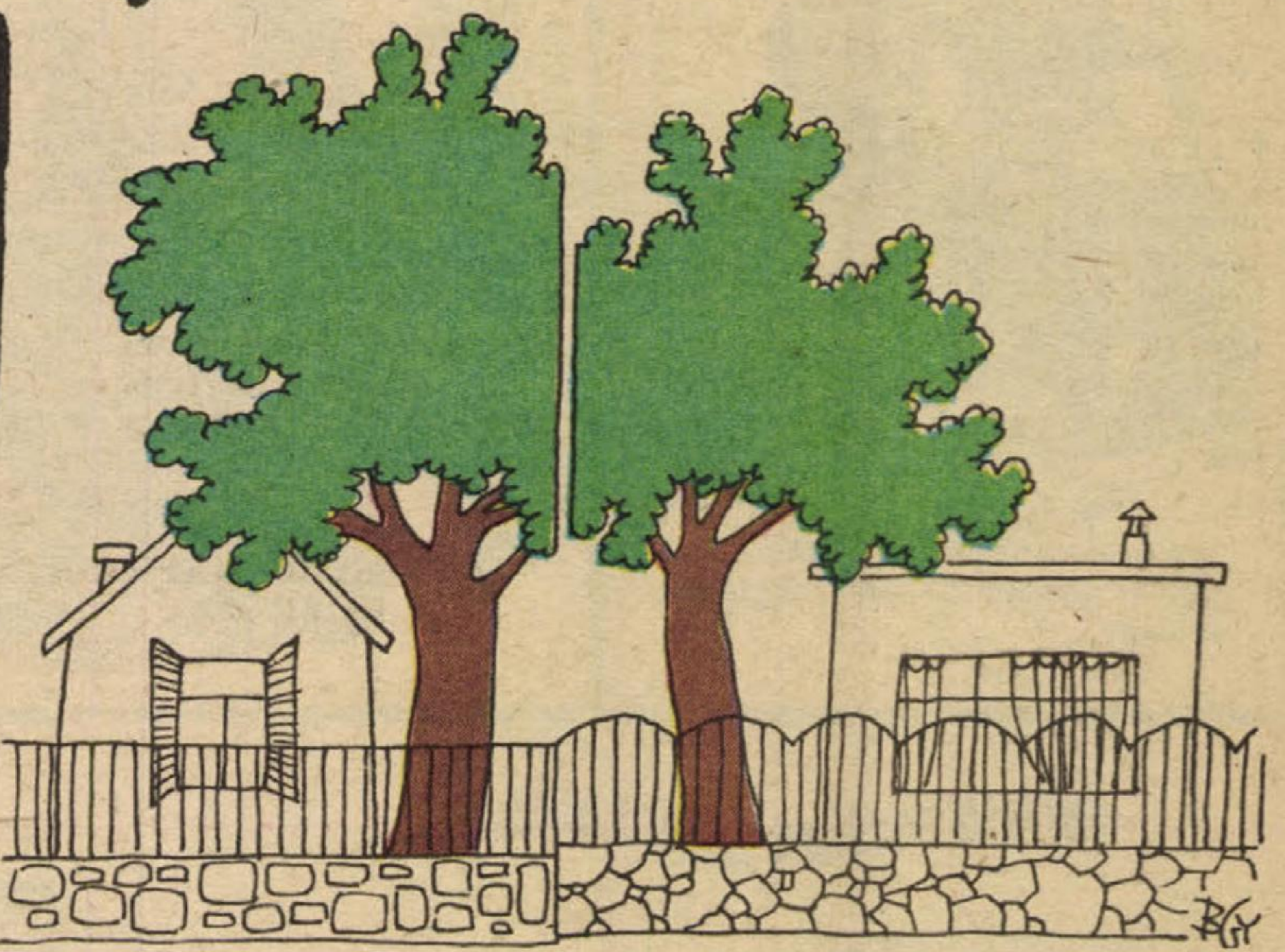

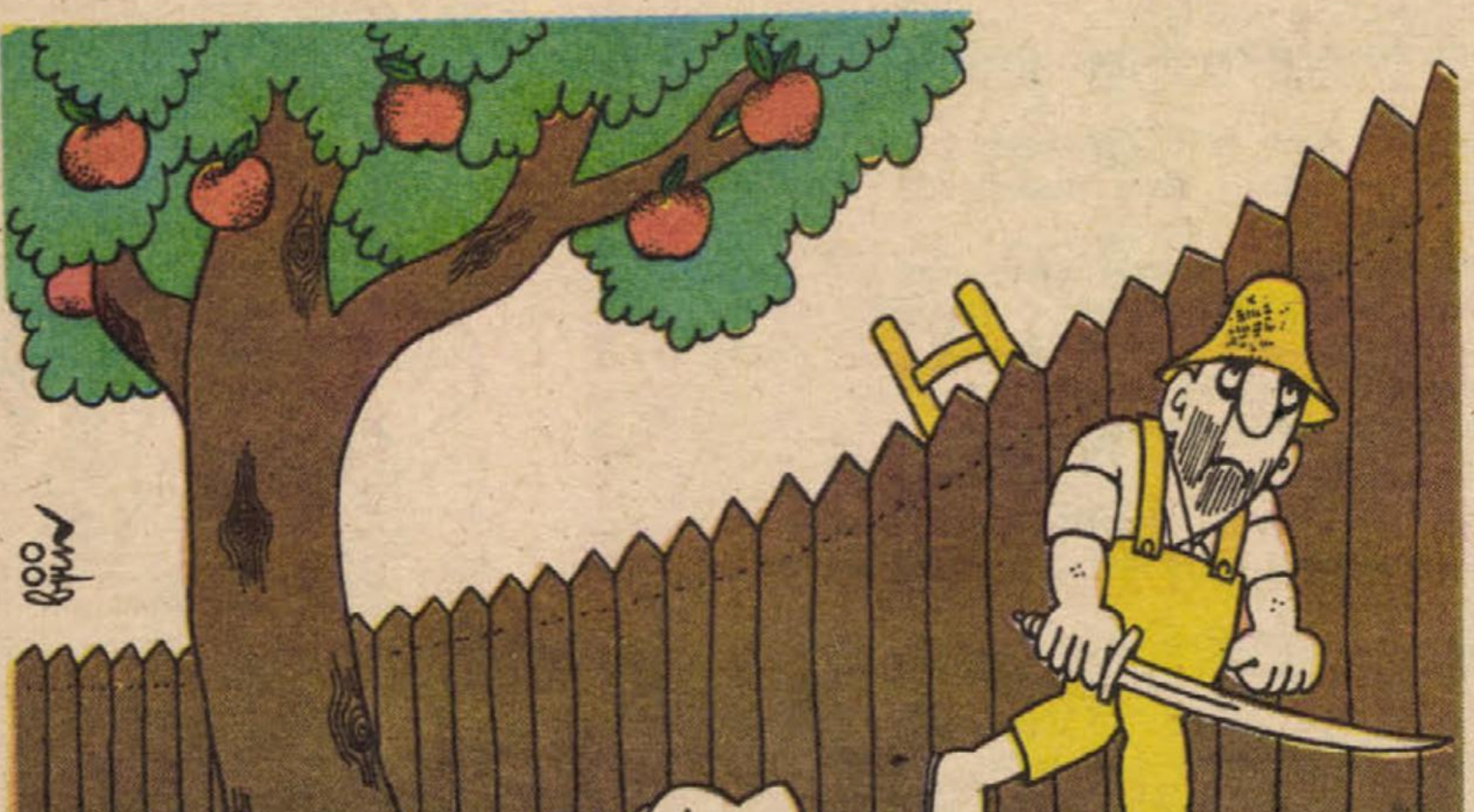

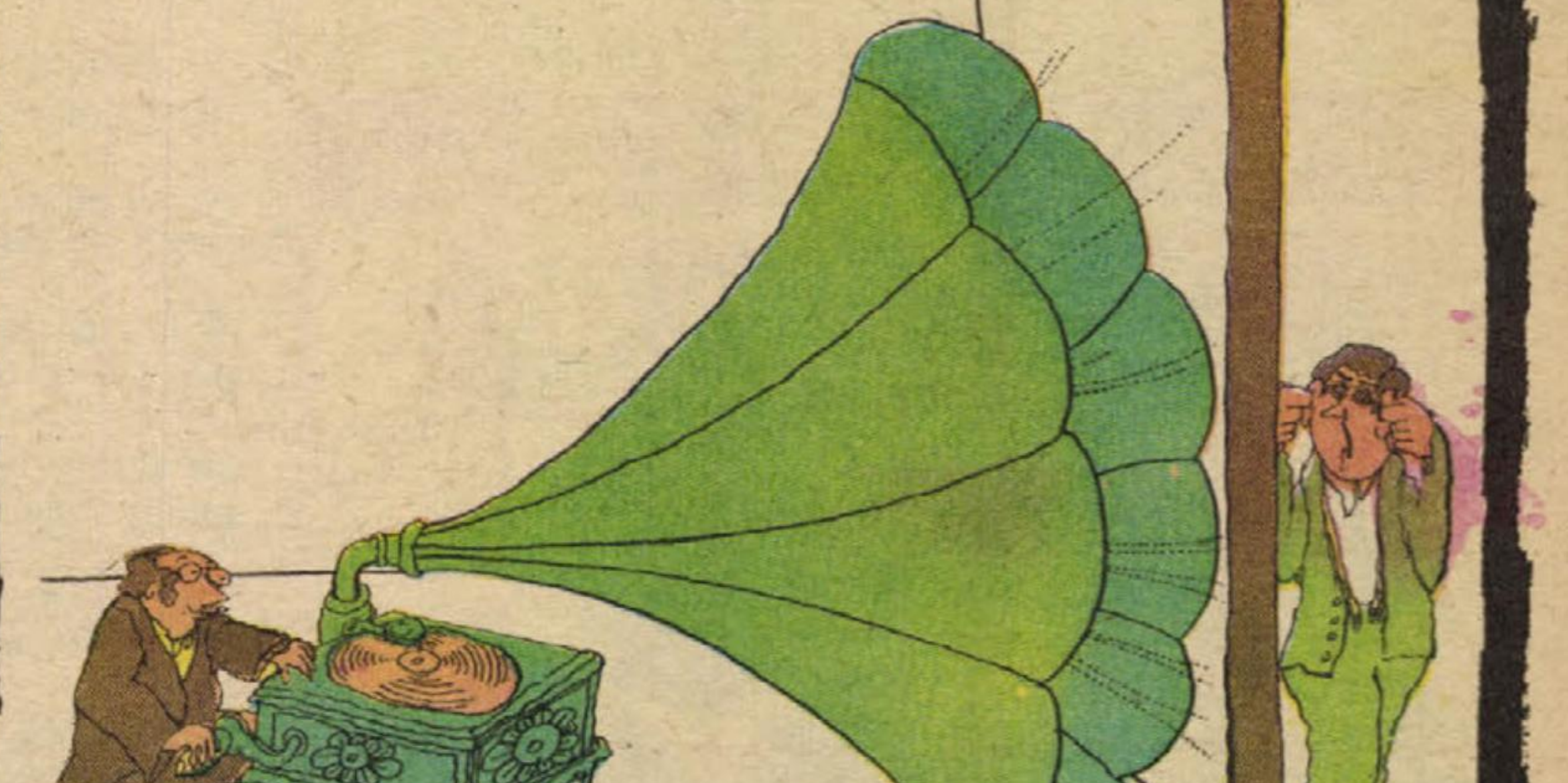

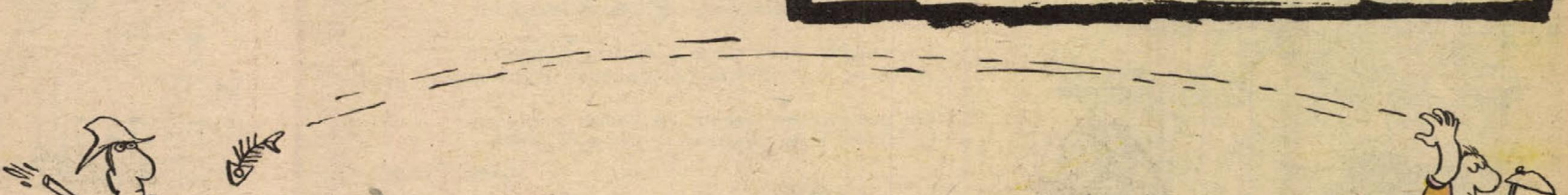

IMPORT HUMOR

(A berlini „Eulenspiegel" című szatirikus lapból)

ESKÜVŐ UTÁN

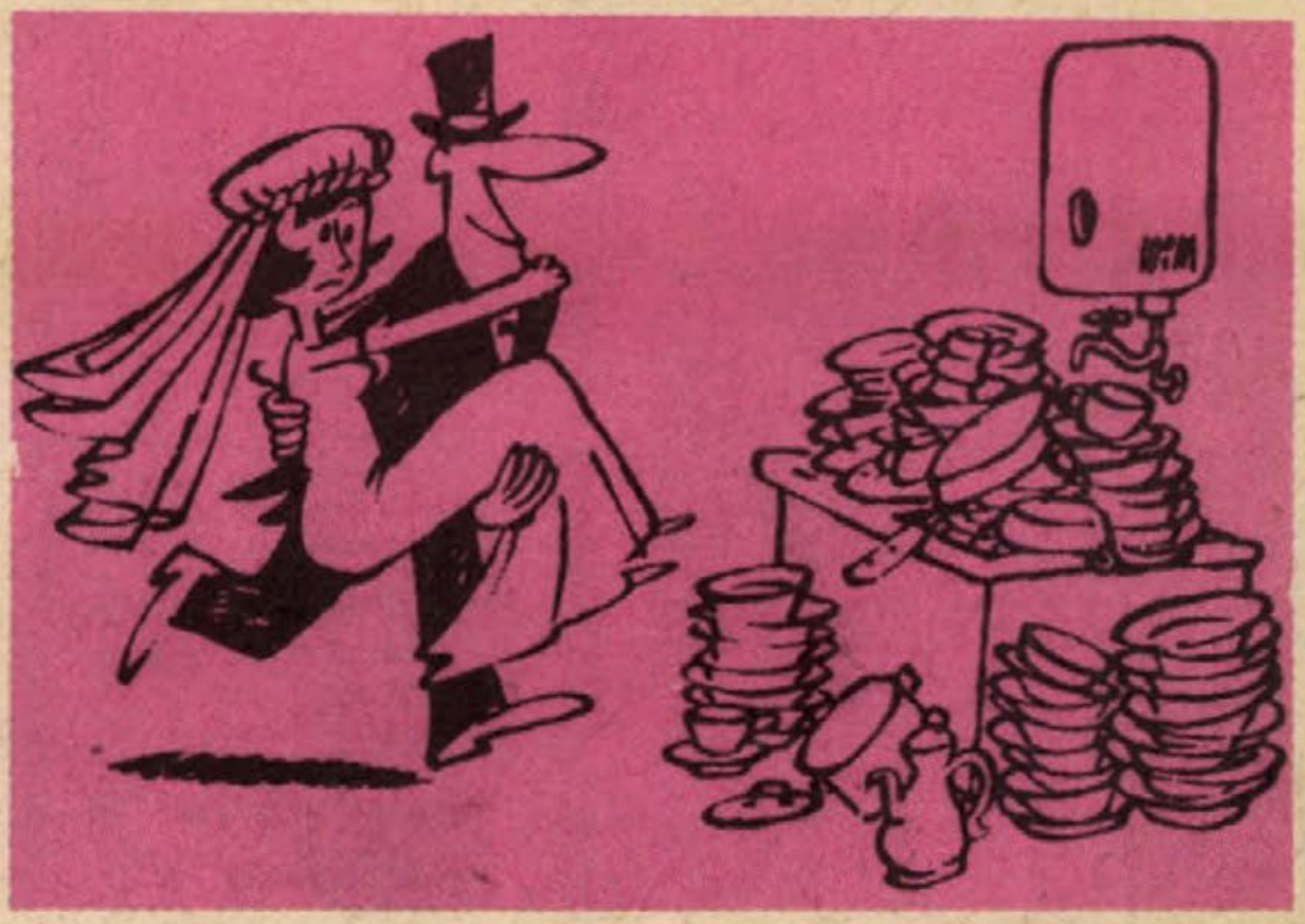

ABSZOLÚT SZURKOLÓ

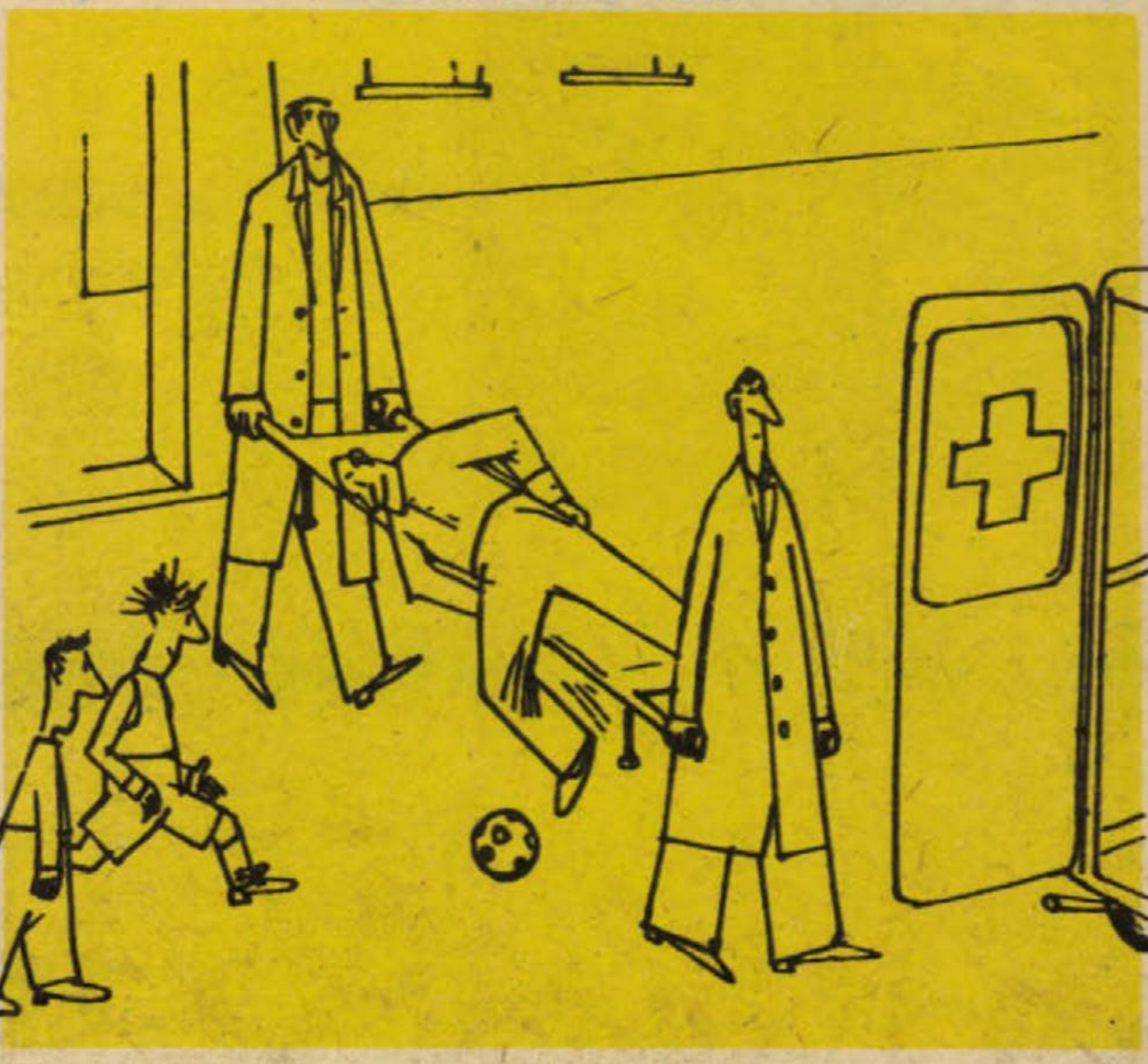

OKTATÁS

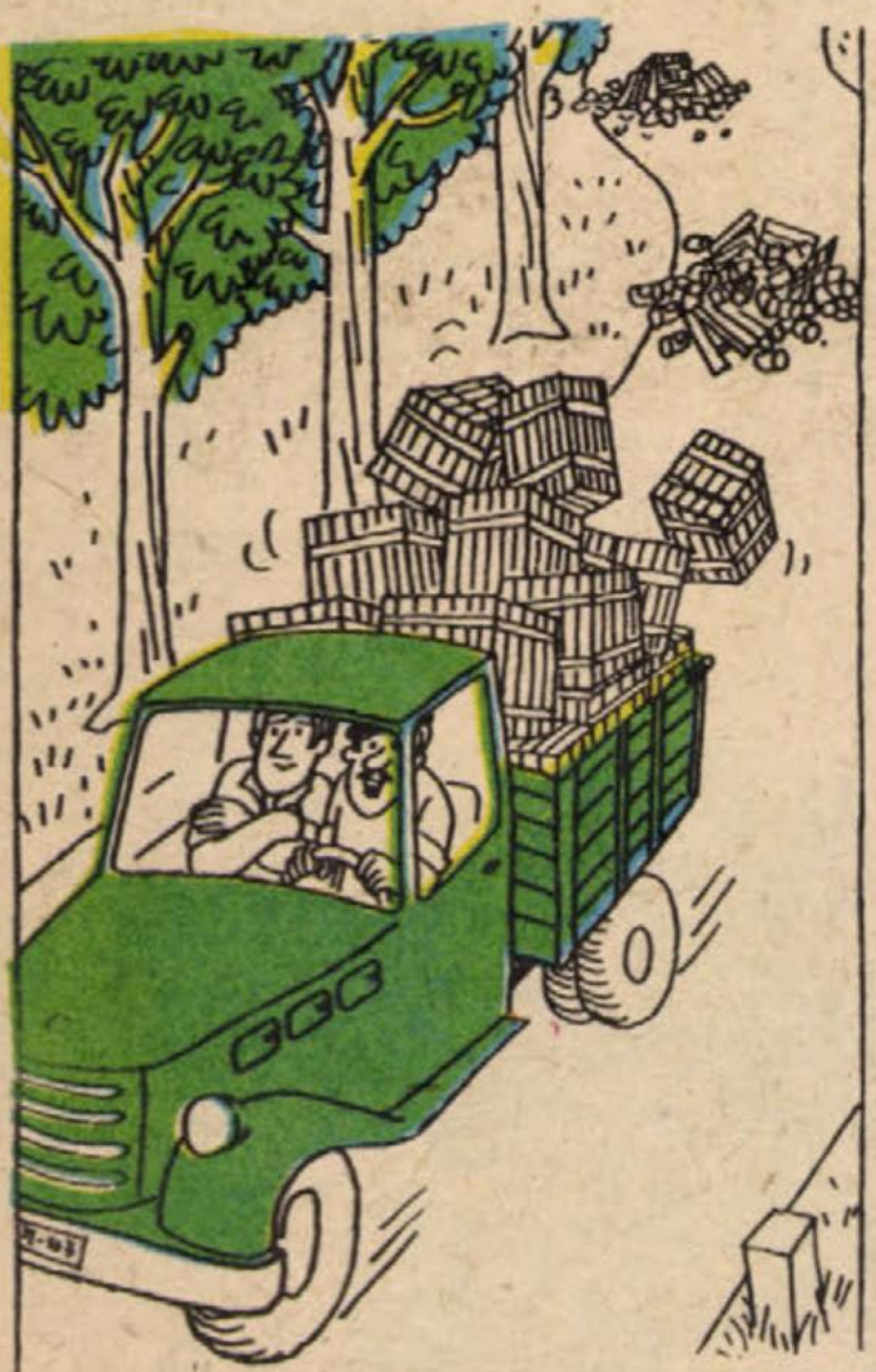

– Tudod, Fritz, a jó kereskedelem alapja az áru megfelelő terítése . . .

SZÍNHÁZI ESTE

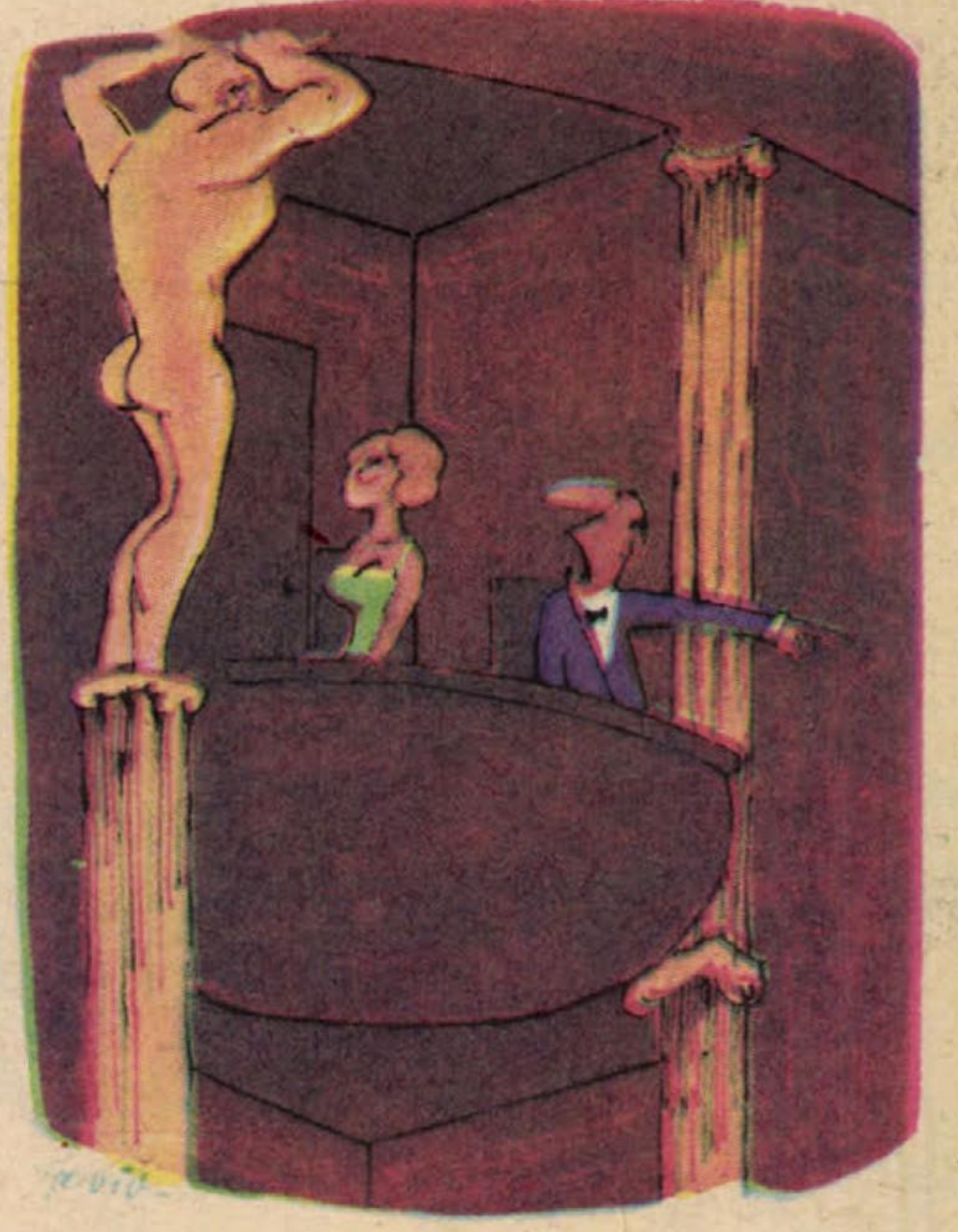

SÜRGŐS SEGITSÉG

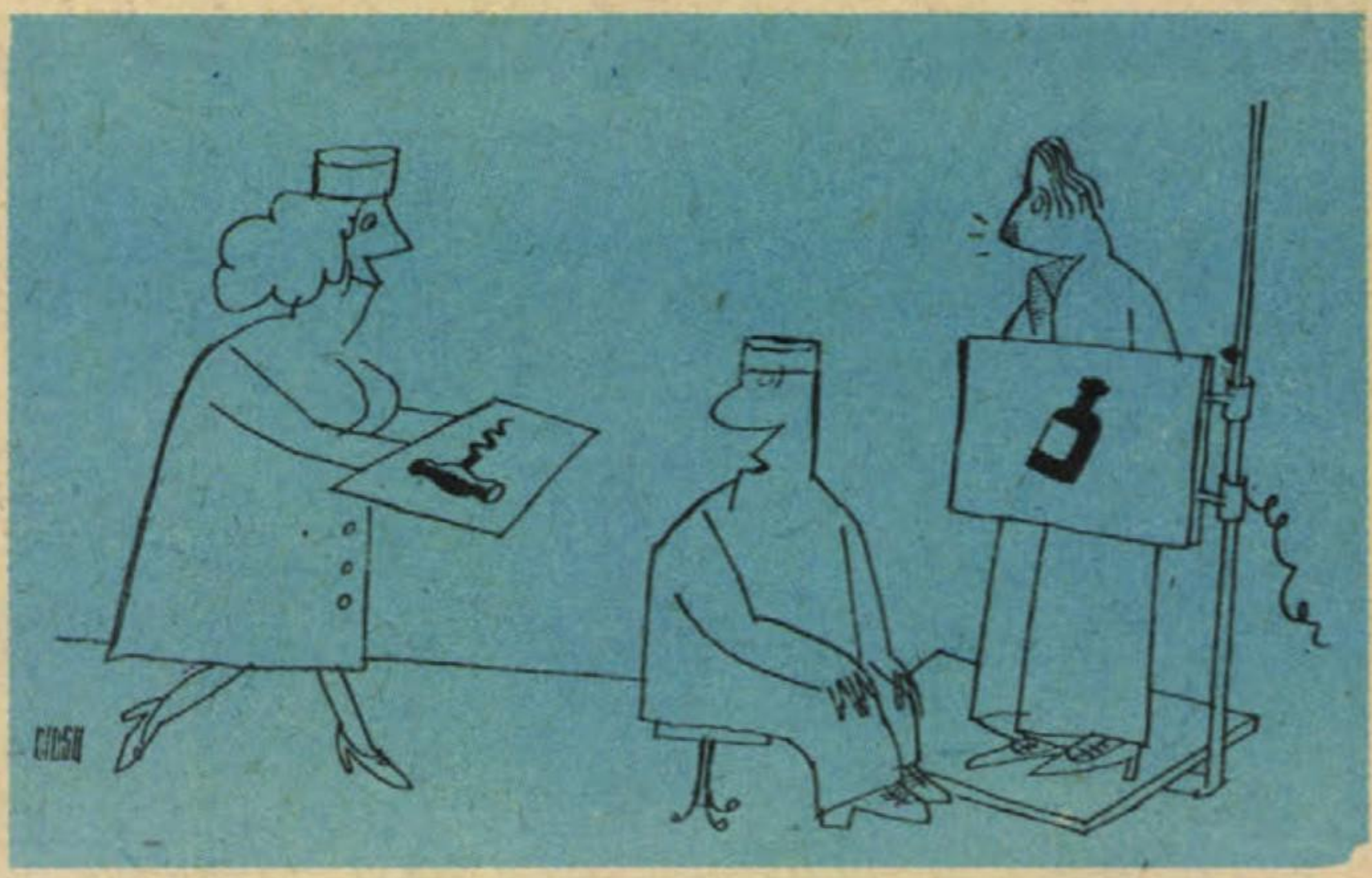

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két angol beszélget:

— A múlt éjszaka csodálatos álmom volt. Claudia Cardinaleval csónakáztam — mondja az egyik.

— Na és? — kérdi kíváncsian a másik.

— Csodálatos volt! Egy háromkilós pisztrángot fogtam!

MEGJELENT!

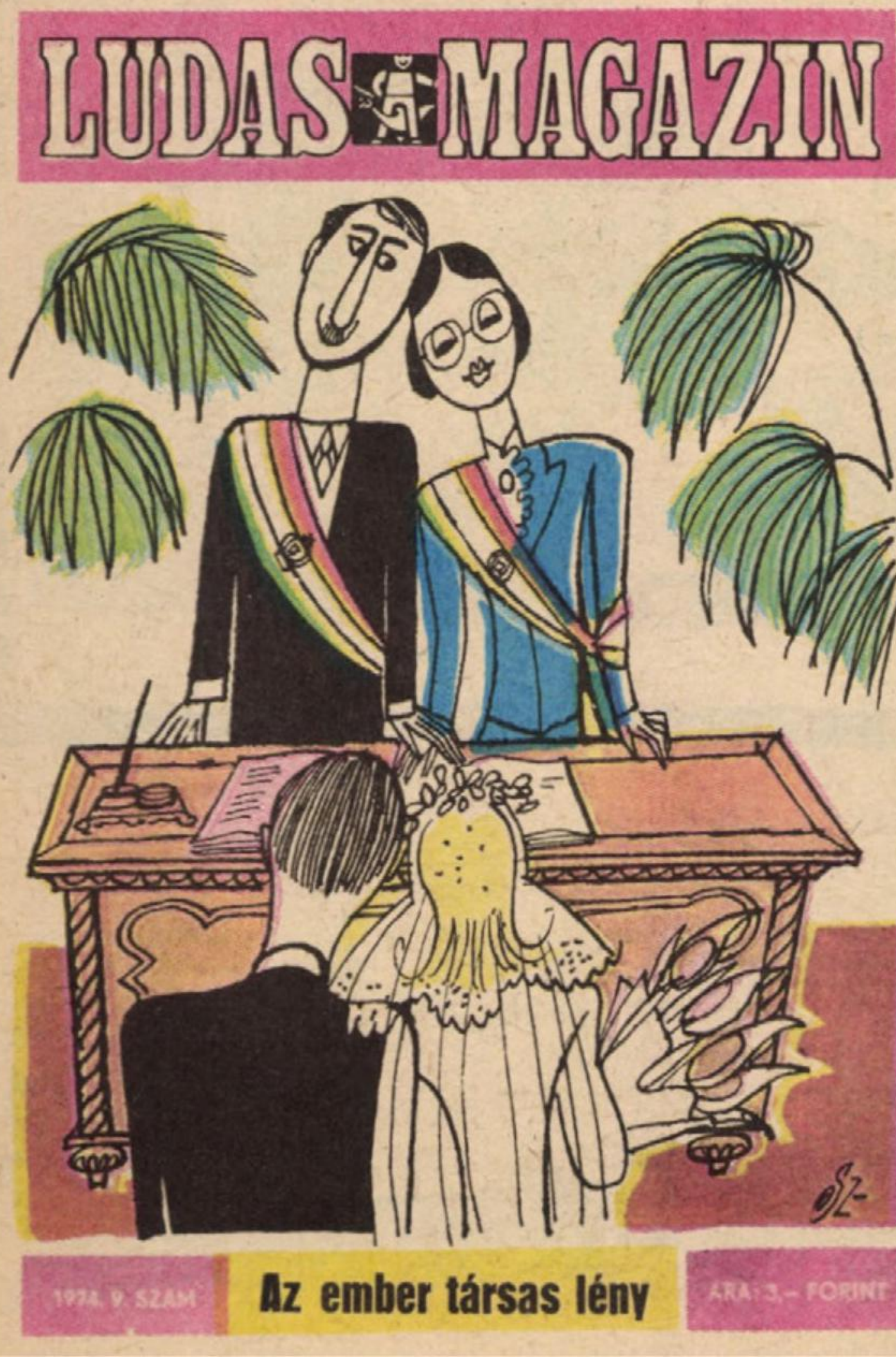

LUDAS MAGAZIN

1974. 9. SZÁM

Az ember társas lény

ÁRA: 3,– FORINT

A SZÍVESSÉGRŐL

(SZÍVESSÉGBŐL)

A szerelnivalóimat szereli a szerelő,
úgy szereli, érezzem, hogy szívességből szerel ő . . .

A szemetet szívességből viszi le a házmester,
de szemétpénzt elfogadni azért nem restell.

Az ajánlott levél lehet vastag, avagy lapos tán,
szívességből veszi át egy szíves kislány a postán.

A pincér is szívességből hozza ki az ebédem,
jóllehet a szívességét forintokkal kivédem.

Tüzelőmet szívességből hordja le a tükeres,
pedig nekem legyen mondva, amennyi pénzt „ü" keres!

Pénzemert a taxisofőr szívességből fuvaroz,
miközben a volán mellett rádióz', vagy szivaroz' . . .

Szívességből hajtják ki a birkákat a mezőre,
szívességből nyírja őket a gazdaság frizőre . . .

Szívességből épít házat a kőműves téglábul,
éjjeliőr holdvilágnál szívességből téblábul . . .

A masszőr a gőzfürdőben szívességből masszíroz,
és a kedves ezért nedves forintokat kasszíroz.

Szívességből turbékolnak a dúcban a galambok,
maholnap már szívességből susognak a falombok!

Bár nem tudom, meghatja-e önöket a sírásom,
köszönöm, hogy szíveskedtek elolvasni írásom . . .

Szilágyi György

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

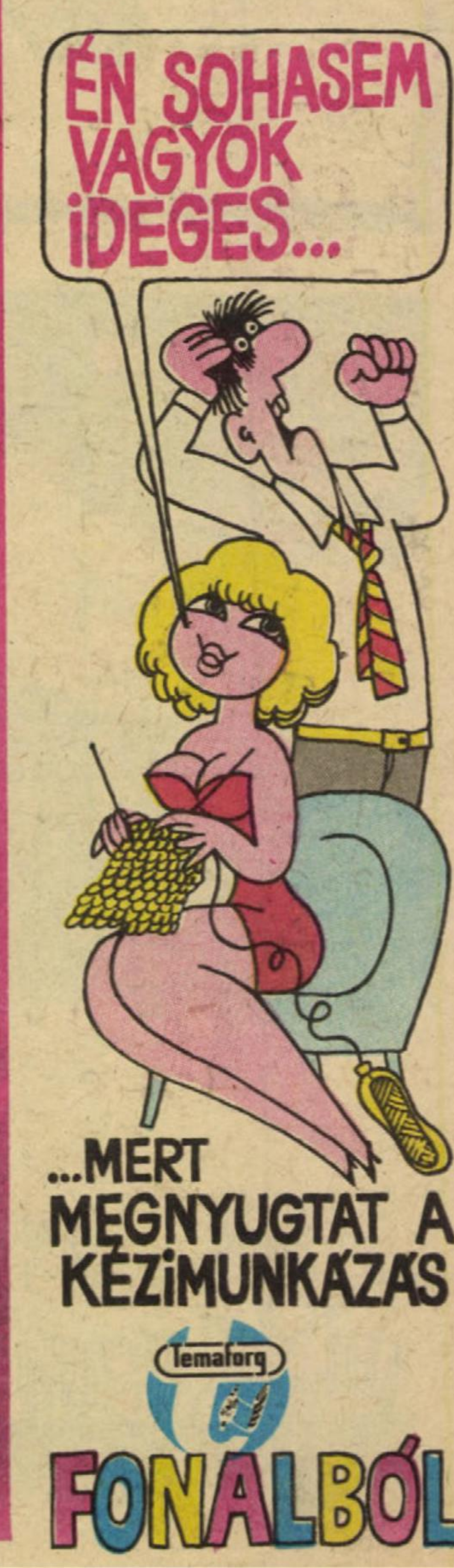
ÉN SOHASEM VAGYOK IDEGES...
...MERT MEGNYUGTAT A KÉZIMUNKÁZÁS
Temaforg
FONALBÓL

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

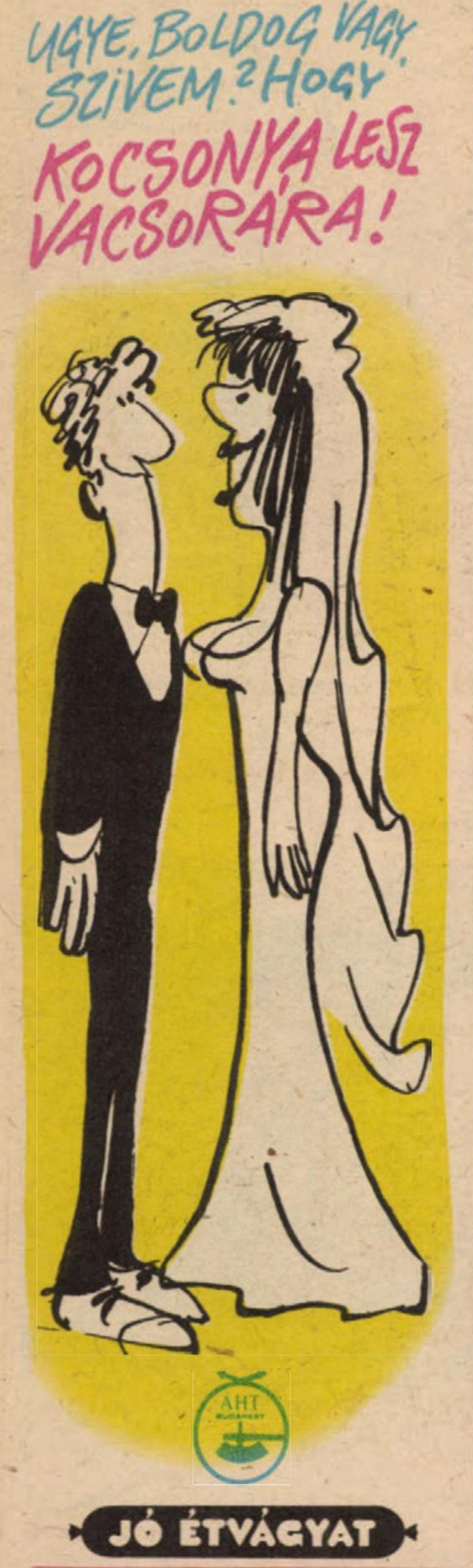
UGYE, BOLDOG VAGY, SZIVEM? HOGY KOCSONYA LESZ VACSORÁRA!
AHT BUDAPEST
JÓ ÉTVÁGYAT

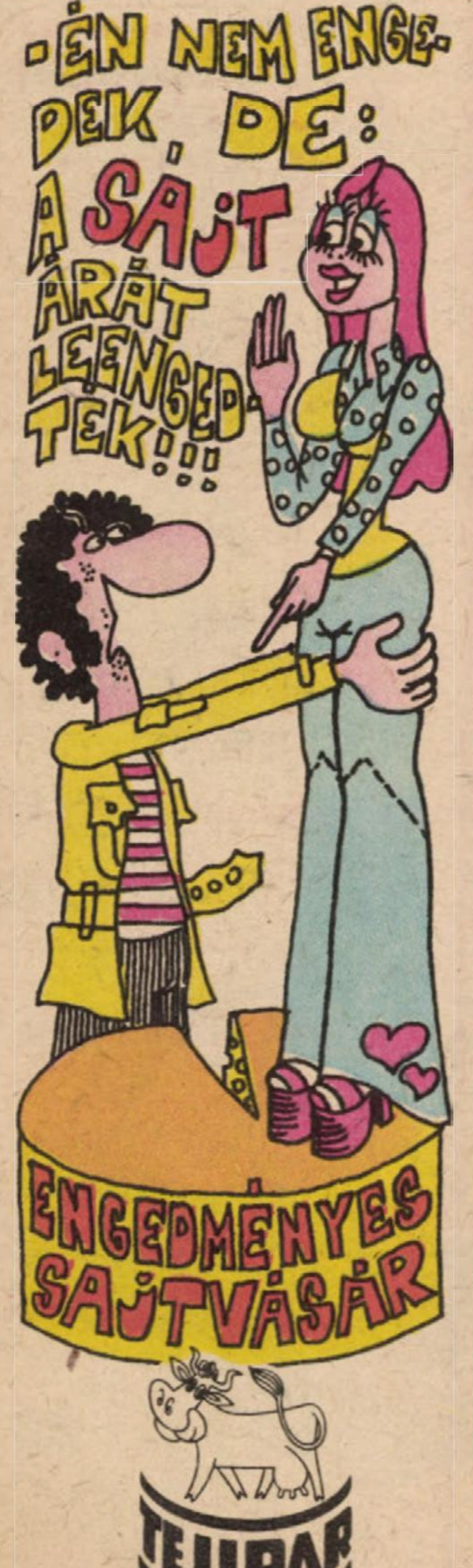
– ÉN NEM ENGEDEK, DE: A SAJT ÁRÁT LEENGEDTÉK!!!
ENGEDMÉNYES SAJTVÁSÁR
TEJIPAR

TÜCSÖK és BOGAR

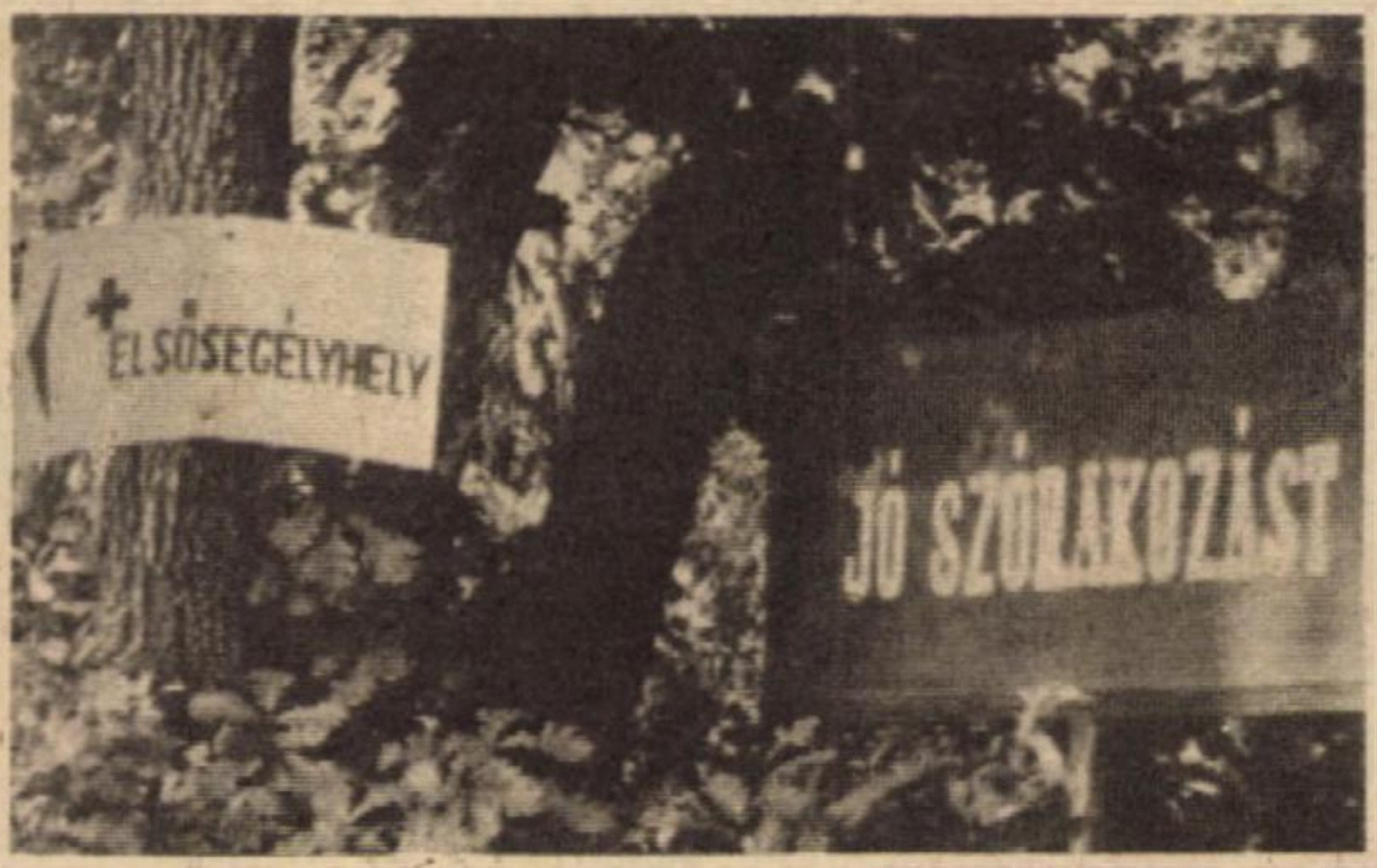
ELSŐSEGÉLYHELY
JÓ SZÓRAKOZÁST

A kedvesnővér bizonyára vicceket mesél kötözés közben s a mentőorvos bemutat néhány bűvésztrükköt, amíg szárad a gipsz.

(A pécsi Vidám Parkban észlelte Tenyeri László, szegedi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

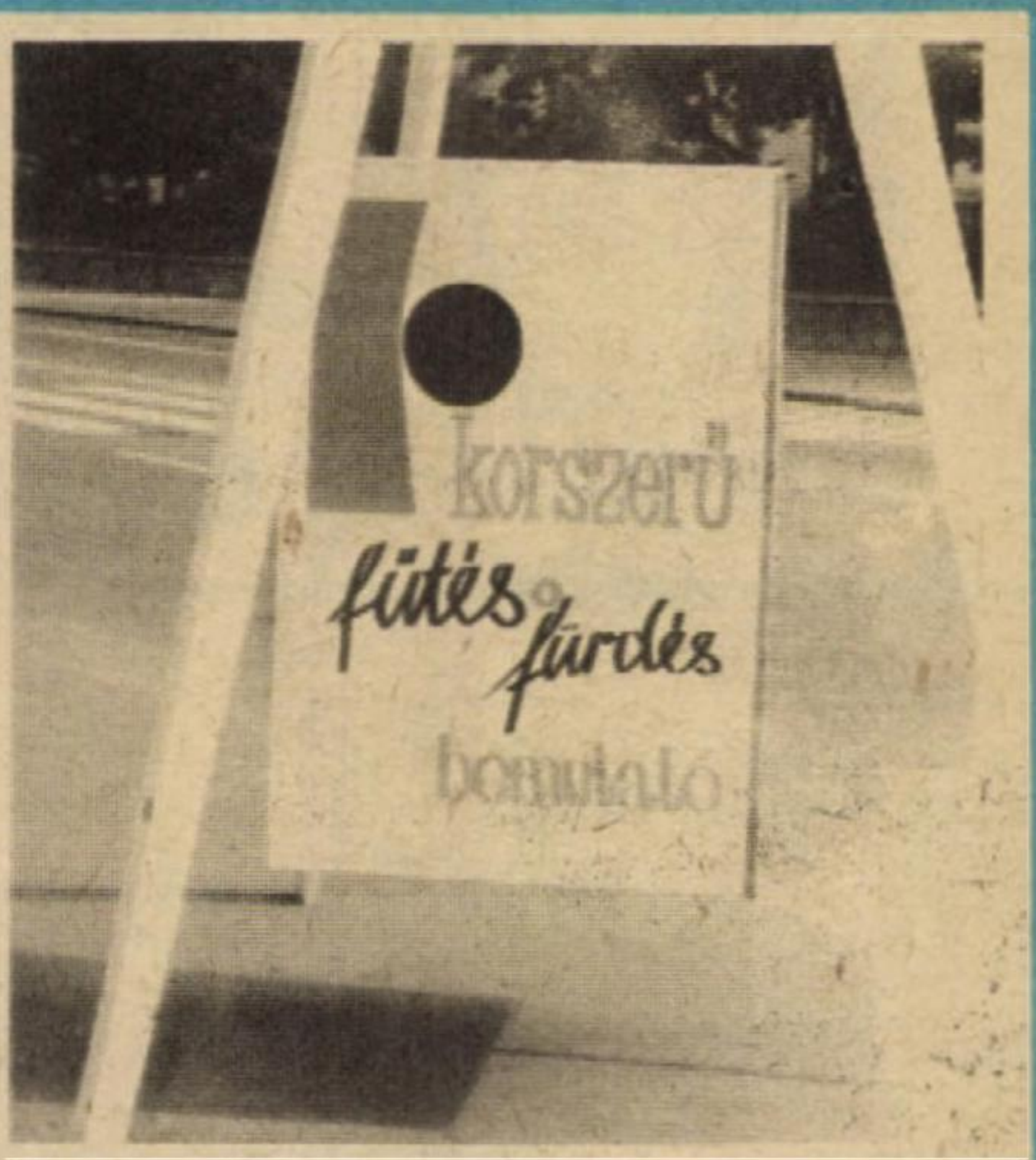
korszerű
fűtés és fürdés
bemutató

Ha szép, fiatal hajadonok működnek közre — a fürdésbemutatót okvetlenül megnézzük.

(Salgótarjánban fotózta Fodor Tamás)

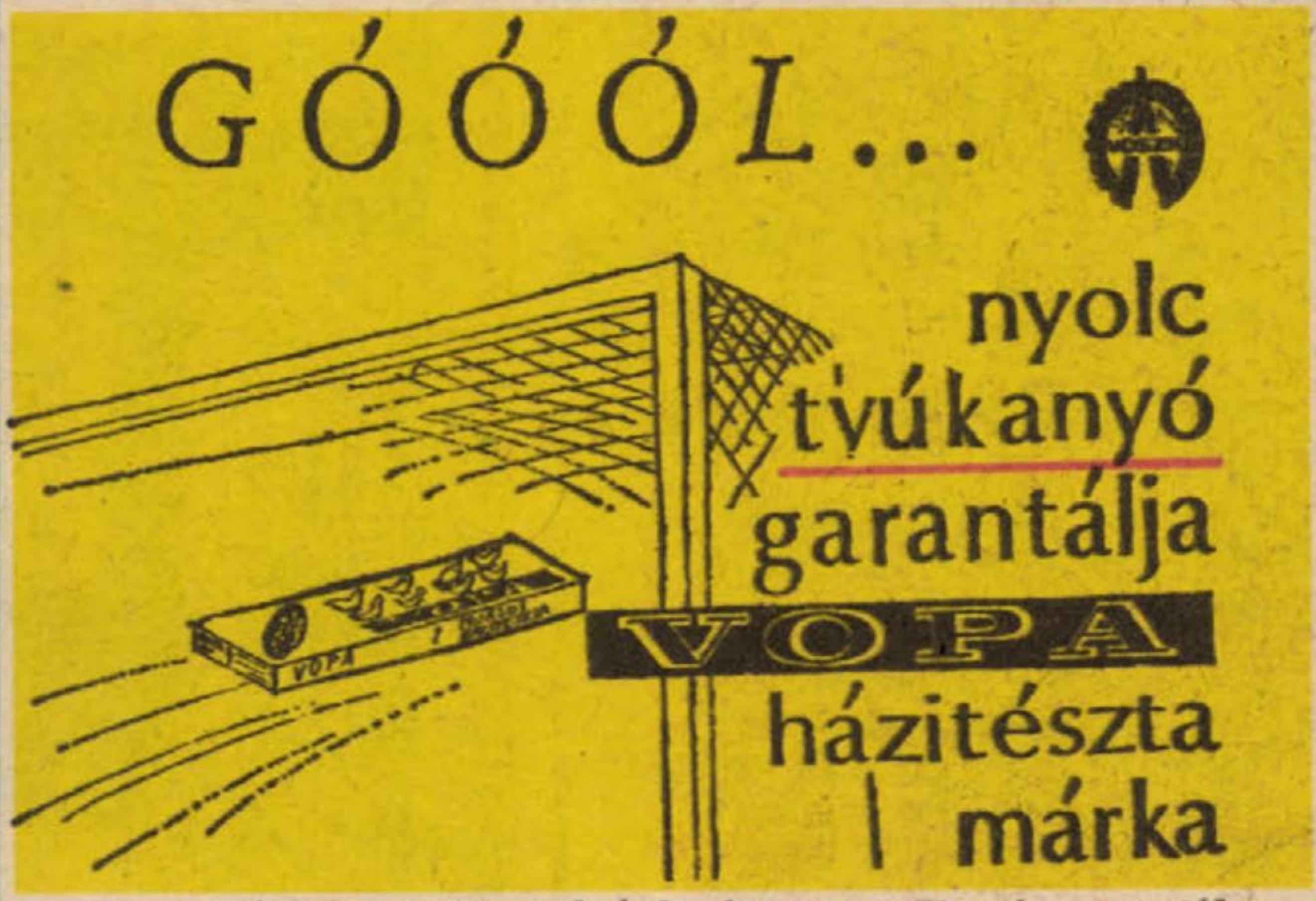
GÓÓÓL...
nyolc tyúkanyó garantálja
VOPA
házitészta márka
VOPA

Ezt a tésztát! Csak tudnánk, hogy végül mit garantál a nyolc tyúkanyó? A gólt? A márkát? A házit? Hát az ilyen reklám bizony inkább ÖNGÓÓÓL...

(A Sportfogadás c. lapban fedezte fel dr. Csáki Imre, tápiószelei olvasónk)

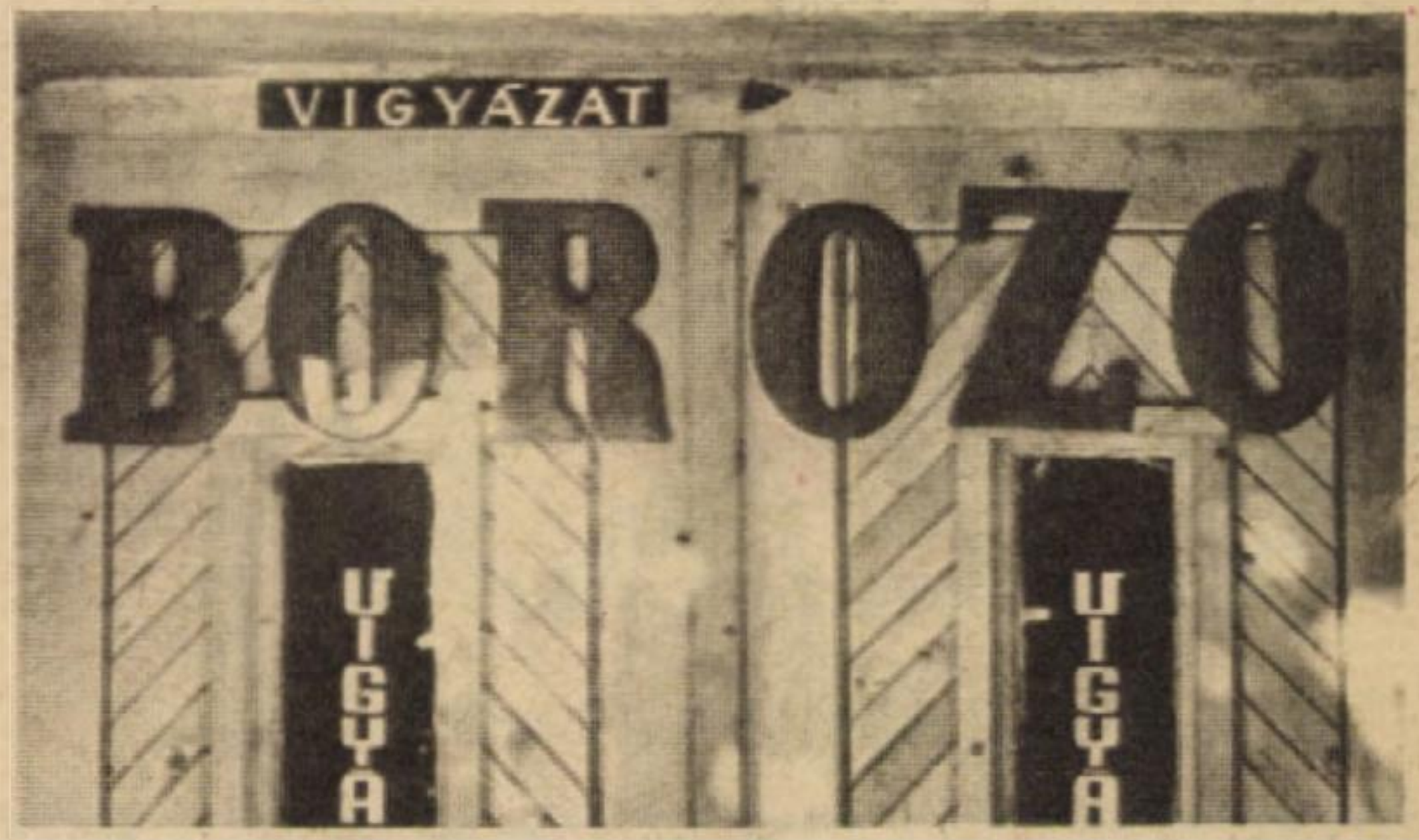
VIGYÁZAT
BOROZÓ
VIGYÁ
VIGYÁ

Nagyszerű! Így kell harcolni az alkoholizmus ellen!

(Kaposvárott fotózta Zsoldos Tibor)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Az igazgató nincs elragadtatva az új titkárnőjétől: megfigyeli, hogy az ifjú hölgy sohasem emeli fel a telefont. Végül már nem bírja tovább és így szól:

— Ha szól a telefon, önnek fel kell vennie a kagylót. Ez munkaköri kötelessége!

— Jól van, jól van — feleli a titkárnő. — De tíz esetből kilencszer önt hívták.

Orvosi rendelőben:

— Mi a panasza? kérdi az orvos az előtte álló férfitól.

— Nekem semmi, de a feleségemmel nagy baj.

— Éspedig?

— Az a rögeszméje, hogy én idióta vagyok és ebből sehogysem tudom kigyógyítani...

LEHOCZKI ISTVÁN:

Javaslataim

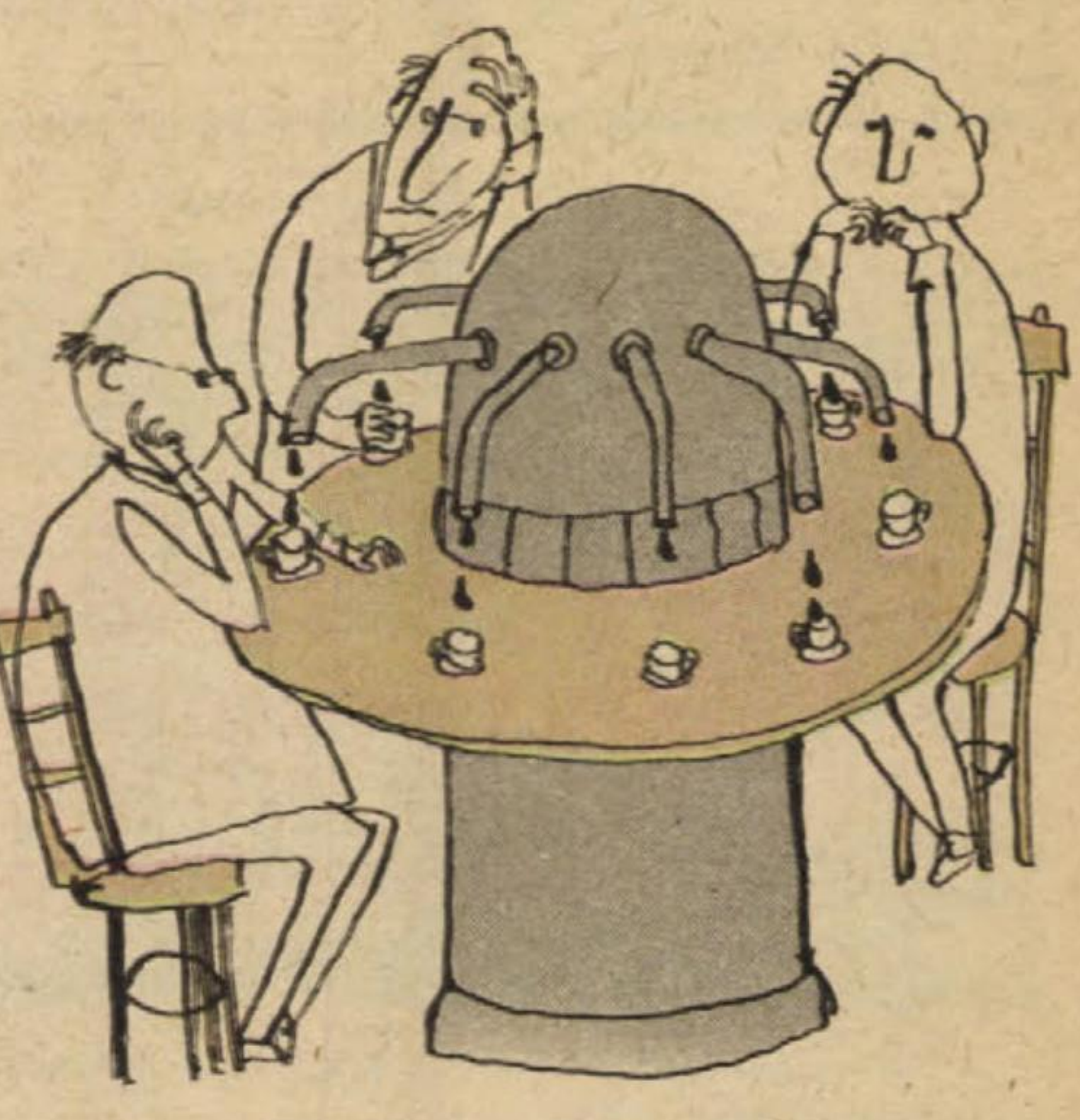

Kávéfőző — értekezletekre.

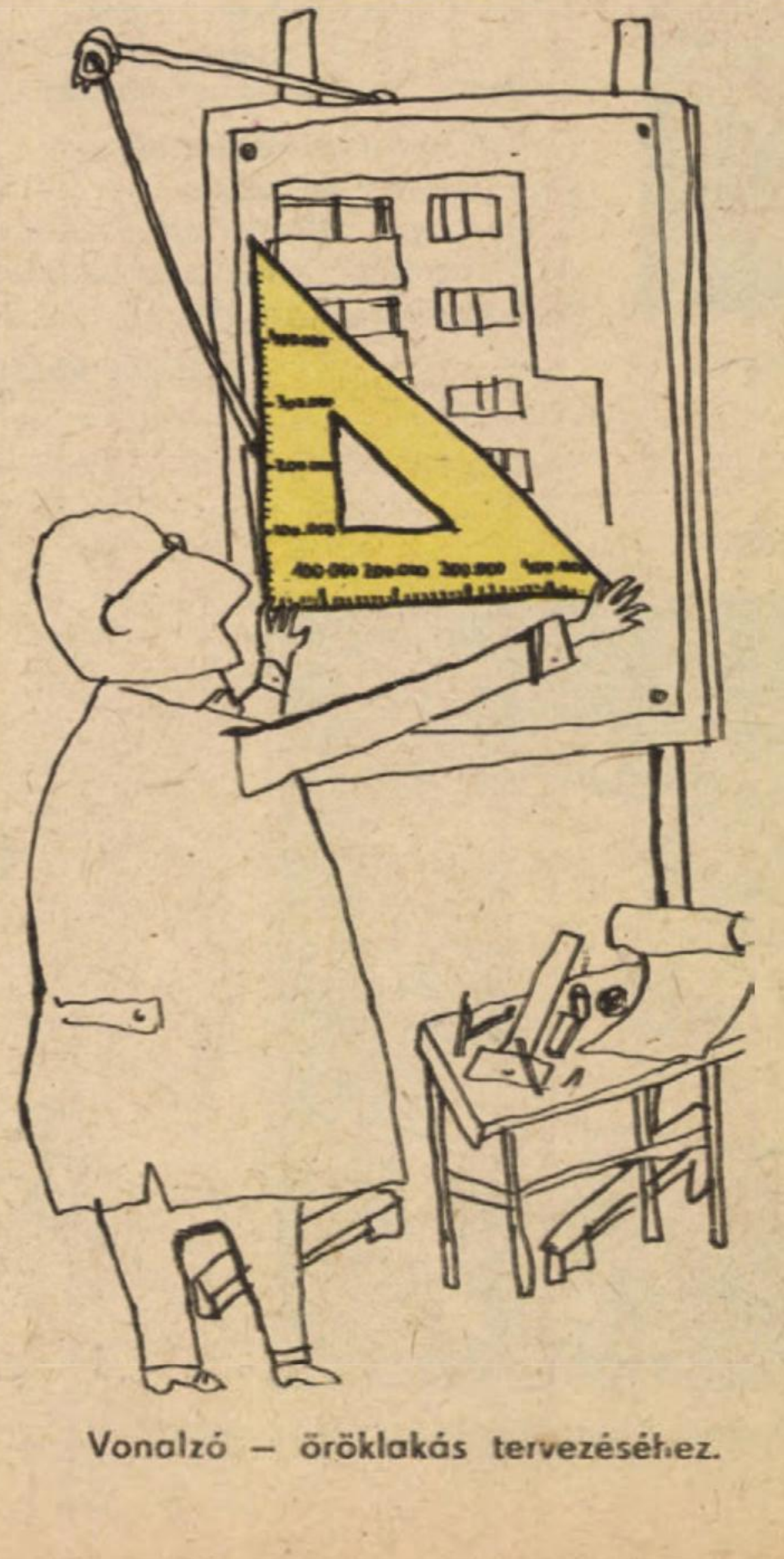

Vonalzó — öröklakás tervezéséhez.

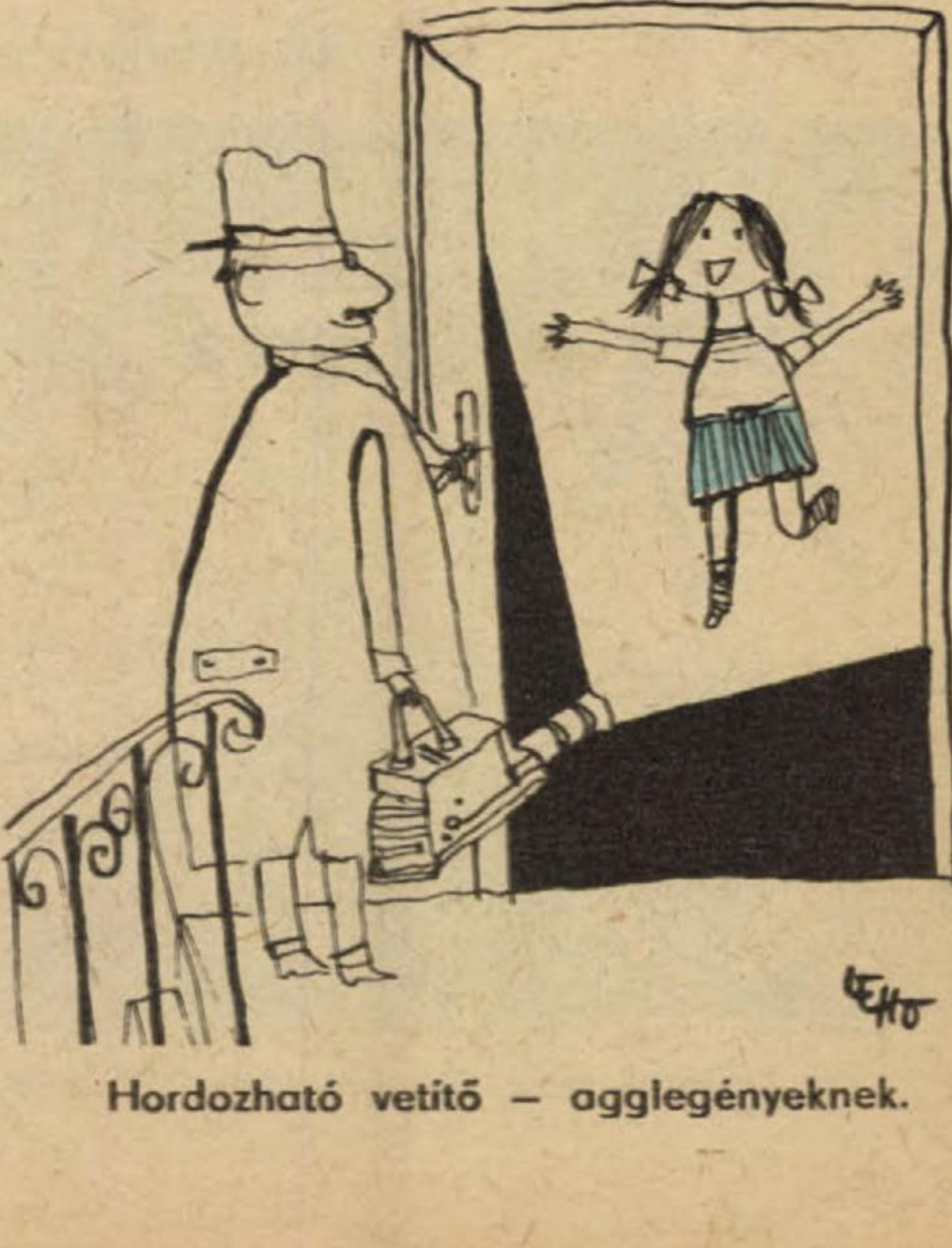

Hordozható vetítő — agglegényeknek.

GONDOLKODÓ GÉP

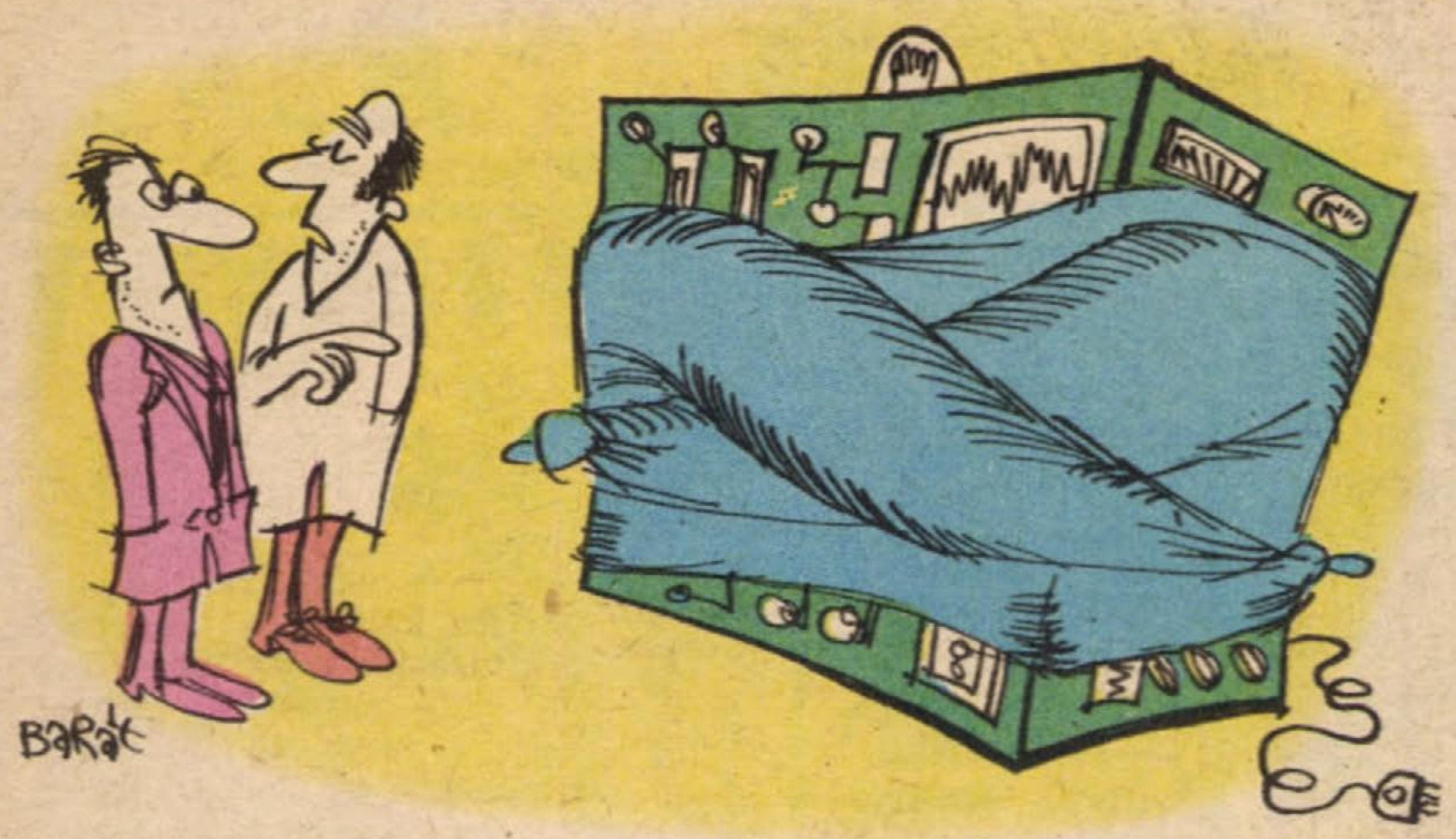

– Idegösszeomlást kapott szegény...

ÜGYINTÉZÉS

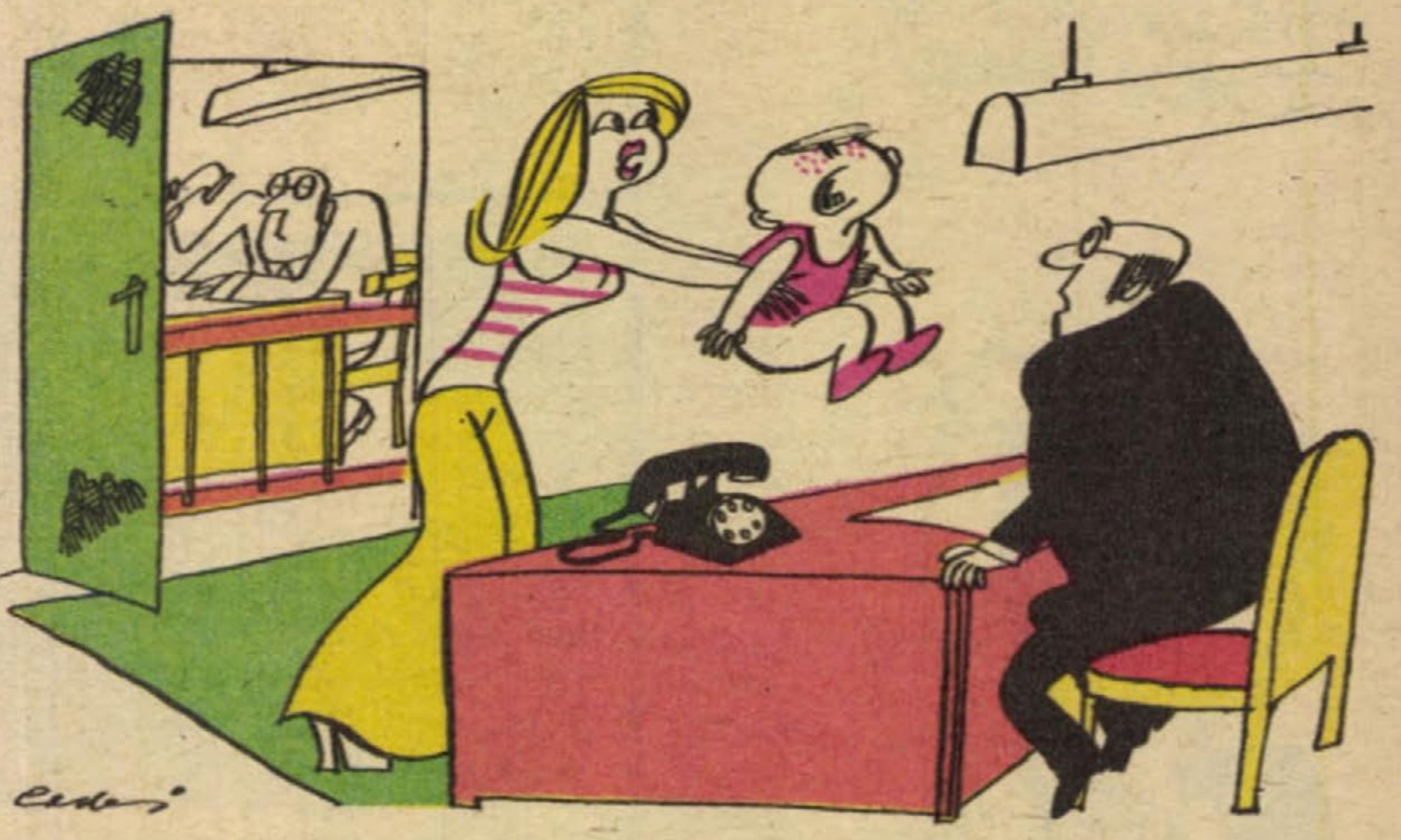

– Elnézést, főnök úr, vigyázna addig a gyerekemre, amíg a beosztottjai az ügyemet intézik?

NEMZEDÉKEK

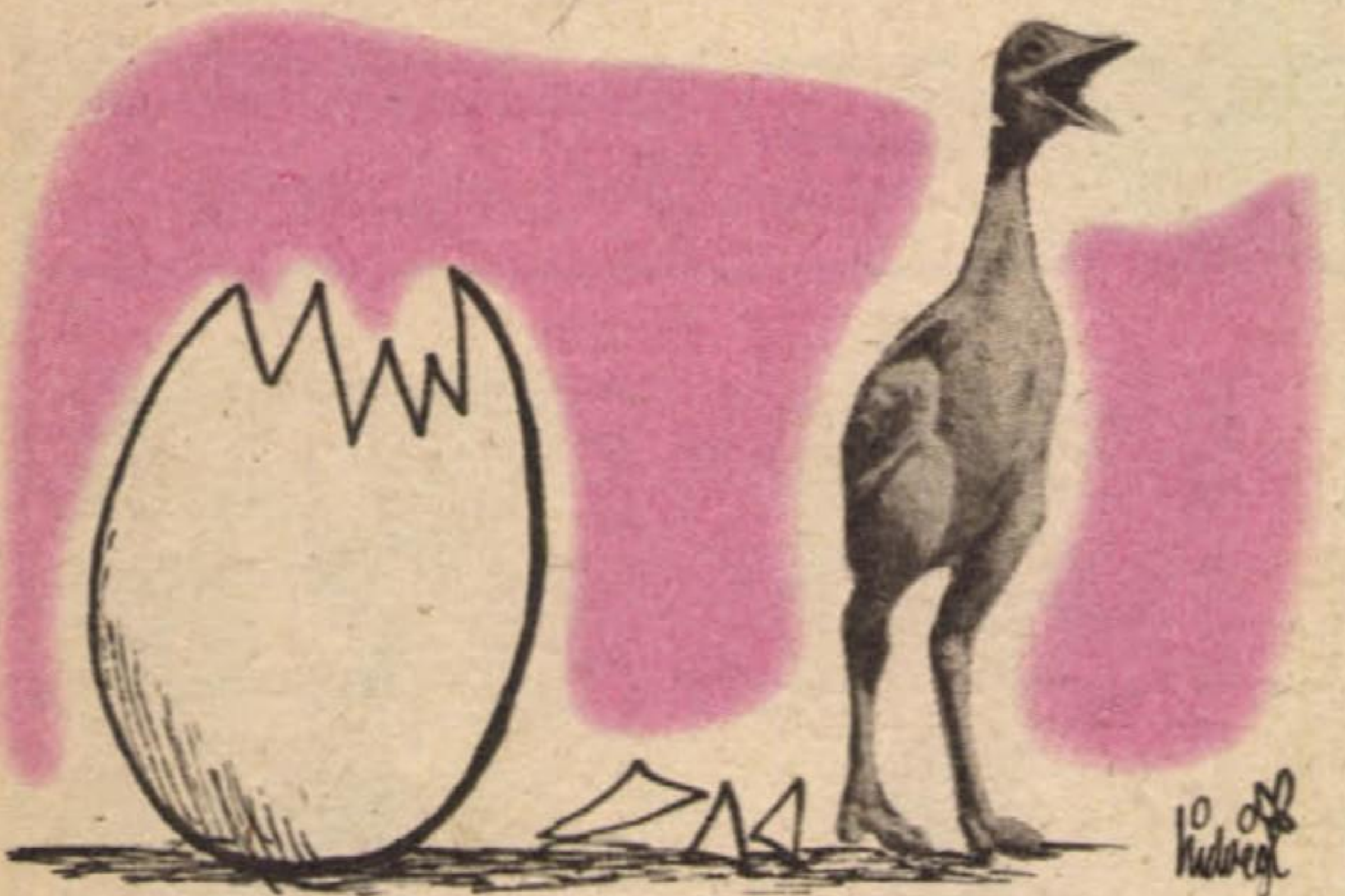

– Helyet a fiataloknak!...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Doktor úr, hull a hajam!

— Ez valószínűleg azért van, mert ideges...

— Az lehet, de azért vagyok ideges, mert hull a hajam.

TÜRELMETLEN ASSZONY

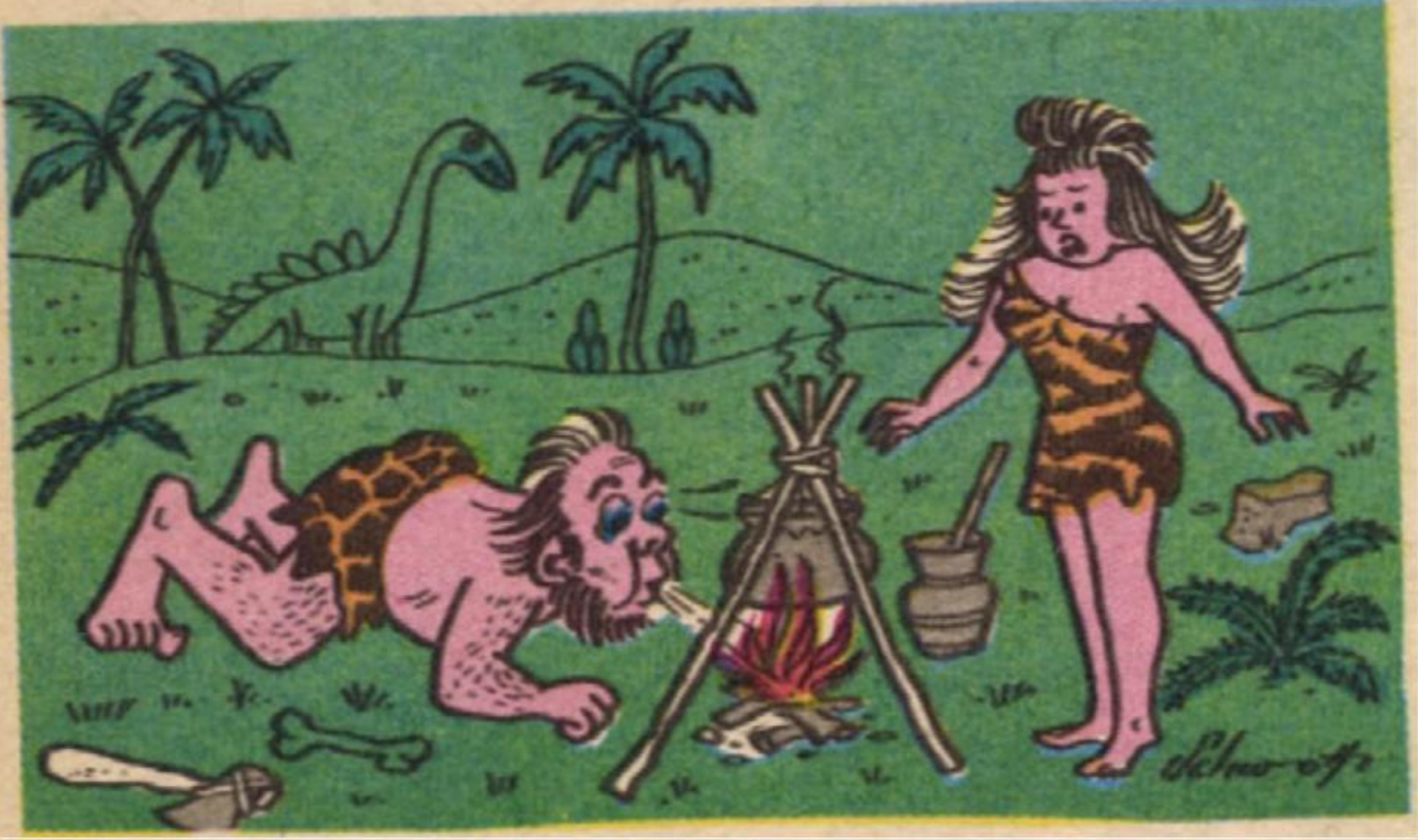

– Mit piszmogsz azzal a tűzzel? A gázrezsón már rég megfőztem volna!

Nem Közügy

Nem mondom meg, hányadik volt
Életemben ez a nap,
Ám rám hatást gyakorolt ez,
Mert születésnapom volt ez,
Köszönthettem magamat.

Tiszteletemre e napon
Nem rendeztem bankettet,
Kedvem ellen van ez nagyon,
Bolond, aki ilyen napon
Mást itat és mást etet.

Mellőztem a ruhatáram
Ünnepélyes cuccait,
Feszélyez a szmoking, kérem,
Felöltöttem hát szerényen
Egy ruhát, egy utcait.

Nem az Intercontinentál
Volt szülnapom színhelye,
Kisvendéglőt fedeztem fel,
Áraktól itt félni nem kell,
Szökő árnak nincs helye.

Kedvem babgulyásra támadt,
Színe volt és ereje,
Abból sem lett semmi dráma,
Hogy nem parfé jött utána,
Csak lekváros derelye.

Majd emeltem poharamat,
Mert felötlött agyamban,
Tószt is szokás ilyen napon,
No, ezt én is elmondhatom,
S tósztot mondtam magamban.

Felköszöntve önmagamat
Őszintén és melegen,
S mert nem vagyok olcsó János,
Azt kívántam, hogy még számos
Születésnapom legyen.

Hidvéghy Ferenc

RAZZIA

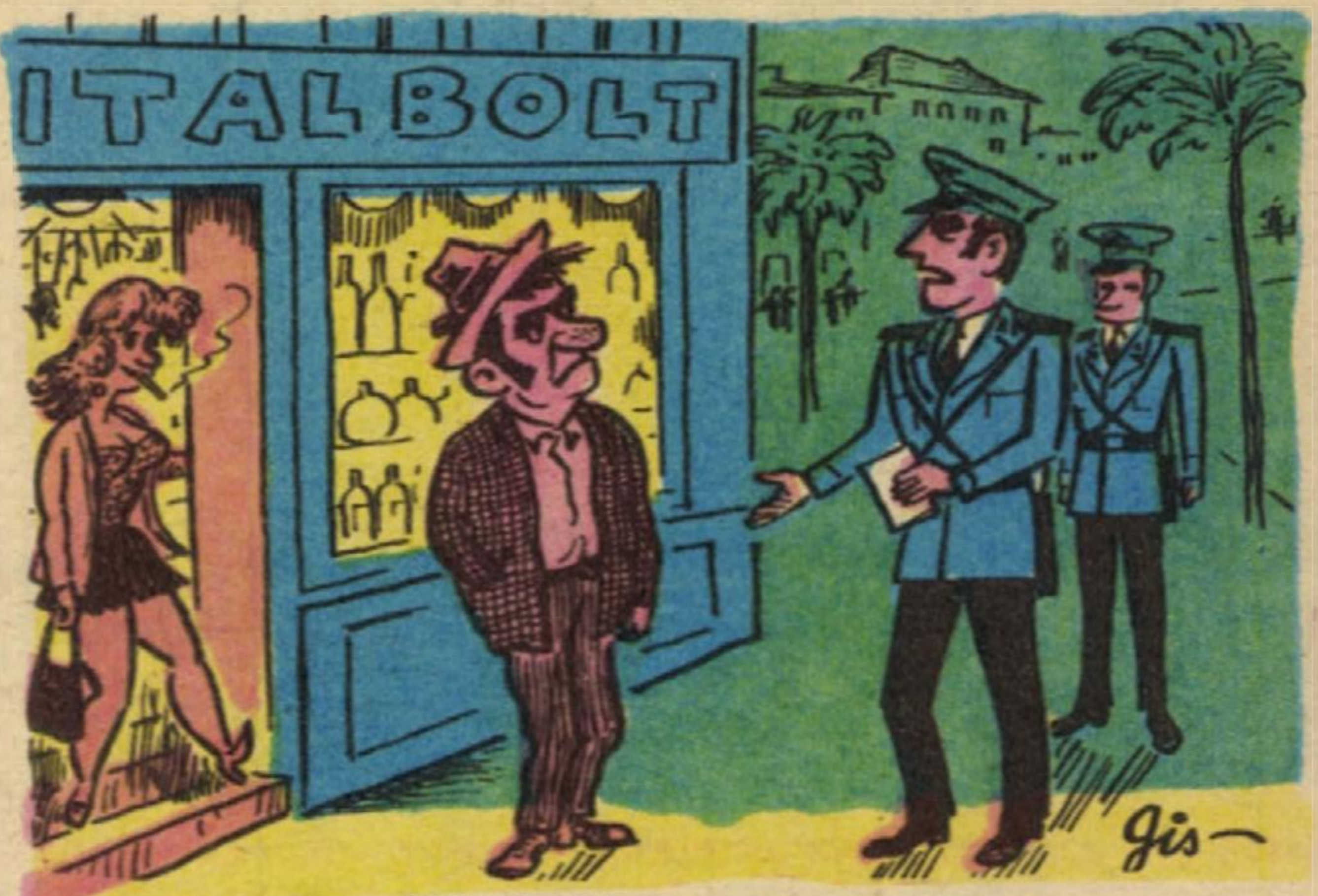

– Miből él?
– Nyugdíjból.
– Maga?
– Az anyám nyugdíjából.

NYOMUKBAN A TRAFIPAX

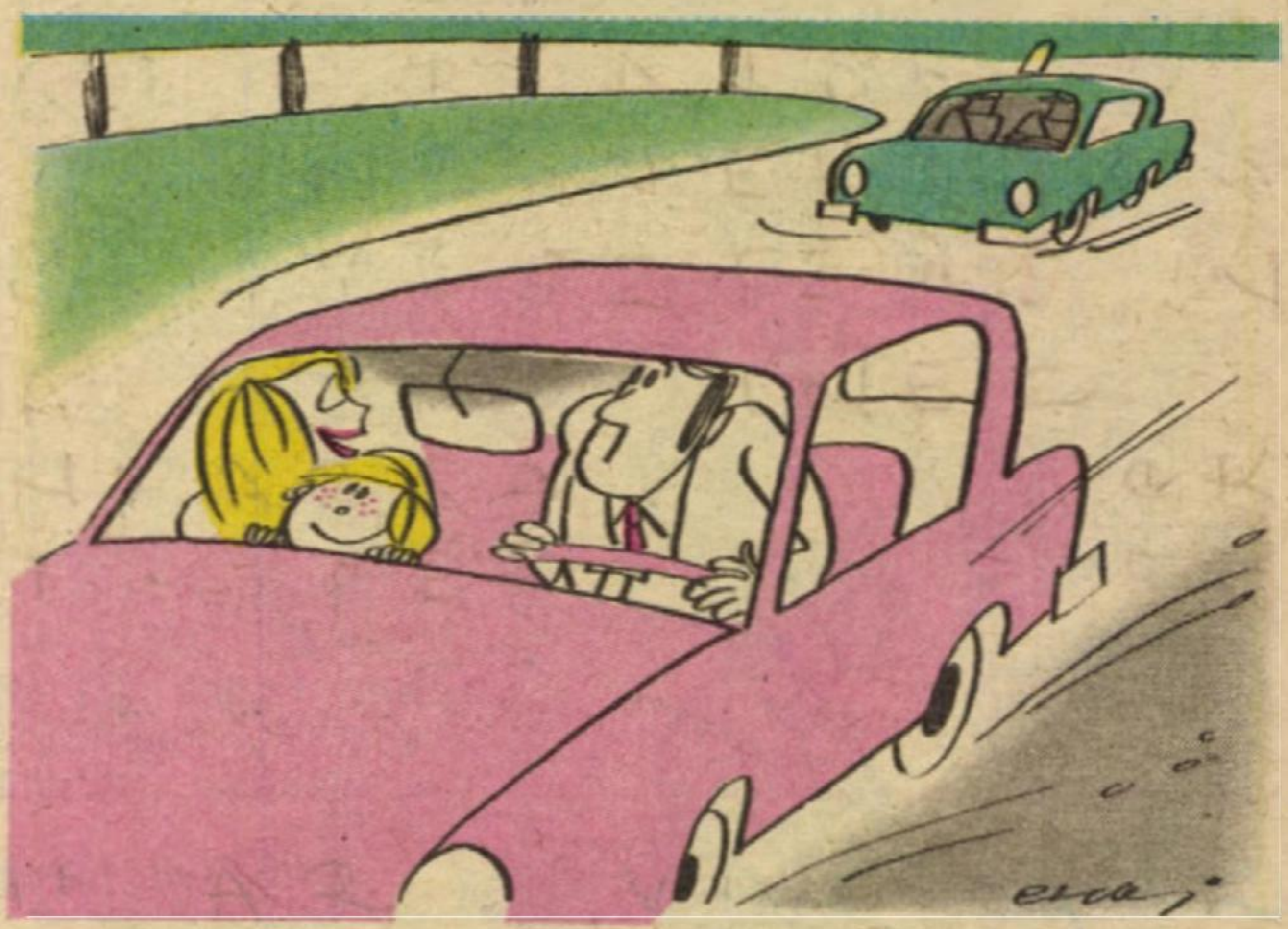

– Gázt, Jenő! Még nincs közös fényképünk a gyerekekkel.

ABSZOLÚT MŰVELT TEHÉN

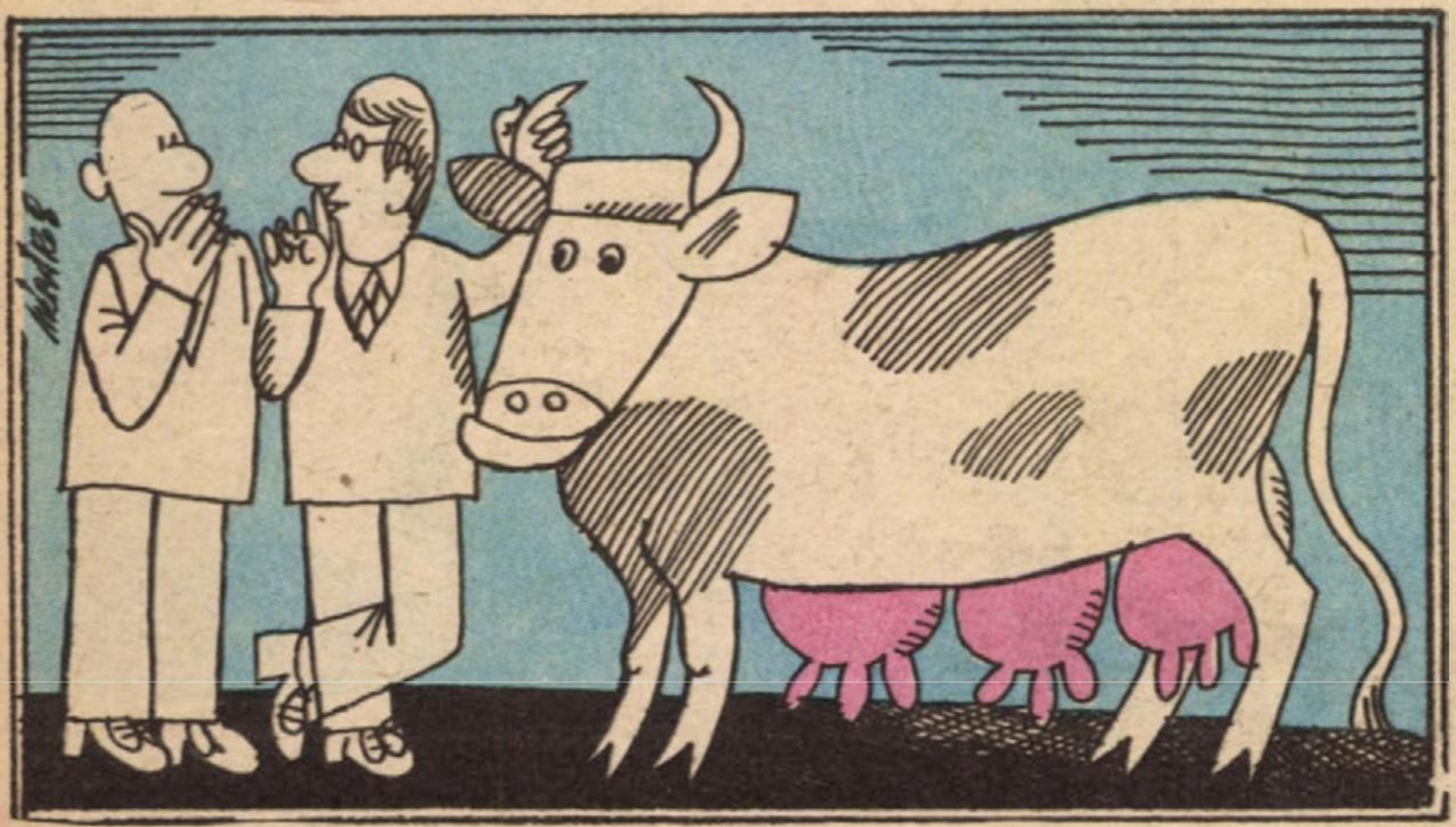

– Elolvastattam a Riskával a tejhozam emeléséről szóló határozatot!

LEVERTSÉG

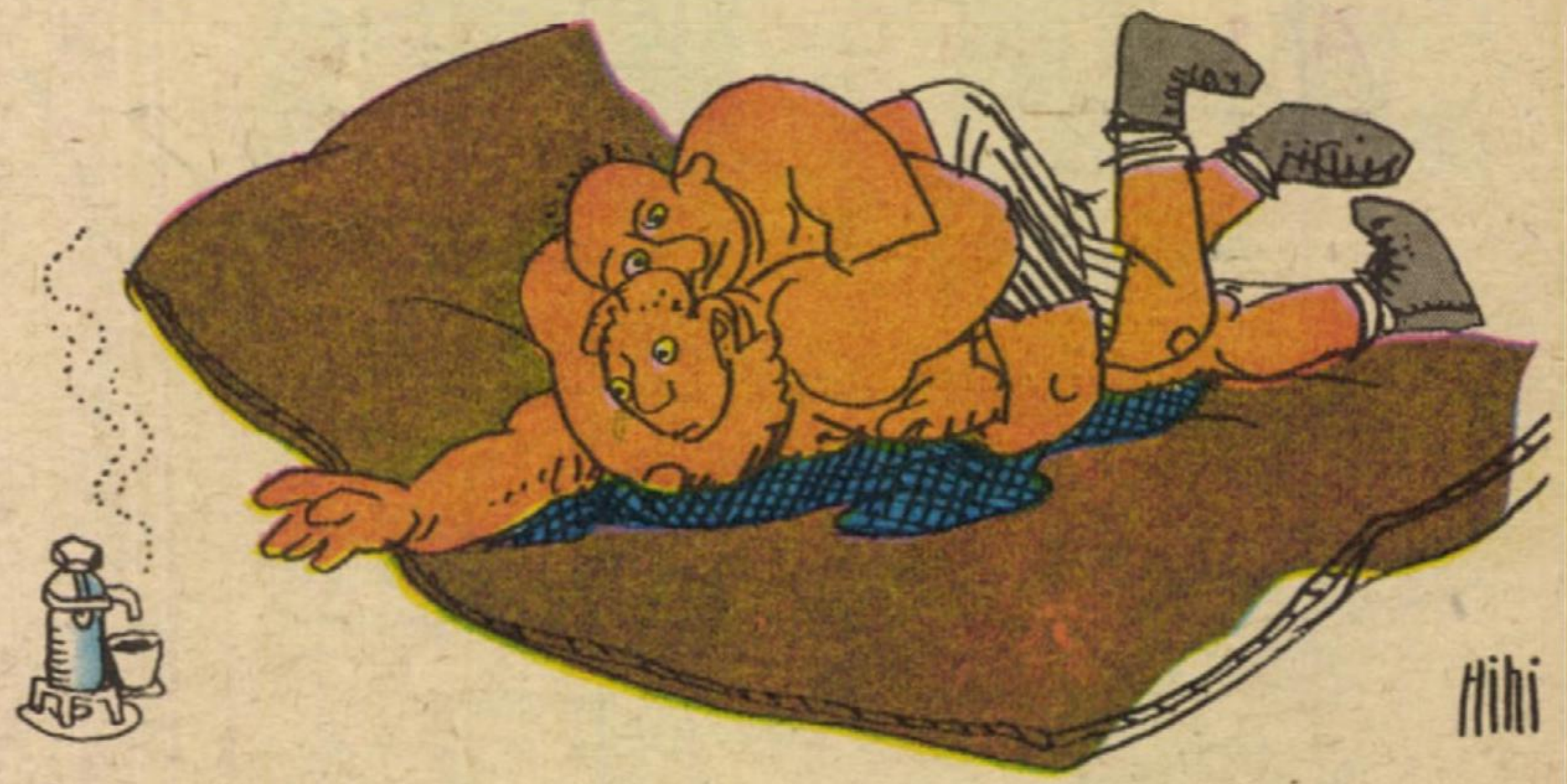

AZ ELSŐ SZÁMLA

Nicosiában a Ledra Palace — Ciprus legelőkelőbb szállodája — épületéből a török invázió óráiban pánikszerű gyorsasággal menekültek el a lakók. A múlt héten a világ legkülönbözőbb városaiban a hajdani vendégek a szálloda levélpapírján a következő üzenetet kapták: „Reméljük, hogy szerencsésen hazaérkezett és kellemesen érezte magát szállodánkban a július 20-án bekövetkezett invázióig. Miután 21-én az ENSZ segítségével kellett távoznia szállodánkból, úgy döntöttünk, hogy számláját július 19-ig kell csak kifizetnie. Miután Ön kénytelen volt gyorsan távozni, méltányolnánk, ha számláját a mellékelt befizetési lapon mielőbb rendezné. Reméljük, hogy szerencsésebb körülmények között újra találkozunk Önnel."

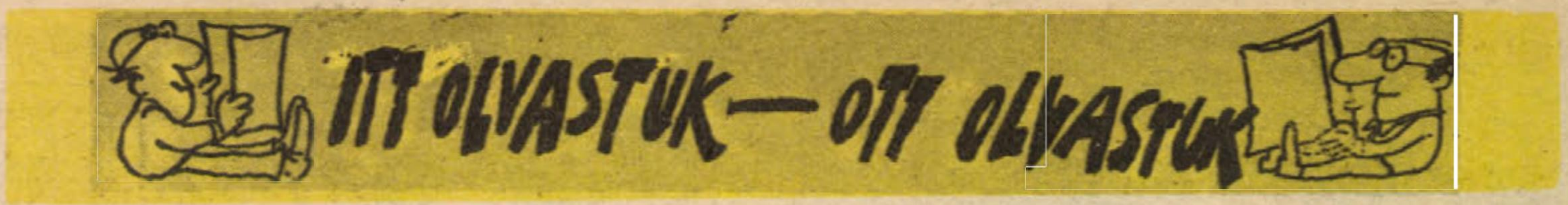

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

ELIDEGENEDÉS

Anglia déli partjainál két 13 éves iskolásfiú gumimatracon kimerészkedett a tengerre és az áramlás elsodorta őket a parttól. Az angol tengerészet egy helikopterét kellett riasztani, amely megmentette a fiúkat. Néhány nappal utóbb Southsea fürdőhely rendőrbírájához száz kártérítési igényt és feljelentést nyújtottak be a királyi haditengerészet ellen. Hetvenen — nők — azt panaszolták, hogy a helikopter légcsavarjának örvénylése elrontotta a frizurájukat. Harminc házaspár amiatt tett panaszt, mert a légörvény homokkal szórta tele az asztalokra kitett szendvicseket. A Sunday Telegraph megkérdezte a királyi haditengerészet jogi szakértőjét, aki azt mondotta: „A perek kiegyezéssel végződnek majd, de valamit alighanem fizetnünk kell".

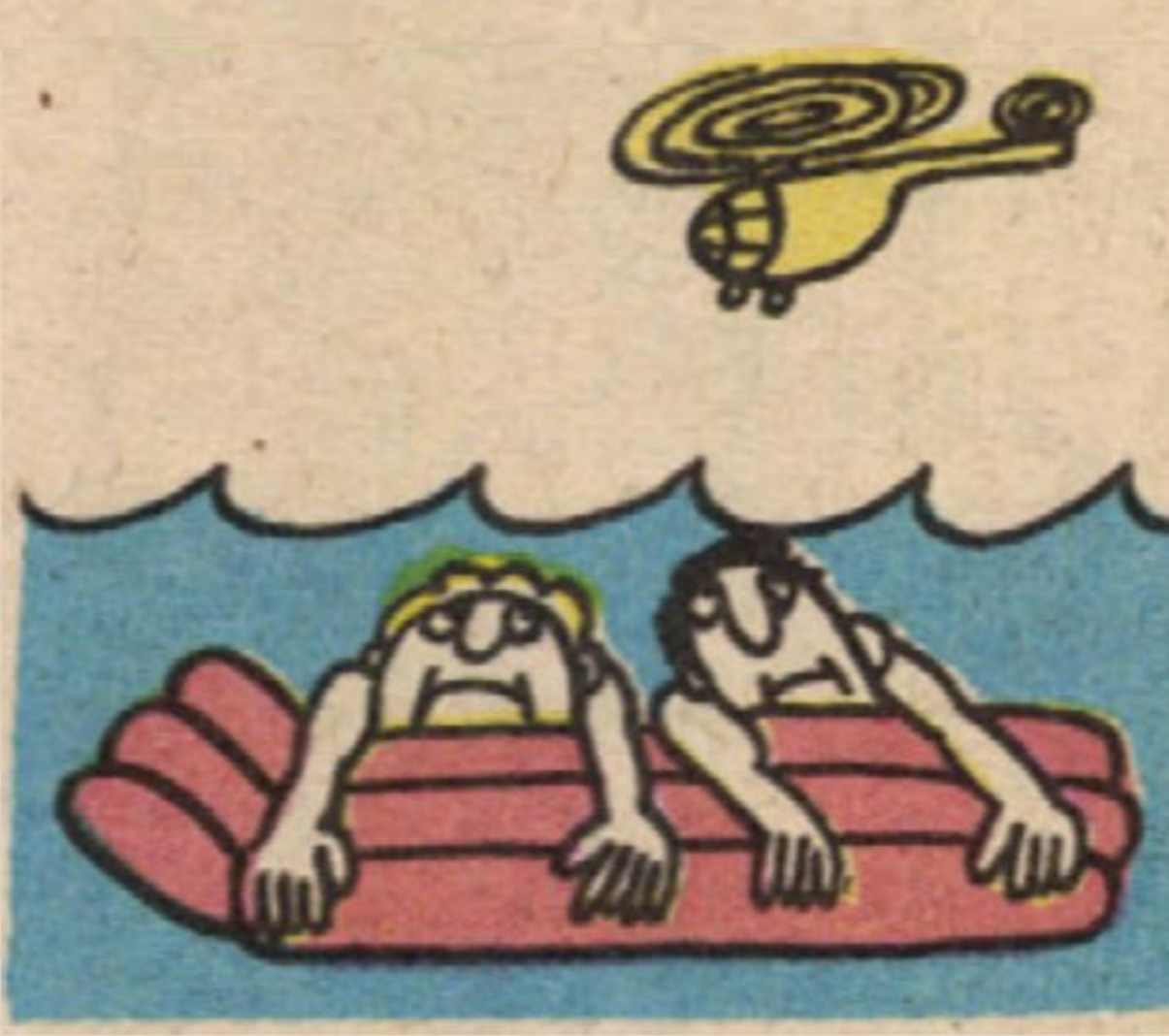

NEMES BOSSZÚ

A Springer-lapkiadó köztudomás szerint Nyugat-Németország legszélsőségesebben szovjetellenes újságtrösztje. Lapjai az utóbbi időben rosszul mennek. Ezért a főnök, Axel Springer elhatározta, hogy vezető lapját, a „Die Welt"-et Hamburgból Bonnba költözteti. A vállalkozás nem sok sikerrel kecsegtet. A Bonner Generalanzeiger című lapban a minap a következő hirdetés jelent meg: „Felszólítom azt az ismeretlen személyt, aki levelesládámból hetek óta minden reggel kiveszi a Süddeutsche Zeitung című lapot, hogy könyörtelen bosszút állok, ha tevékenységét nem hagyja abba. Ebben az esetben jövő hétfőtől kezdve minden reggel becsempészem levelesládájába a Die Welt legfrissebb számát. Georg Schnitzler, Goethe Strasse 26."

DIÉTA

Részlet a londoni Times-ből; egy közlekedési rendőr vallomása: „Amikor a vádlottat az előny meg nem adása miatt megállítottam és igazoltatni akartam, meglepő módon reagált. Kivette zsebéből a jogosítványát és megette, méghozzá a kemény plasztikból készült borítóval együtt. Utána így szólt hozzám: »Most próbáljon igazoltatni!« Ezek után kénytelen voltam a vádlottat előállítani.

No, ez még hátra van. Mi még az autó-korszak kezdetén vagyunk. De érdemes odafigyelni. Túl puha a magyar jogosítvány plasztikborítója. És jó étvágyú nép vagyunk.

JAPÁN ILLEMTAN

Idén 400 ezer japán turista kelt át a tengereken. Utazásuk nem lehetett bonyodalommentes, mert a tókiói miniszterelnökség kiadásában — nyilván már a jövő szezonra gondolva — könyvecske jelent meg „Hogyan viselkedjünk külföldön" címmel. Néhány, a miniszterelnöki jó tanácsok közül. „Alsónadrágban vagy pizsamában ne sétáljunk a szálloda folyosóján." „Ne szürcsöljük hangosan a levest, az ilyesmi Európában nem jelent bókot a szakácsnak." „Ajtónál engedjük előre a nőket, Amerikában és Európában nem az a szokás, hogy a nő néhány lépéssel a férfi után megy." „Az Egyesült Államokban, Franciaországban és Angliában ne énekeljük kórusban a győztes csendesóceáni háborús évek katonadalait."

PANIK

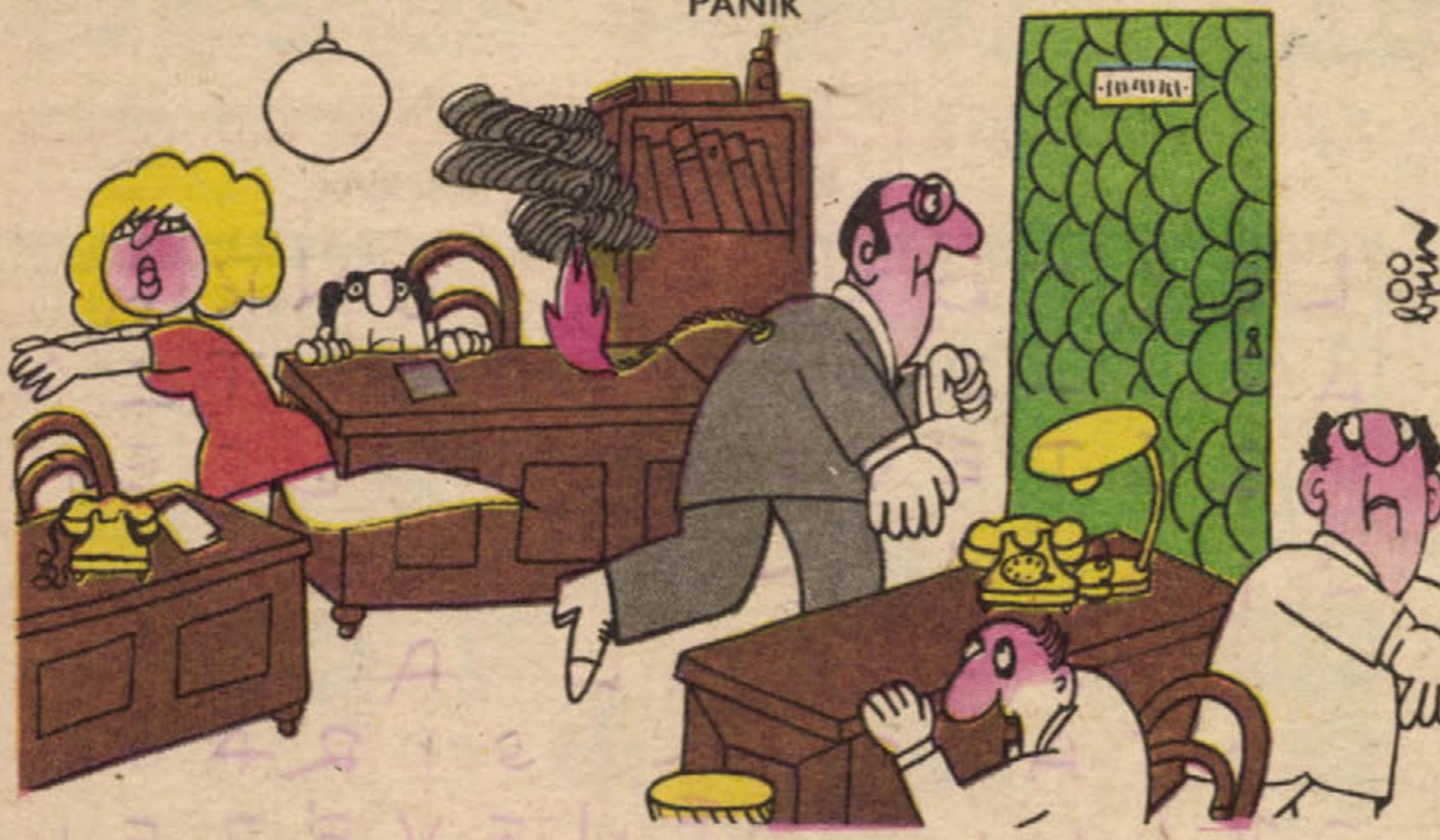

– Vigyázz! A főnök minden pillanatban robbanhat!

HOSSZÚ TATAROZÁS

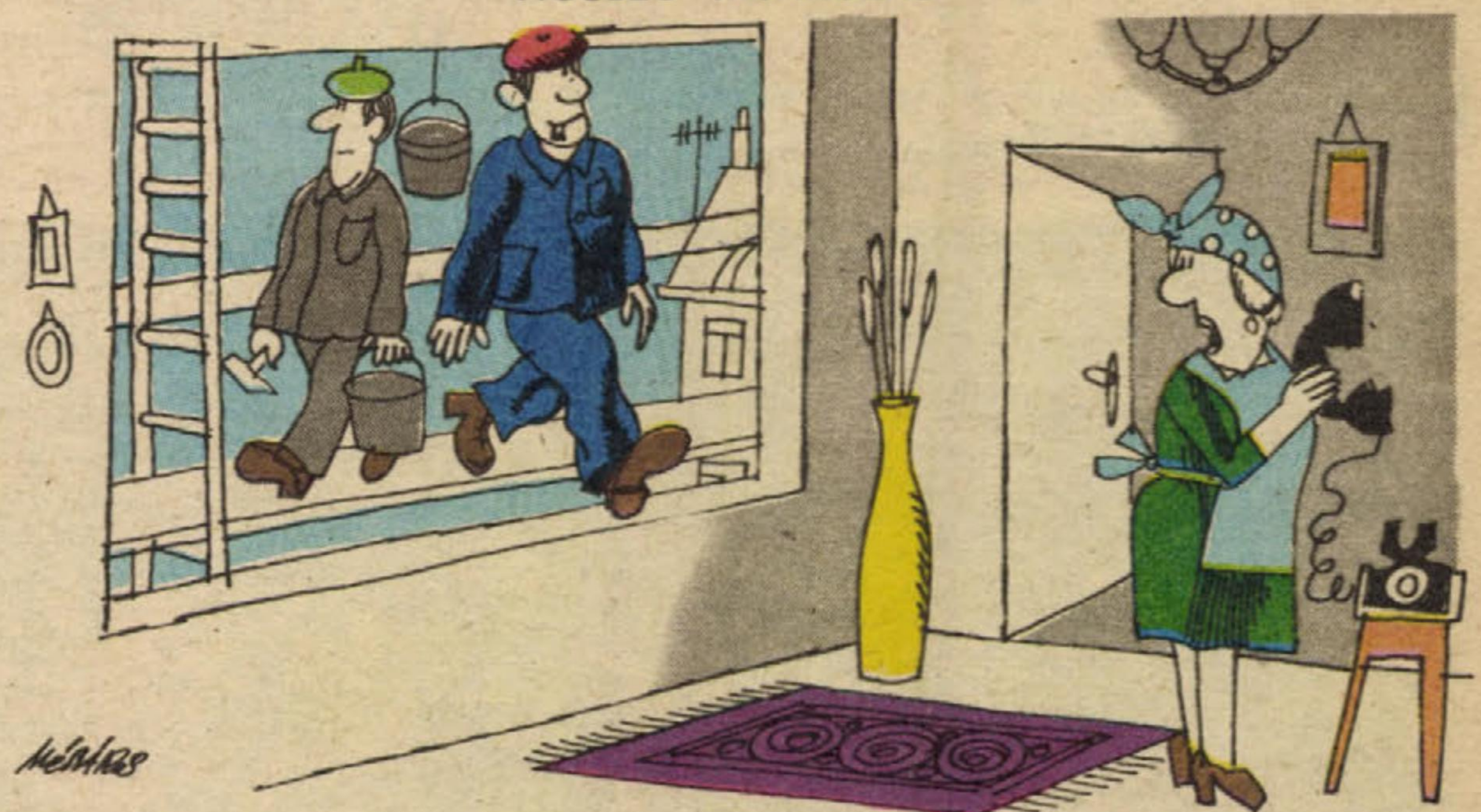

– Kovács úr, a felesége keresi telefonon!

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozunk.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100,
*142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-40 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25.504

Fekete humor

VITA

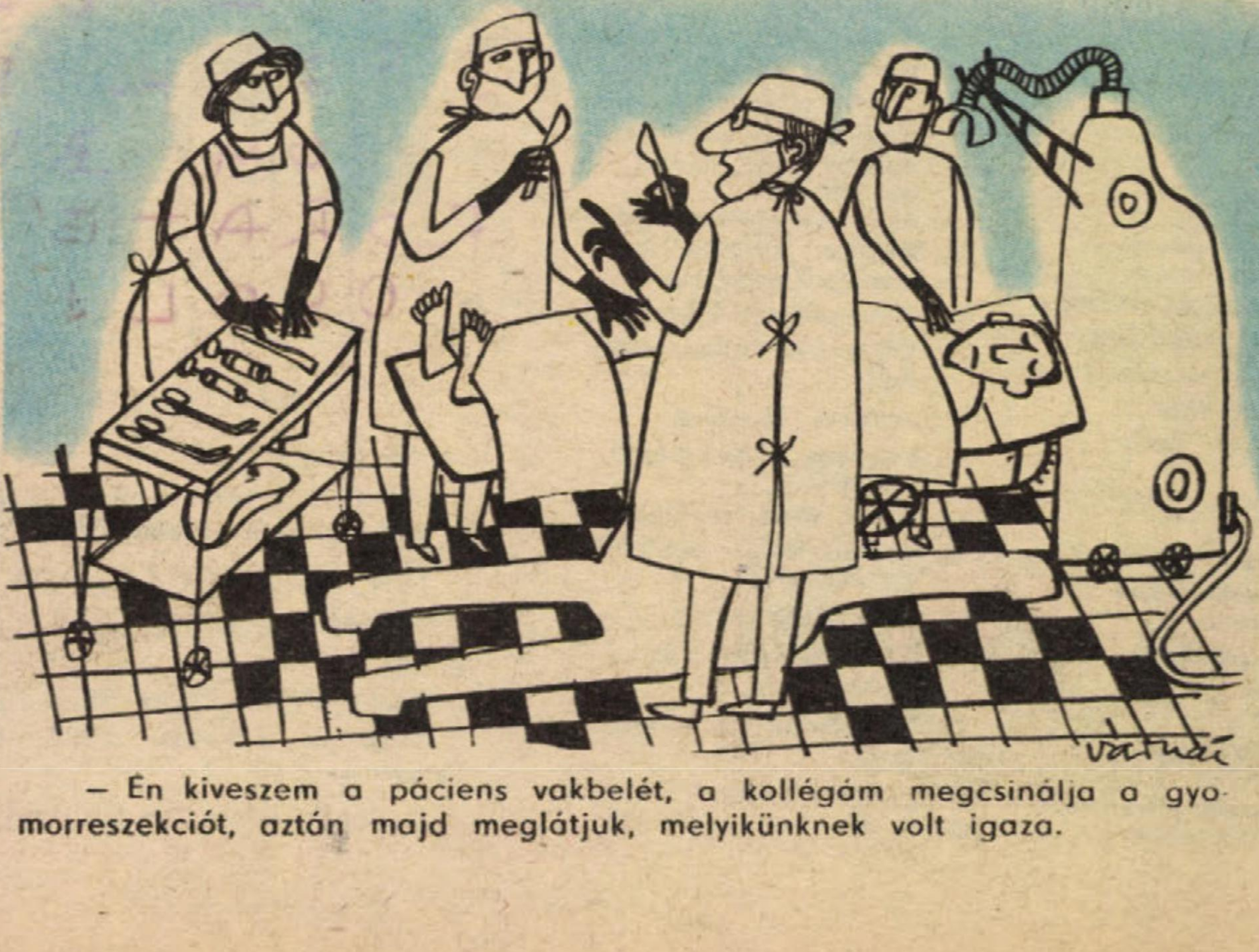

– Én kiveszem a páciens vakbelét, a kollégám megcsinálja a gyomorreszekciót, aztán majd meglátjuk, melyikünknek volt igaza.

A ZSÁKMÁNY

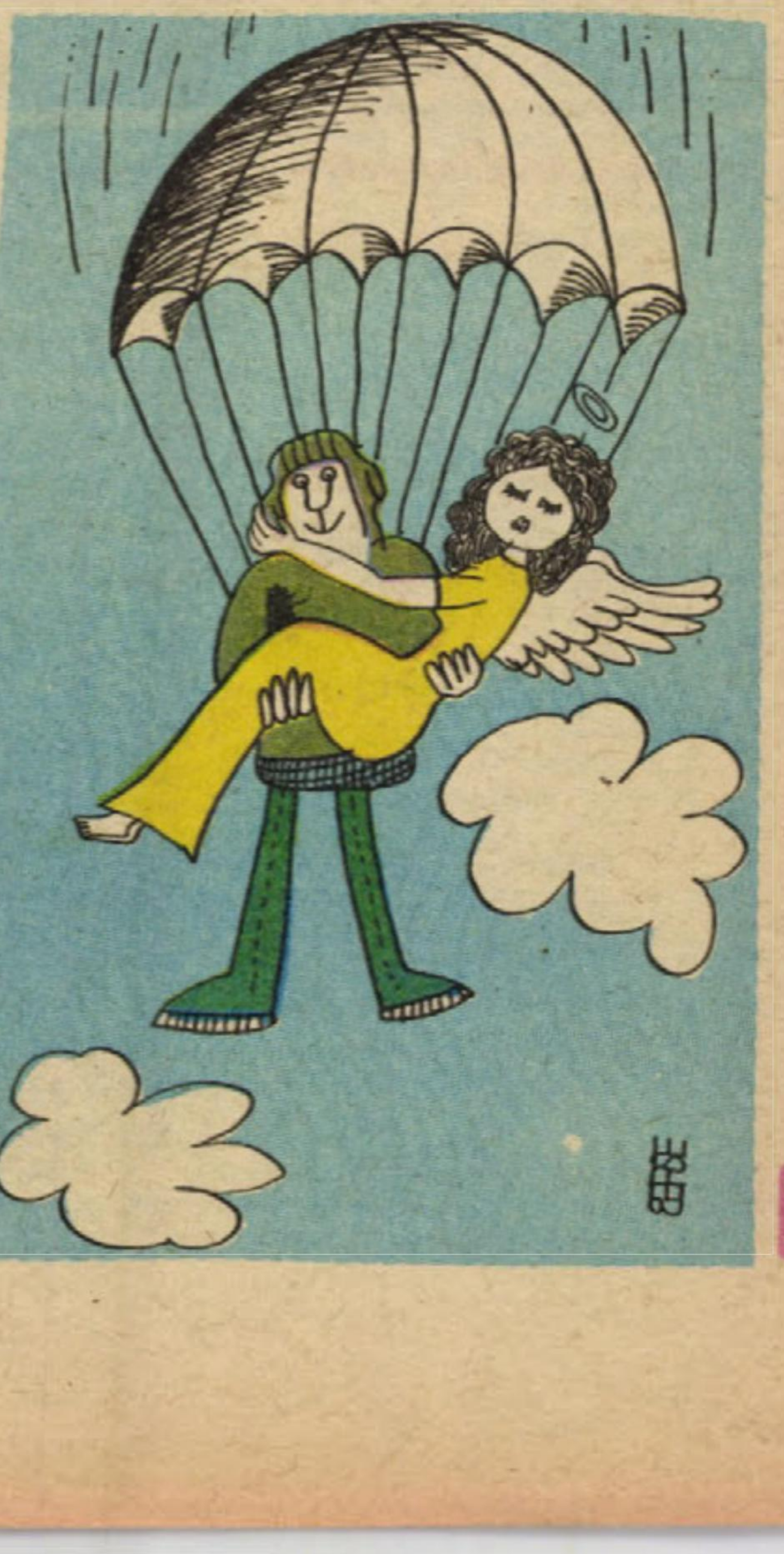

EGYENLŐTLEN KÜZDELEM

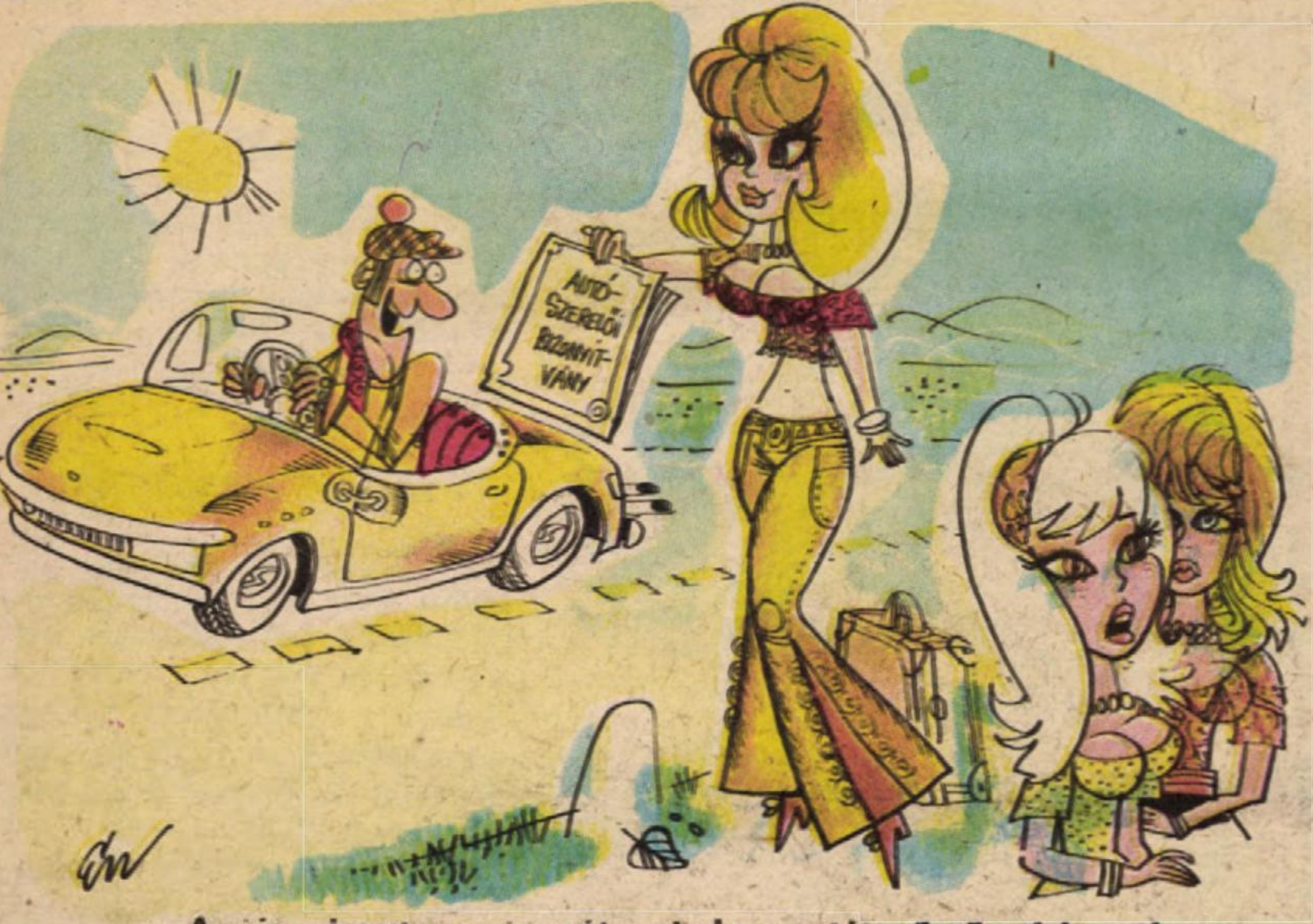

Amióta letette a vizsgát, minden autós rögtön felveszi!

FELEDÉKENY SZÜLŐK

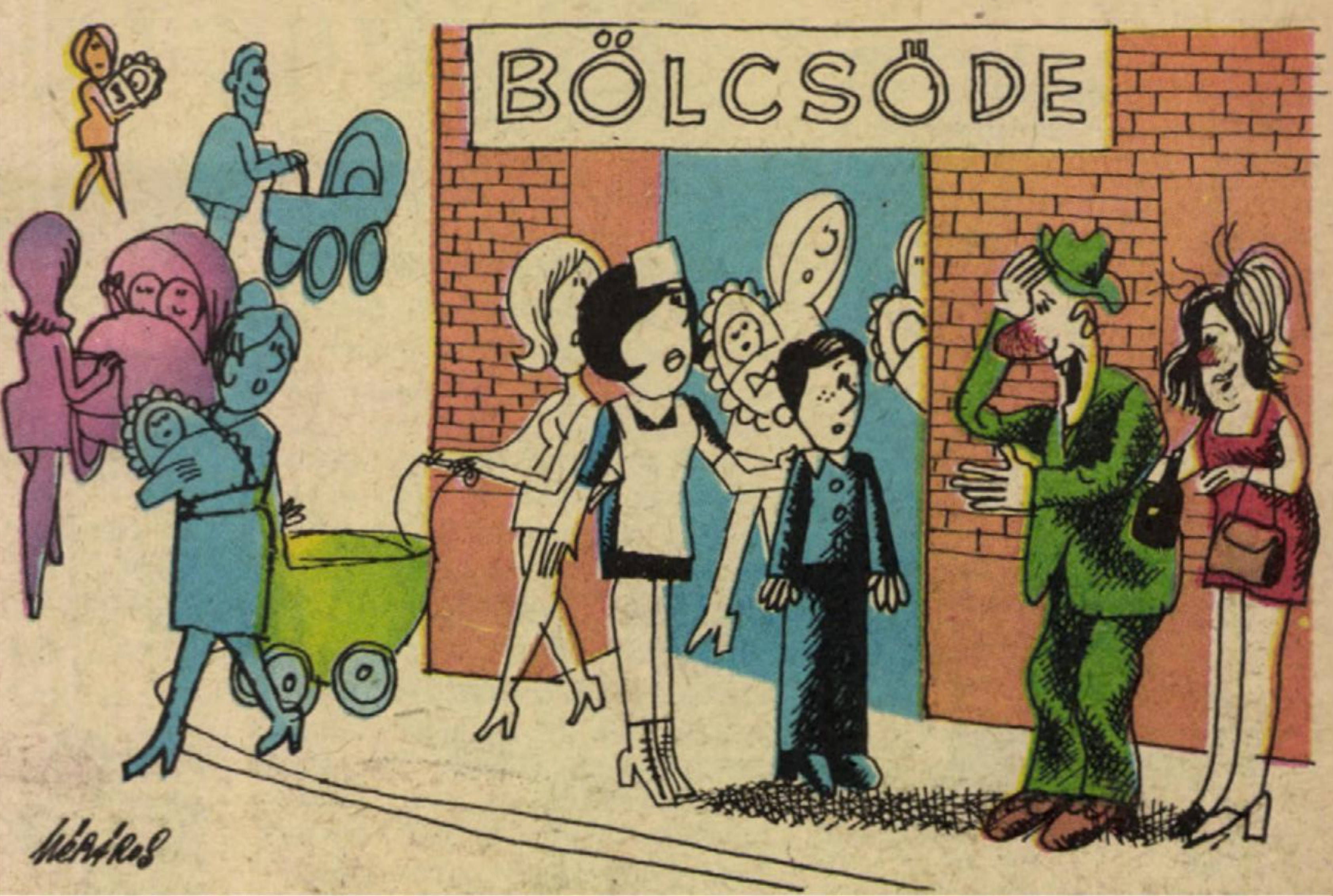

– Most jutott eszünkbe, hogy 1970 óta elfelejtettünk eljönni a gyerekért!

BIZONYTALAN NÉZŐ

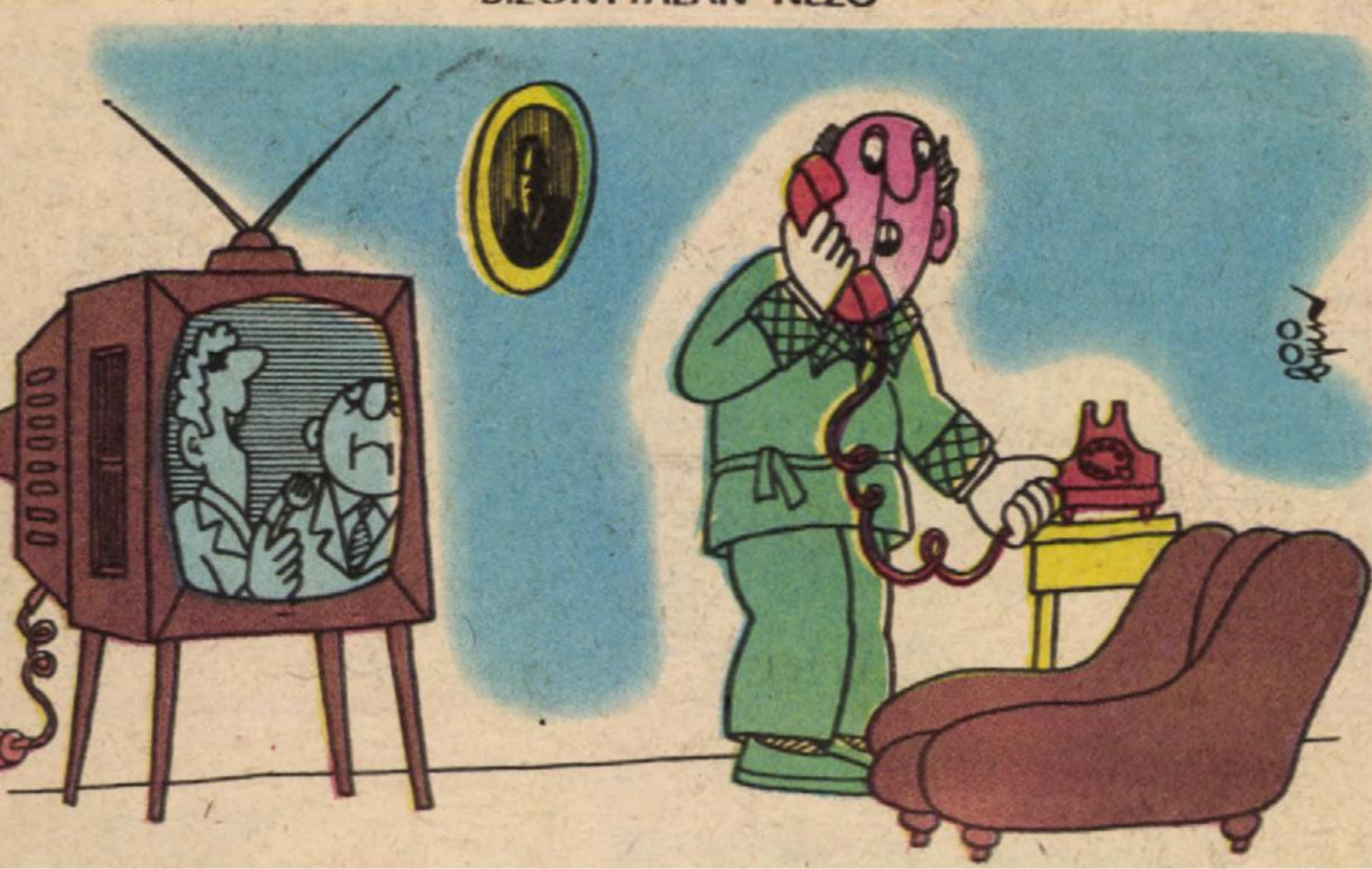

– Halló, televízió? Tessék mondani, a készülékem torzít, vagy a riporter beszédhibás?...

ÚJ ÜZLET

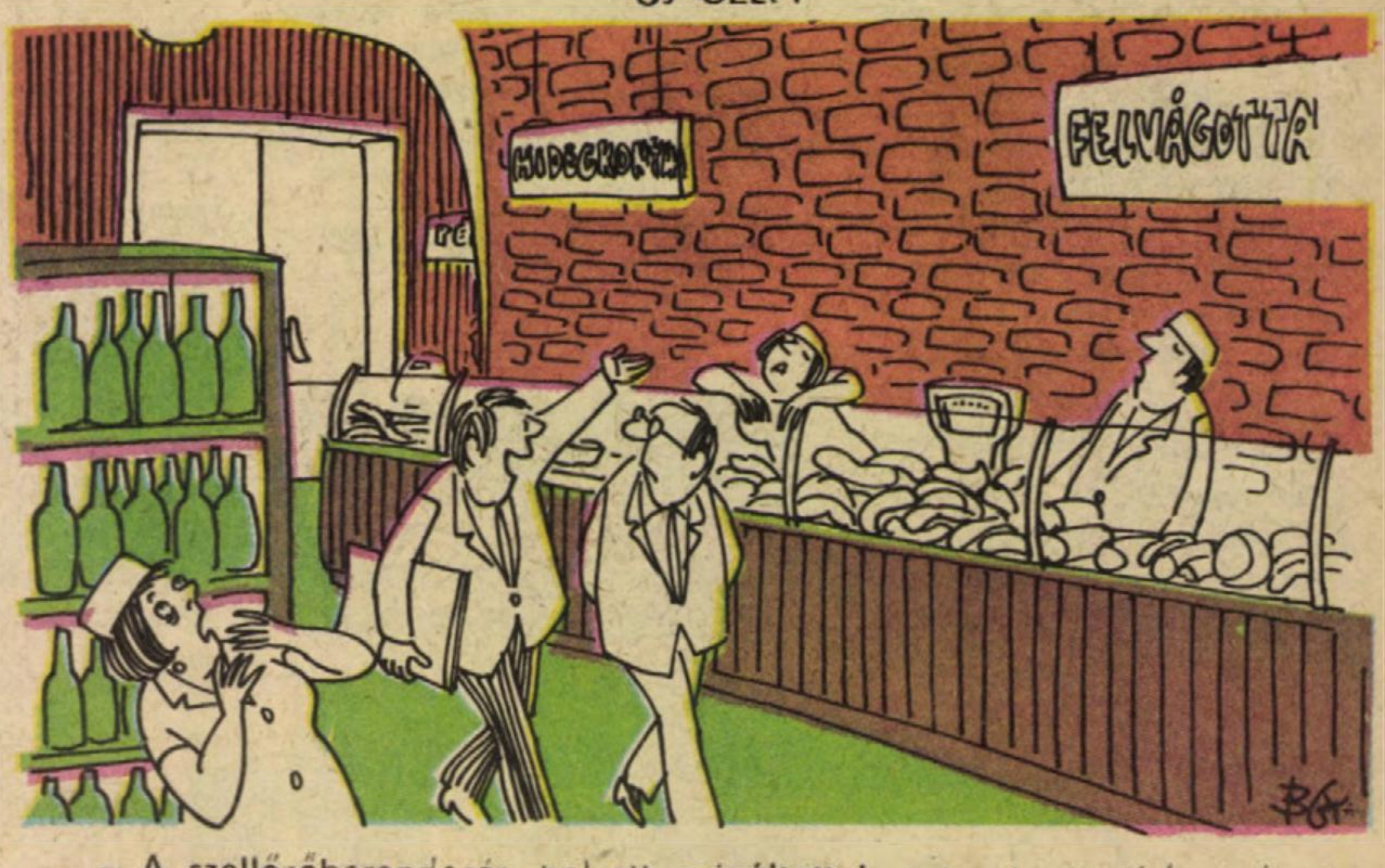

– A szellőzőberendezés helyett csináltattuk ezt a szép faburkolatot.

HERBERT SPENCER

aforizmáját keresztrejtvényünk vízszintes 1. és függőleges 32. soraiba foglaltuk.

Megfejtésül csak ezt kell beküldeni, legkésőbb október 7-ig, kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

1 L	2 E	3 G	4 T	5 Ö	6 B	7 B	B	8 A	9 J	10 U	11 N	12 K	13 A	T
14 A	R	I	A	D	N	E	■	15 J	E	R	I	T	Z	A
16 M	E	G	T	É	V	E	17 S	Z	T	■	18 C	S	E	N
19 B	I	A	■	M	■	20 N	U	■	21 I	22 N	E	Z	■	Ö
■	■	23 N	24 Y	A	25 R	G	A	L	■	A	■	■	26 C	K
■	27 O	T	A	■	28 P	E	R	■	29 S	I	30 R	31 Á	S	Ó
32 D	R	I	L	33 L	■	34 D	E	N	E	V	É	R	E	K
35 É	L	K	E	L	36 T	■	Z	■	37 R	I	Z	I	K	O
38 Ö	É	U	■	39 Á	R	S	■	40 V	A	S	■	41 Á	K	Z
42 K	A	S	43 Z	N	I	■	44 L	É	P	T	É	K	■	Z
45 I	N	■	46 Z	O	O	47 L	O	G	I	A	■	■	48 B	Á
49 S	S	50 S	■	K	■	51 E	M	■	S	■	52 É	53 T	E	K
O	■	54 O	55 M	■	56 B	U	B	57 I	■	58 I	T	A	T	■
59 R	60 O	R	A	61 T	E	■	62 I	G	62a É	R	E	T	E	63 S
V	O	S	O	L	J	Á	K	■	64 T	A	L	I	G	A

VÍZSZINTES

14. Mitológiai hősnő, Thézeusz megmentője
15. Híres osztrák operaénekesnő (szül.: 1887, Maria)
16. Félrevezet
18. Kis értéket lop
19. ... torbágy
20. N. U.
21. Spanyol női név
23. Gyorsan fut
26. Német mássalhangzó
27. Időhatározószó
28. Törvényes eljárás
29. Temetői alkalmazott
32. Szigorú fegyelem
34. Emlősök, mégis tudnak repülni
35. Ma estére minden jegy ...
37. Kockázat — ismert idegen szóval
38. Ö. É. U.
39. ... poetica
40. Gyakori fém
41. Á. K. Z.
42. Szekrény
44. Méretarány a térképen
45. Az izom része
46. Az állatokkal foglalkozó tudomány
48. Bácsi — népiesen
49. Azonos mássalhangzók
51. Kimondott betű
52. Régies „étel"
54. O. M.
56. A römikártya egyik figurája
58. „Italt tukmál belé"
59. Ádventi hajnali mise
62. Reményekre jogosító — egy szóval
64. Kétkerekű szállítóeszköz

FÜGGŐLEGES

1. Nobel-díjas amerikai fizikus
2. A falevélnek is vannak
3. Hatalmas, lenyűgöző
4. A hajó hátsó része
5. Vizenyős daganat
6. A budapesti vásár rövidítése
7. „Ajtót nyit neki"
8. Íjjat feszít
9. A himalájai ősember
10. Férfi megszólítása
11. Francia város
12. Kisipari termelő szövetkezet
13. Vajon az?
17. Portugál külügyminiszter
22. A túlságosan jóhiszemű emberre mondják
24. Amerikai egyetem
25. Vény röviden
26. Pénzt helyettesít
27. Jeanne d'Arc városa
29. Óegyiptomi istenség
30. Fontos fém
31. Szólóének-produkciók
33. Füves síkságok Dél-Amerikában
36. Háromtagú együttes
40. Felgöngyölt szövet az üzletben
43. Azonos mássalhangzók
44. Kémiai üvegedény
47. Román pénznem
48. Gyógyulást keres
50. Útjai kiszámíthatatlanok
52. Emberi táplálék
53. Francia filmrendező (Jacques)
55. Kína mai vezetője
56. Bennszülött uralkodó Tuniszban
57. Helyhatározórag
58. Illegális szervezet Ulsterben
60. Döntetlen eredmény
61. T. L.
62 a. Ilyen „vágy" is van
63. S. A.

„A FÉLTÉKENYSÉGRŐL"

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Csak a szerelmes férfi féltékeny, de a nők szerelem nélkül is azok."

100—100 forintot nyertek:

Németh László, 2543 Süttő, Bikoli u. 36.

Nagy Pálné, 2691 Nógrádkövesd.

Magyar István, 2631 Ipolydamásd, Lenin u. 58.

A díjakat postán küldjük el.

csakaszerelmesf
obeliszk purdé
dromedár n r pr
eb ps keraban f
aoristos gothai
nn saul nyd if
ön nn kaviár é
kegydij hátszél
s borsosáron rt
zu rizotto ajvé
erika e soká k
ra i amicis sue
elv eden t zrn
lo trondheim ay
emnélkülisazok